

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2018

Núm. 116

Presidència del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió celebrada dia 27 de març de 2018

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears pel 42è aniversari de la República Sahaui... 6531

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 3090/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a aplicació de la Llei de regulació de les corregudes de toros... 6531

2) RGE núm. 2984/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a operativitat de les noves concessions de transport regular per carretera a Mallorca.. 6533

3) RGE núm. 2974/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a situació de Quesería Menorquina... 6534

4) RGE núm. 2977/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a teràpia ocupacional a Can Misses.. 6535

5) RGE núm. 2978/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a interoperabilitat de la recepta electrònica.. 6536

- 6) RGE núm. 2979/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Vidal i Vidal, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retard de la concessió d'ajudes del Pla de desenvolupament rural als pagesos de les Illes Balears..... 6537
- 7) RGE núm. 2982/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa al compliment de les promeses en matèria educativa.. 6539
- 8) RGE núm. 3094/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casanovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sentència del Tribunal Suprem en relació amb les autovies d'Eivissa... 6540
- 9) RGE núm. 2980/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment dels mandats del Parlament.. 6542
- 10) RGE núm. 3093/18**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuació del cap de servei assistencial de la Gerència del Servei d'Urgències 061 adscrit a l'ib-salut al procés de subrogació de la GSAIB... 6544
- 11) RGE núm. 2955/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a impacte de la Compilació del Dret Civil.. 6545
- 12) RGE núm. 2972/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a Queseria Menorquina.. 6546
- 13) RGE núm. 2976/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a línia d'alta tensió de Manacor a Artà.. 6548
- 14) RGE núm. 2973/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a problemàtiques dels ciutadans de les Illes.. 6549
- 15) RGE núm. 2985/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversió en TIC i competitivitat... 6551
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 2399/18**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a lluita contra la processonària del pi.. 6552
- III. MOCIÓ RGE núm. 2897/18**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a interconnexions del Pla Hidrològic, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 541/18... 6557
- IV. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials i Drets Humans de la Proposició de llei RGE núm. 4582/17, de memòria democràtica de les Illes Balears.. . . . . 6566**
- V. Votació de la Proposició no de llei RGE núm. 668/18**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a assistència sanitària les 24 hores a Cala d'Or, atès l'empat produït en comissió.. 6584
- VI. Informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats i de les Diputades sobre el règim d'incompatibilitats de la Sra. Margalida Isabel Cabrer i González i del Sr. Josep Ferrà i Terrasa.. . . . . 6584**
-

EL SR. PRESIDENT:

Senyores diputades, senyors diputats, membres del Govern, per favor, vagin ocupant els seus escons.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears pel 42è aniversari de la República Sahrauí.

Abans de començar el control de Govern passarem a la lectura de la Declaració institucional pel 42è aniversari de la República Sahrauí. Té la paraula la Sra. Secretària Primera Sra. Joana Aina Campomar.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

El poble sahrauí celebra el quadragèsim segon aniversari de la creació de l'Estat Sahrauí, RASD, després de superar amb èxit les fases de la seva fundació, promoguda amb l'objectiu d'aconseguir la llibertat i la sobirania sobre el seu territori. Durant quatre dècades ha aconseguit consolidar una identitat nacional pròpia, gràcies als sacrificis i a la unitat identitària del seu poble.

Avui, més que mai, continua la lluita pels seus legítims drets d'autodeterminació i independència i rebutja l'ocupació estrangera, la repressió i l'espoli dels seus recursos naturals.

El Tribunal Europeu de Justícia s'ha pronunciat sobre l'acord pesquer entre el Marroc i la Unió Europea i ha sentenciat que no és aplicable al Sàhara Occidental ja que aquest territori no forma part del Regne del Marroc.

Aquesta decisió suposa una victòria moral per al poble sahrauí, per a la RASD i per a les organitzacions que defensen el dret d'autodeterminació sahrauí i que lluiten pel reconeixement del principi de sobirania sobre els seus recursos naturals.

Per tot l'exposat, el Parlament de les Illes Balears:

Reafirma el seu suport al Front Polisario, únic i legítim representant del Poble Sahrauí.

Insta les Nacions Unides a promoure, sense més dilació, la solució per aconseguir el dret d'autodeterminació del Poble Sahrauí, mitjançant la realització d'un referèndum lliure i transparent com a culminació de l'inacabat procés de descolonització.

Exigeix al Marroc l'immediat alliberament de tots els presoners polítics sahrauís i el cessament de la violació dels drets humans a les seves presons i als territoris ocupats del Sàhara Occidental.

Sol·licita a la Missió de les Nacions Unides pel Referèndum del Sàhara Occidental, MINURSO, que garanteixi i vetlli pels Drets Humans en els territoris ocupats del Sàhara Occidental, obligacions reconegudes en el Dret Internacional Humanitari referides als territoris pendents de descolonització i sotmesos a ocupació estrangera

Sol·licita al Govern espanyol que atorgui l'estatus diplomàtic a la representació del Front Polisario a Espanya, que reconegui la República Sahrauí Democràtica i que promogui les iniciatives polítiques necessàries per tal d'aconseguir l'autodeterminació del Poble Sahrauí, d'acord amb la Resolució 690 del Consell de Seguretat de les Nacions Unides i el seu Pla d'Arranjament, aprovats el 1991.

Denuncia l'espoli dels recursos naturals del Sàhara Occidental per part del Govern del Marroc i exigeix el compliment de la sentència del Tribunal Superior de Justícia de la Unió Europea a les empreses internacionals que operen en aquest territori, així com el cessament immediat de qualsevol activitat econòmica contrària als principis internacionals i a la voluntat dels legítims representants del Poble Sahrauí.

Encoratja el conjunt de la nostra ciutadania, les institucions públiques, autonòmiques, insulars i locals de la nostra comunitat autònoma a acompanyar el poble sahrauí en la seva lluita per una pau justa, a intensificar les accions solidàries, l'assistència humanitària i la cooperació, amb la finalitat de preservar les conquestes socials, polítiques i culturals aconseguides, especialment aquelles accions dirigides a les dones i als infants sahrauís i a l'enfortiment de les seves institucions democràtiques.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, podem donar la declaració institucions aprovada per assentiment? Doncs queda aprovada.

Passam al primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 3090/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a aplicació de la Llei de regulació de les corregudes de toros.

Passam a la primera pregunta RGE núm. 3090/18, presentada en substitució de la RGE núm. 2975/18, relativa a aplicació de la Llei de regulació de les corregudes de toros, que formula el diputat Sr. Carlos Saura i León del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President, diputats, diputades, treballadors i treballadores de la Cambra, públic avui assistent.

Malgrat aquests dies obscurs per a la democràcia i de presos polítics, el divendres vàrem tenir una bona notícia ja que el Tribunal Constitucional va aixecar la suspensió de la Llei de regulació de corregudes de toros de les Illes Balears.

El Partit Popular, que ens té acostumats a instrumentalitzar el Tribunal Constitucional, aquesta vegada no ho ha aconseguit, malgrat les mentides de l'Advocat de l'Estat. El Tribunal Constitucional no veu d'aquesta manera que es pugui

perjudicar l'interès general ni que es pugui produir un dany irreparable, com deia l'Advocat de l'Estat.

Crec que, una vegada més, podem ser pioners al nostre país i això és una gran notícia. Ara queda saber com garantirà el Govern l'aplicació d'aquesta llei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Té la paraula la Sra. Consellera Pilar Costa.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Diputat, com vostè molt bé diu la setmana passada se'ns va notificar aquesta interlocutòria del Tribunal Constitucional que, efectivament, aixeca la suspensió que s'havia decretat de forma automàtica després que el Govern de l'Estat hagués interposat el recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei de toros d'aquí, de les Illes Balears.

Amb l'aixecament d'aquesta suspensió i fins que el Tribunal no dicti una sentència definitiva la llei aprovada per aquest parlament és plenament vigent, per la qual cosa totes les institucions tenen el deure d'aplicar-la. Evidentment, el Govern vetllarà pel compliment d'aquesta llei autonòmica i perquè l'acompleixin la resta d'administracions, tenint en compte que, tal i com vostè sap molt bé, el mateix article 2 d'aquesta llei estableix que les competències i la tramitació per realitzar un espectacle taurí són d'àmbit municipal i, en tot cas, correspon a l'empresa promotora presentar una declaració responsable d'inici de l'activitat.

I per últim, vull fer la valoració que efectivament el Tribunal Constitucional aixeca aquesta suspensió, atès que per part de l'Estat no es va acreditar ni cap perjudici econòmic, ni tan sols es va raonar. I, per altra banda, també, el que diu aquesta interlocutòria és que no es pot equiparar al cas de Catalunya o a la llei de Catalunya perquè la llei catalana prohibia les corregudes de toros, mentre que la llei de les Illes Balears el que fa és una diferent regulació a la llei, en aquest cas, a la protecció que va fer l'Estat, que també podríem parlar de la constitucionalitat d'aquesta llei en declarar-lo com a un bé patrimonial o cultural d'aquest país.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President. Crec que aquest aixecament de la suspensió és una boníssima notícia per a aquesta comunitat autònoma. Sembla que aquest estiu no hi haurà morts en un espectacle a les nostres illes. A més, aquesta interlocutòria del Tribunal Constitucional obre la porta que més

comunitats autònomes puguin organitzar corregudes de toros sense sofriment, sense tortura i sense la mort de l'animal, ja que reconeix que hi ha realitats diferents a diferents països, en els quals hi ha corregudes de toros que no s'organitzen o es desenvolupen com aquí, a Espanya, i, per tant, crec que, una vegada més, serem pioners en aquesta matèria.

Esperam que la sentència del Tribunal Constitucional sigui favorable a les competències autonòmiques, que respecti la comunitat autònoma de les Illes Balears, que ha decidit amb tota una voluntat general que no vol més tortura, no deixar que es torturin els animals en places.

També volem reconèixer a tanta gent animalista que dur lluitant molt d'anys perquè això sigui possible i, bé, hem tingut una notícia, que és que a Inca no se celebrarà la correguda de toros que hi havia prevista.

El que demanam al Govern és que exigeixi als empresaris que les corregudes de toros es puguin desenvolupar, si es desenvolupen que ho facin segons la llei diu, i que s'exigeixi també als ajuntaments l'aplicació d'aquesta llei, siguin del color polític que siguin.

Com ha dit vostè és necessària una declaració responsable...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Saura...

EL SR. SAURA I LEÓN:

... i esperam que s'acompleixi la llei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Diputat, bé, poca cosa més puc afegir al que vostè també ja ha manifestat, evidentment les lleis hi són per complir-les i, per tant, la nostra llei autonòmica per suposat també i en aquests moments s'acompleix i, com vostè diu, la correguda prevista per a dia 1 d'abril a Inca, en aquest cas tant el batle d'Inca ja va advertir el promotor de la plena vigència de la llei autonòmica i, per tant, que s'havia d'acomplir, i ahir mateix sembla ser que el promotor va enviar una carta a l'Ajuntament d'Inca i va renunciar a la celebració d'aquest espectacle, en compliment de la llei autonòmica.

I per tant, el que podem dir és que la llei s'acompleix i se seguirà complint.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.2) Pregunta RGE núm. 2984/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a operativitat de les noves concessions de transport regular per carretera a Mallorca.

Passam a la segona pregunta RGE núm. 2984/18, relativa a operativitat de les noves concessions de transport regular per carretera a Mallorca, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, avui dia 27 de març no es troben en licitació les noves concessions de transport públic per carretera, un incompliment molt preocupant perquè fa molts per molts d'anys que tots sabem que dia 31 de desembre d'enguany el transport regular deixa de funcionar, les concessions acaben, totes, i duem anys fent feina en un nou model que implica un canvi substancial en tres úniques concessions, com perquè vengui vostè i 9 mesos abans ni tan sols hagin sortit a licitació.

Sr. Conseller, el seu pla insular aprovat fa molt poc, dia 2 de setembre, diu textualment: "Per assegurar el compliment de les previsions de calendari i poder iniciar el nou servei dia 1 de gener de 2019 s'ha de fer, -escolti bé-, s'ha de fer la corresponent publicació del plet de licitació dins el segon semestre del 2017". Entendrà vostè que si vostè mateix ens diu 6 mesos abans, que per complir s'havia de fer el desembre, i que som al mes d'abril i no ho tenim, entendrà la nostra preocupació davant d'aquesta improvisació inacceptable.

Ahir vostè a corre-cuita, per mor supòs d'aquesta pregunta parlamentària, va aprovar les condicions tècniques del servei, un tema que s'hauria d'haver aprovat el mes d'octubre. Funcionar a cop de pregunta parlamentària i anar a remolc de l'oposició no és el que cal, Sr. Conseller. Tenim uns greus problemes de mobilitat i aquesta legislatura el transport públic és el gran oblidat, però no imaginàvem que tant.

La pregunta és obligada, Sr. Conseller, ens pot garantir que dia 1 de gener tendrem operatives les noves concessions? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrer. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Si hagués demostrat aquesta preocupació amb altres infraestructures com les autopistes

d'Eivissa, Sra. Cabrer, no hauríem tingut ara aquests mals de cap.

(Remor de veus)

Sí, li puc dir que treballam precisament per assolir aquests objectius, perquè dia 1 de gener entrin en funcionament les noves concessions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sr. Conseller, la seva resposta m'inquieta més, aquesta falta d'arguments i entengui que no el creguem, perquè no entenem com es pot garantir que les futures adjudicatàries només tendran tres mesos per comprar ni més ni manco i tenir a Mallorca 145 autobusos nous, que suposa una inversió de 40 milions d'euros. Com ho poden fer en tres mesos? O subrogar tot el personal de totes les concessions? És un tema complex, ens hi jugam el futur del transport i això se sabia des de fa molts d'anys.

Jo crec que, enlloc de planificar que d'aquí a vint anys tots tinguem un cotxe elèctric, per ventura seria millor que dediquéssim aquests vuit mesos a l'important que era aquesta legislatura i que ha deixat de banda.

Sr. Conseller, li vaig dir fa uns mesos que en transport públic havia donat moltes passes enrera i avui li dic que està molt ferit, està ferit greu i que vostè és el culpable i el responsable.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrer. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Venim d'unes concessions atorgades fa 15 anys, mal atorgades, que no s'adapten per res a una realitat que existeix a dia d'avui i que a nosaltres ens ha tocat batallar precisament fer aquest canvi, efectivament, i el fem com pertoca, amb planificació, de manera ordenada, donant compliment a noves lleis que apareixen, com la nova Llei de contractes, que va entrar en vigor dia 9 de març, i que representa un canvi radical a l'hora de plantejar les licitacions dins l'obra pública, també en matèria de transport públic.

A totes aquestes qüestions, Sra. Cabrer, els hem de donar resposta i ho fem, crec que, precisament com pertoca, amb un calendari, amb un consell d'administració que es va produir ahir, convocat des de fa 10 dies, no a conseqüència d'una

pregunta seva; aprovat ja el Pla de serveis, i dins aquest mes d'abril, amb la previsió que ja hi hagi la licitació dels plecs de condicions. Anam treballant.

Dijous passat el ministeri va convocar tots els directors generals en matèria de transport, hi ha moltes comunitats autònomes, també de seves, on resulta que han de treure noves licitacions de transport públic. Som els únics que a dia d'avui ja hem fet les passes que hem fet en aquests moments. Vostès ens estan copiant...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

..., ens estan copiant vostès a altres comunitats autònomes en relació... sí, en relació a aquests plecs de condicions que estam licitant.

(Remor de veus)

Puc entendre que els molesti, és cert, hi ha un grau de dificultat altíssim, estic completament d'acord amb vostès, però fem un canvi que tindrà una millora de cara al futur que no és comparable amb res de les accions que van fer vostès. I si volen els posaré un exemple: a la legislatura passada van perdre 1 milió de passatgers, 1 milió de passatgers en 1 any. En aquesta legislatura amb el que duem de feina, n'hem guanyat més d'1.

Per tant, sí, la diferència és grossa, hem anant fent passes i els plecs de licitacions dins aquest mes d'abril esperam que ja siguin aprovats perquè puguin començar les empreses a presentar les seves ofertes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 2974/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a situació de Quesería Menorquina.

Passam a la tercera pregunta, la RGE núm. 2974/18, relativa a la situació de la Quesería Menorquina que formula el diputat Sr. David Martínez i Pablo del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies Sr. President. Bon dia a tots, diputats, diputades, treballadors, treballadors de la cambra, públic present i telespectadors d'IB3, bon dia.

A Menorca està en perill la diversificació del model productiu i resulta que la indústria Quesería Menorquina es troba en fase postconcurdal i des d'octubre està en un punt d'equilibri inestable que pot acabar amb la liquidació de l'empresa i l'acomiadament de 140 treballadors. El comitè d'empresa ha demanat al Govern balear que entri a formar part

de l'accionariat de l'empresa, com a garant del compliment de l'acord assolit. Però hi ha molts de dubtes, hi ha moltes incògnites sobre la solvència financera de la fàbrica La Palentina, de Quesería Ibérica.

I durant aquests cinc mesos sembla que hi ha hagut reunions de representants del Govern amb directius de les empreses afectades, però no s'ha donat a conèixer informació sobre les reunions i els possibles acords que hi ha pogut haver. Per açò li demanem al Govern si pot informar sobre què s'està fent per mantenir la històrica indústria Quesería Menorquina i els 140 llocs de treball? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martínez. Té la paraula el Sr. Conseller Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, presidente. Buenos días a todos y a todas. Yo creo que, en primer lugar, un mensaje de tranquilidad de que no peligra, ni está en una situación de liquidación, ni mucho menos, Quesería Menorquina. Es una empresa que tiene, como otras empresas del sector industrial agroalimentario, diversas problemáticas propias, en las que el Gobierno lleva más de 30 reuniones con los distintos miembros de la empresa, con el comité de empresa, con distintos tipos de reuniones, para valorar y evaluar cómo es la situación actual y cómo debe ser sobre todo la situación futura donde encontrarán siempre el respaldo del Gobierno para todas aquellas operaciones que sean, primero viables, solventes y aseguren la pervivencia de la fábrica y de la fábrica en Maó, que es de (...), todos estos años que lleva veinte allí.

Por tanto, un mensaje de tranquilidad, yo creo que es necesario primero porque de esa fábrica dependen 140 trabajadores y hay muchas empresas que se proveen de ahí y también son proveedoras de servicios y, por tanto, un mensaje de tranquilidad que no corre ningún riesgo, que yo creo que es lo importante. El Gobierno respaldará Quesería Menorquina, está trabajando en ver las distintas opciones para respaldarla, para mantenerla y para que sea viable.

Operaciones entre empresas existen y acuerdos entre empresas existen, lo que condicionar acuerdos entre empresas a la posición del Gobierno, creemos que no es lo razonable, tienen que ser viables esas fusiones por si mismas, no hacerlas para luego exigir la viabilidad. Nosotros estaremos siempre de lado de Quesería Menorquina, no de otro tipo de operaciones que desde luego estén condicionadas a distintos soportes para poder fusionar empresas, además que vienen de otra parte del territorio, y que tendrían la sociedad y la sede fuera de nuestras islas, fuera de cualquier tipo de control como ha sido hasta ahora.

Y por tanto, nosotros respecto a este tipo de operaciones tendrían que ser viables por si mismas, no lo son y, por tanto, nosotros nos mantenemos en el apoyo incondicional a Quesería Menorquina.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies Sr. Conseller per la seva resposta. Està molt bé el que ens ha dit, però no ha contestat la pregunta. Quins acords han assolit, o quin tipus de suport..., o si ens podria donar més informació sobre aquest tipus de suport que des del Govern pot tenir aquesta situació.

Estam d'acord que s'ha de fer tota la feina possible per poder mantenir l'activitat d'aquesta indústria per impulsar i per donar suport la indústria per poder diversificar l'activitat.

Però, si ens podria avançar quins tipus d'acords, sobre quins tipus d'opcions hi ha des del Govern per fer que aquesta fusió, que aquesta indústria es pugui mantenir i poder mantenir la seva activitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martínez. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Se lo vuelvo a decir, el Gobierno articulará los distintos mecanismos que tiene, en otros los recogidos en la Ley de industria recientemente aprobada por el conjunto de esta cámara, mantendrá las reuniones con el comité de empresa y con la dirección de la empresa, con los distintos grupos políticos, está en permanente coordinación con el Consell de Menorca y, por tanto, son distintos tipos de acuerdos, pasan siempre por los acuerdos de las dos instituciones, Consell de Menorca y nosotros, con los que estamos en permanente contacto para buscar la mejor opción para tener viabilidad de Quesería Menorquina. Y Nosotros trabajaremos en la viabilidad de Quesería Menorquina.

Otro tipo de operaciones que vengan condicionadas a apoyos externos del Govern no los vemos en este momento. Por tanto, seguiremos trabajando como estábamos trabajando en darle una solución de viabilidad...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

.... distinta información la propia empresa, tenemos que...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, se li ha acabat el temps. Gràcies.

Gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 2977/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a teràpia ocupacional a Can Misses.

Passam a la quarta pregunta, RGE núm. 2977/18, relativa a teràpia ocupacional a Can Misses, que formula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputades. La teràpia ocupacional és essencial per als pacients que han perdut part de la seva autonomia ja que treballant amb un especialista aquests pacients entrenen i recuperen funcions bàsiques com menjar, caminar, rentar-se o aixecar-se.

Com vostè sap, malauradament, a l'Hospital de Can Misses hi ha una sala de teràpia ocupacional, però no hi ha un fisioterapeuta per fer aquest tipus de teràpia. El moviment pitiús Pro Radioteràpia va enviar una carta el juliol de 2015 a la presidenta, que va contestar dient que l'havia tramesa a la Conselleria de Salut, però no han tengut notícies seves.

El passat 5 de març tornaren a enviar un escrit que també ens han tramès als grups parlamentaris sol·licitant aquest fisioterapeuta. Per això, consellera, li deman si aquesta vegada s'escoltaran les demandes d'Eivissa i Formentera i es crearà una plaça de fisioterapeuta ocupacional a l'Hospital de Can Misses.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Bon dia, diputats i diputades. L'Hospital de Can Misses compta amb una terapeuta ocupacional des de fa aproximadament tres anys i està previst que el juny d'enguany contractem una segona terapeuta ocupacional al Servei de Psiquiatria, en aquest cas a l'equip de tractament assertiu.

Actualment la terapeuta ocupacional s'encarrega de fer acompanyaments terapèutics individuals o en grup, també alguna visita a domicili, juntament amb la treballadora social, ajuda als pacients en temes d'orientació laboral, personal, ocupacional, vocacional per aconseguir la recuperació funcional dels pacients de manera significativa.

A més, s'encarrega de diversos grups de l'hospital de dia, habilitats socials, estimulació cognitiva, caps de setmana, fins i tot també si pot fa qualque taller de cuina en col·laboració amb altres membres de l'hospital de dia. També col·labora amb les infermeres de la Unitat d'Hospitalització d'Aguts en

diferents programes per poder treballar l'estimulació cognitiva i audiovisual.

S'intenta i es fa feina, em consta, de manera multidisciplinària per aconseguir aquesta rehabilitació integral dels pacients, que és el nostre objectiu. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Sra. Consellera, no entenc, idò, com a l'associació diuen que no hi ha aquest terapeuta. Estam contents si hi és i que n'hi hagi un altre crec que és bo perquè, per cert, la setmana passada, l'endemà que vostè digués que aporta una ajuda de 30.000 euros per al tractament del Linfedema, va sortir la presidenta de l'associació dient que ella no té constància que es tenguí aquesta subvenció i que ho paguen íntegrament ells.

Per tant, crec que és important... no ho sé, aclarir els temes i que si aquest terapeuta ocupacional, així com hi ha una sala des de es va inaugurar l'hospital i no s'utilitza, no sé on fa feina aquesta terapeuta. Sap que la gent necessita aquesta teràpia per reforçar la seva autonomia i pens que és molt important que se'n faci càrrec la conselleria i no hagin de pagar amb associacions i fisioterapeutes privats, perquè pensam que la col·laboració entre les administracions i les associacions hi ha de ser, però l'ajuda de l'administració ha de ser... és la que ha de tenir realment el pes. Quan també recentment el Col·legi de Terapeutes Ocupacionals s'ha sumat a aquesta demanda i supòs que és perquè realment hi ha mancança de personal i és necessari que s'ampliï.

Els instam a escoltar els eivissencs i formenterers i també el COTOIB i a crear o dotar més places i que sigui realitat, així com vostè m'ha dit, que el juny hi hagi una plaça. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Aprofit per dir-li-ho, que l'associació va desmentir al dia següent, perquè jo en aquest ple no vaig dir que se li donàs 30.000 euros, va ser... aquests 30.000 euros va parlar la Sra. Diputada Maicas, i era en un altre sentit totalment diferent. Per tant, al dia següent el diari va rectificar.

En aquest sentit, dir-li també que la millora de la salut mental és per a nosaltres prioritària, i aquesta nova terapeuta o nou terapeuta ocupacional s'incorporarà a l'Àrea Assertiu Comunitari. Per què? Perquè l'aposta d'aquest govern és una aposta també per l'atenció també a la millora a la salut mental. Per aquest motiu hem creat aquests equips assertius comunitaris a l'àrea de Manacor i a l'àrea de Menorca, que no hi eren; per aquest motiu hem posat en marxa l'Observatori del Suïcidi, que no hi era; hem creat l'Oficina de salut mental al Servei de Salut,

que tampoc no hi era; i hem ampliat el camp d'actuació d'infantojuvenil a Son Espases; hem ampliat a Can Misses l'atenció als pacients amb trastorn mental greu i amb trastorn de l'espectre autista a Can Misses, com la contractació d'aquesta terapeuta ocupacional, que sí li dic que serà realitat a partir de l'1 de juny d'enguany.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.5) Pregunta RGE núm. 2978/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a interoperabilitat de la recepta electrònica.

Passam a la cinquena pregunta, RGE núm. 2978/18, relativa a interoperabilitat de la recepta electrònica, que formula la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Consellera, a día de hoy todos los ciudadanos de quince comunidades autónomas, entre los que no está Baleares, disfrutan de la interoperabilidad de la receta electrónica, un nuevo modelo de receta electrónica única que permite la obtención de medicamentos en cualquier farmacia de España, independientemente de la comunidad autónoma donde se haya realizado la prescripción. Un nuevo modelo cuya implantación fue una exigencia de Ciudadanos, recogida en el punto 52 del acuerdo de investidura.

Consellera, hoy los ciudadanos de Baleares con alguna enfermedad crónica o de larga duración son prácticamente los únicos en toda España cuando están de viaje que si se encuentran en la situación de haber agotados las medicinas no pueden adquirir dichas medicinas recetadas por su médico en ninguna farmacia del resto de España, en ninguna. Su tarjeta de receta electrónica solo sirve para las farmacias de Baleares, un problema que es grave, consellera, porque de hecho ni siquiera yendo a urgencias de un hospital el médico de Urgencias tampoco les puede extender la receta, puesto que el profesional no puede abrir ni acceder al historial clínico del paciente, ya que en España aún no existe el historial clínico compartido.

De ahí la extrema importancia de la interoperabilidad de la receta electrónica.

Consellera, ¿nos podría indicar, por favor, una fecha de cuándo los ciudadanos de Baleares van a disponer de interoperabilidad de la receta electrónica?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. El passat 14 de febrer la Comissió de Salut va contestar una pregunta a la diputada Seijas en relació amb aquest tema i... i vaig establir la data, però hem de mirar la situació de partida i la situació de partida és que a l'any 2013 el Partit Popular va començar amb aquest projecte, cosa que felicitem i agraïm que es començàs amb aquest projecte, i es varen fer les proves inicials pilot.

Desconeixem el motiu, però a l'any 2014 es va deixar de fer. Per tant, ens trobam amb la necessitat de recuperar un any i mig de temps perdut i estam disposats a fer-ho, perquè sigui efectiva la interoperabilitat de la recepta electrònica l'estiu d'enguany, l'estiu d'enguany. D'aquesta manera garantirem el que vostè deia, que les persones que vénen a aquesta comunitat autònoma puguin anar a qualsevol farmàcia o que els nostres ciutadans puguin treure receptes a qualsevol farmàcia de l'Estat espanyol.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, consellera, por su información y ojalá que sea así y que este verano todos los ciudadanos de Baleares puedan disfrutar, como el resto de ciudadanos, de la tarjeta electrónica única y espero -espero- que no sea una respuesta para salir del paso, como ha ocurrido en otros temas importantes, le recuerdo la transparencia de las listas de espera que por tres veces nos ha prometido que habría un código para cada ciudadano y no... y seguimos igual o a la implantación del Decreto de demora.

En fin, consellera, solamente esperamos que esta inequidad que existe ahora entre las diferentes comunidades autónomas, prácticamente únicamente Baleares con respecto de las otras, pues se resuelva y que en la fecha indicada la tarjeta electrónica única sea una realidad para todos los ciudadanos de Baleares y le volveremos a preguntar si no es así.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Miri, cuando nosotros empezamos la legislatura nuestra prioridad máxima fue quitar el exceso de pago en los pensionistas y esto es verdad que nos llevó un año porque los sistemas de información son siete que operan con todas las farmacias de la comunidad autónoma y, es cierto, llevó tiempo, pero fue nuestra prioridad absoluta, que no pagaran más de lo que la ley establecía, ya que pensamos además que es un copago injusto.

En junio de 2017 superamos las pruebas de integración. Ahora estamos en las pruebas de preproducción que constan de cuatro fases, estamos en la cuarta de estas cuatro fases de la preproducción. Hemos hecho ya un test con Castilla-La Mancha, que ha ido bien, y ahora estamos operando con todas las comunidades autónomas que ya están incluidas y acreditadas en el proyecto, y estamos a un 90% más o menos.

La previsión es acabar esta interoperabilidad de esas pruebas de... de prescripción y dispensación con estas comunidades autónomas a finales de abril. Luego, hacer las pruebas de rendimiento durante los meses de abril y mayo, y las pruebas de autocertificación con los siete programas de farmacia que tenemos en nuestra comunidad autónoma durante... final de mayo más o menos, y las pruebas de producción llevarlas a cabo durante el mes de junio.

Por lo tanto, pensamos que a finales de junio si todo va bien estaremos en disposición de estar acreditados y por lo tanto empezar ya con la interoperabilidad en todo el país.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. consellera.

I.6) Pregunta RGE núm. 2979/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Vidal i Vidal, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retard de la concessió d'ajudes del Pla de desenvolupament rural als pagesos de les Illes Balears.

Passam a la sisena pregunta, la RGE núm. 2979/18, relativa a retard a la concessió d'ajudes del Pla de desenvolupament rural als pagesos de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Miquel Vidal i Vidal del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats, bon dia. Sr. Conseller, el Fons de Garantia Agrícola i Pesquera de les Illes Balears, FOGAIBA, du amb determinats expedients més de dos anys de retard a l'hora de concedir aquestes ajudes. Aquests fets desmotiven l'activitat agrària de les Illes Balears.

Aquesta manifestació, aquestes manifestacions són fetes per una associació agrària majoritària de les Illes Balears ara fa vuit dies i, a més, redundaven i deien que ja ens trobam en el quart any de la concessió d'ajuts per a programa FEDER, i solament du..., -perdó, FEDER no-, Pla de desenvolupament rural, i solament dur adjudicat el 19%, mentre que comunitats autònomes com Cantàbria o La Rioja duen executat el 30% o més, que és el que tocaria.

Sr. Conseller, que tenen de veritat aquestes manifestacions que fan els pagesos al carrer? I, fa comptes acomplir els objectius que té marcats o no?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el Sr. Conseller Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Molt bon dia, Sr. President. Bon dia, Sr. Diputat, el Fons de garantia agrària l'any passat va donar suport al sector agrari amb 60 milions d'euros en tramitar tot tipus d'ajuda, entre les quals les del Pla de desenvolupament rural.

Vostè ha fet referència que certes línies van retardades, i li he de donar la raó, i ha explicat que duim quatre anys d'aquest Pla de desenvolupament rural. La mateixa persona que feia aquelles declaracions era la responsable que s'aprovàs aquest pla i durant el 2014 i el 2015 no es va aprovar.

El PDR és del 2014 al 2020. El 2014 i el 2015 les ajudes concedides foren zero, perquè aquest govern és qui ha aprovat el Pla de desenvolupament rural, és qui l'ha aprovat, i qui l'ha dotat amb 146 milions i qui l'ha ampliat fins a 149.

Ara mateix té concedits 77 milions d'euros, 33 milions d'euros pagats en ajuda del Pla de desenvolupament rural, i és la quarta comunitat autònoma en compliment del Pla de desenvolupament rural.

Per tant, deixin de fer demagògia amb el sector agrari.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, president. Sr. Conseller, miri, m'agrada que per primera vegada ens doni la raó, en una pregunta de l'oposició, que reconeix que van amb retard, però els pagesos pensen que si el FOGAIBA té més doblers dels que havia tingut mai i si el FOGAIBA té més personal del que havia tingut mai, aquests retards en les ajudes de més dos anys és simplement per deixadesa política.

I sap què pens, Sr. Conseller? Que jo els don un tros de raó.

Sr. Conseller, sap què diuen els pagesos quan parles amb ells? Fa dos anys que no he cobrat una inversió que m'havien promès que podia fer, dos anys passats, del gener de l'any 2016. I sap què em diuen quan parles així tranquil·lament amb ells?: "Estarà el conseller dos anys a cobrar la seva nòmina o la cobra cada mes? És conscient el conseller..."

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... que vaig haver d'anar a fer un crèdit al banc, que l'he de tornar cada mes i ell no n'haurà de pagar ni un mes d'aquests interessos que jo he de pagar?"

Això és el que diuen.

I si s'asseu un poc més amb els pagesos, que s'hi hauria d'asseure, parlen més i, sap què diuen, Sr. Conseller? Aquest conseller nostre només es preocupa de crear ZEPA, d'ampliar parcs naturals, de fer reserves marines i de guardar els ous de la milana, però no es preocupa gens de nosaltres. I tenen un poc de raó, Sr. Conseller.

I jo sap què li dic? Que sí, que una part de la seva feina i responsabilitat, és tenir cura del medi ambient, la naturalesa i evidentment, mirar per les espècies en perill d'extinció, però, Sr. Conseller, la seva feina no és només aquesta, acompleixi-la tota. La seva responsabilitat són els pagesos i el sector primari, Sr. Conseller, estigui amb els pagesos, faci la feina que li toca i tenguí la gent que toca contenta.

Moltes gràcies, president.

(Alguns d'aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Aquest govern dona suport al sector agrari, 60 milions d'euros es varen pagar l'any passat, més que mai. Cap any el Sr. Company va arribar a aquesta xifra, cap any no va donar tant de suport,...

(Remor de veus)

... no digui cap mentida.

Posem dades, línies de modernització, que vostès s'omplen de donar suport al sector agrari, quantes en varen treure? Dues línies? Nosaltres n'hem tretes 6; 6 milions només posaren, nosaltres tenim 37 milions per donar suport. Vostès només tramitaren 376 expedients en quatre anys, nosaltres tenim 1.291 peticions.

Si parlam de joves, posem dades també: 3 convocatòries només feren vostès, només posaren 7,8 milions a disposició dels joves; nosaltres n'hem fetes 5 de convocatòries i hem posat 13 milions a disposició. Ara mateix ja hem pagat més a joves que vostès en quatre anys.

Si parlam de marges, vostès feren dues convocatòries només, nosaltres 5...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Només posaren 2,5 milions,...

(Remor de veus)

..., nosaltres hem posat 9 milions...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Vostès tengueren 1.600 peticions, nosaltres 2.600. Si el Sr. Company no hagués estat dos anys a aprovar el PDR; si el Sr. Company hagués fet la seva feina que tocava; si el gerent d'aquest sindicat agrari, que era el gerent de FOGAIBA, hagués fet la feina que tocava, hagués aprovat el PDR, l'hagués dotat, evidentment aquest any i mig de retard que duim en segons quines línies no el tendríem.

Aquest govern està compromès amb el sector agrari, posa els doblers; vostès només posen les paraules.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Remor de veus)

Guardin silenci, per favor..., Sr. Conseller, silenci! Sr. Conseller, Sr. Company...

(Remor de veus)

Guardin silenci, per favor, guardin silenci!

(Se sent una veu de fons inintel·ligible i rialles)

I.7) Pregunta RGE núm. 2982/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa al compliment de les promeses en matèria educativa.

Passam a la setena pregunta RGE núm. 2982/18...

(Remor de veus)

..., -senyores i senyors diputats, guardin silenci-...

(Remor de veus)

..., relativa al compliment de les promeses en matèria educativa que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Sr. March, vostè va començar la legislatura fent moltes promeses a la gent. De fet, les seves primeres declaracions varen ser que aniria als problemes importants, el rendiment del sistema escolar, reduir el fracàs, abandonament..., tot això adornat amb eliminació de barracons, reducció de ràtios, competències lingüístiques o una aposta per la formació professional.

Avui, tres anys després la situació és inacceptable, dos de cada tres centres públics superen la ràtio de 25 alumnes. Les

ràtios a concertades són les més elevades dels darrers anys, amb aules de 28 nins.

Tenim 123 barracons a les escoles, un 30% més a part dels anuncis del seu director que faria "barracoescotes".

Tenim les pitjors xifres educatives d'Espanya amb un 27% d'abandonament escolar, que per cert s'havia reduït cinc punts en la passada legislatura i des de llavors està estancat.

Tenim el fracàs escolar amb un 20% d'alumnes repetidors a secundària i un 17% d'absentisme a Eivissa.

I si parlem de dades de selectivitat, som els tercers per la cua amb les pitjors notes en llengua castellana.

Finalment, falten moltíssimes places a formació professional bàsica, per la qual cosa vostès han hagut de vetar l'accés a alumnes de segon d'ESO.

Amb totes aquestes xifres, Sr. Conseller, creu vostè que està donant compliment a les seves promeses educatives?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, diputats, diputades. Sra. Riera, sí, estam donant resposta a les promeses electorals, no només és una creença, sinó uns fets. I podem fer un rànquing de les coses que hem fet, de les coses que vostès han fet i de les coses que podem aconseguir. Si vol podem tenir una sessió en la Comissió d'Educació per explicar totes aquestes coses, dos minuts no basten ni per començar.

En qualsevol cas, li puc assegurar que aquest govern dona resposta als problemes educatius que vostès varen magnificar d'una forma impressionat, i si no *a los hechos me remito*. 100.000 persones no surten al carrer perquè si, surten perquè vostès varen conflictivitzar l'educació com mai no s'havia conflictivitzat i nosaltres posam les bases perquè aquesta educació millori, i millora, millora i les dades així ho diuen.

Per tant, Sra. Riera, menys catastrofisme, més realisme i més autocrítica per part de vostè.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, li agraeix la seva resposta, però és que no m'ha donat cap xifra ni cap dada que avaluï la seva gestió, l'únic que ha fet és mirar cap enrere i parlar de catastrofisme, però no m'ha donat cap dada que avaluï la gestió en contra del que jo li he dit.

Miri, Sr. Conseller, se li ha desmuntat el seu programa electoral, perquè vostè 28 promeses de les quals té zero compliments, zero compliments. El pitjor d'això és que no només té incompliments a nivell electoral, sinó també dels mandats parlamentaris.

Miri, fa dos anys que té una proposició per fer un pla d'igualtat docent que incompleix; fa un any que té una proposició per incrementar personal de suport a necessitats educatives, que incompleix; fa cinc mesos que té set propostes de resolució, que incompleix; el Parlament l'ha instat a intensificar l'esforç per millorar la qualitat educativa; ha aprovat per unanimitat que es redueixin les ràtios; ha reconegut la necessitat d'incrementar l'oferta de formació professional; l'ha instat a fer centres de formació integrats; l'ha instat a avançar la planificació d'obres a centres educatius, a reforçar el suport a alumnes d'altres capacitats o a implantar millores del transport escolar. Això són dades, Sr. Conseller, que vostè incompleix, acords parlamentaris que incompleix.

Vostè podrà dir i parlar de catastrofisme, vostè podrà intentar convèncer la gent del carrer, però...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Riera...

LA SRA. RIERA I MARTOS:

... el que fa és incomplir els mandats parlamentaris...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Riera, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

... i nosaltres li exigim que els compleixi.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Sr. President. Sra. Riera, les seves xifres no només són falses, sinó falses de solemnitat. En tema d'altres capacitats, vostè sap què hem fet d'altres capacitats? Ho sap perfectament, li he dit que jo vull tenir un debat amb vostè amb tranquil·litat a la Comissió d'Educació perquè en dos minuts no li donaré resposta a tot. Sap quant de professorat hem posat d'atenció a

la diversitat? Més de 280. Sap quants d'orientadors més hi ha a les escoles de les Illes Balears? 40, 40 orientadors més. Mentre vostès retallaven, nosaltres n'hem posat. Sap quants d'AT han començat? N'hem posats molts més. Sap que té un AT en aquests moments? Una... per favor, Sra. Riera, les seves xifres segurament estan desfasades, nosaltres hem posat més AT i hem incrementat el seu contracte d'una forma important.

Sra. Riera, nosaltres a nivell d'infraestructures educatives hem posat en aquest moment més de 25 milions d'inversió i tenim un pressupost de 25 milions. Estam en això.

Sra. Riera, és que la comparació amb vostès no té color, vostès per retallar, perquè sempre diuen que estaven en una crisi econòmica, varen retallar fins i tot participació, del Consell Escolar varen retallar de 50 a 36. Per què? Per estalviar? No, per realment...

(Alguns aplaudiments)

... el que feien vostès era dur a terme una autèntica retallada ideològica. Vostès varen fer una Mesa de pares i mares que va tenir tota l'oposició de la Federació de Pares i Mares. Nosaltres hem fet un tipus de composició d'acord amb ells; hem fet una mesa de directors; hem arribat a acords amb la concertada, amb la pública. Quin tipus d'acord varen fer vostès, Sra. Riera, si tot era un conflicte permanent? Si vostè fins i tot a la seva conselleria li varen dimitir directors generals, si era un autèntic caos educatiu. Nosaltres anam als centres educatius i li puc assegurar que la gent està en disposició de fer feina cada dia.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Riera, una mica de serietat.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 3094/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sentència del Tribunal Suprem en relació amb les autovies d'Eivissa.

Passam a la vuitena pregunta, la RGE núm. 3094/18, presentada en substitució de la RGE núm. 2983/18, relativa a sentència del Tribunal Suprem en relació amb les autovies d'Eivissa, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Imagín que avui el Sr. Marc Pons tindrà una sensació

agredolça, dolça perquè el Tribunal Suprem ha sentenciat a favor del Govern, i agra perquè ho ha fet en contra d'una resolució de l'exconseller socialista, el Sr. Carbonero, que reinterpretava les clàusules 55.4 i 55.5 del plec de condicions de la concessió de la carretera Eivissa-Sant Antoni; una reinterpretació que, amb paraules de l'alt tribunal, "suposava un clar efecte lesiu per a l'interès públic".

I açò és precisament el que des del Partit Popular sempre vam defensar dins la xarlotada que va significar la Comissió d'Investigació de les carreteres d'Eivissa i ho van fer davant el silenci còmplice dels partits d'esquerres, que no van fer ni una sola menció d'aquest fet a les conclusions d'aquesta comissió.

És per açò que volem demanar al Govern la seva opinió respecte d'aquesta sentència i també la seva opinió sobre els motius que van dur al Sr. Carbonero, quan ja estava en funcions, a firmar una resolució que beneficiava tant les concessionàries i lesionava tant, i de forma tan flagrant, l'interès general.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Arribar al capdavant de la Conselleria d'Obres Públiques tot després d'un govern famós, que ha passat a la història, per la desmesura, per la malversació de fons i per la corrupció no ha de ser fàcil; trobar-se projectes d'una forta contestació social, imposats sense cap tipus d'acord, amb enormes vicis ocults de construcció i amb l'obligació contractual d'haver de pagar 580 milions d'euros per unes obres que en costaven 172, 400 milions d'euros més, no ha de ser fàcil.

(Remor de veus)

I comprovar que aquests plecs de condicions i els contractes signats estan plens...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

... d'imprecisions dissenyats deliberadament de forma calculada, amb una ambigüitat, per afavorir sempre l'empresa concessionària, no ha de ser fàcil. Posar ordre a tot açò és el que va intentar fer i el que va batallar el Sr. Carbonero.

Efectivament, va anar fent passes, la primera, necessitàvem saber quants de cotxes realment passaven per allà, i va prendre

aquesta decisió. Punts de comptatge, 12. Què va succeir després? Que va arribar el Sr. Company i el Sr. Company va dir que no volien saber quants de cotxes passaven, que allà s'acaba de pagar només a través d'un sol punt de comptatge. I efectivament, la decisió global s'havia d'entendre a partir de la decisió del Sr. Carbonero, i els 12 punts de comptatge a què el Sr. Company es va negar.

Si açò hagués succeït, si haguéssim tengut aquests 12 punts de comptatge aquesta quantitat econòmica hauria estat irrellevant, perquè no hauria tengut cap referència. Crec que açò és el que realment va succeir, que el Sr. Company no va donar continuïtat a la bona feina feta i va seguir enfangant les decisions de la Sra. Cabrer.

Moltes gràcies.

(Algunes rialles, alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Guardin un poc de silenci, per favor. Silenci! Guardin silenci, per favor!

Sr. Camps, té la paraula.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Conseller, de les carreteres d'Eivissa només hi ha hagut tres sobre costos reals, constatables i mesurables: els 100 milions d'euros de les resolucions del Sr. Carbonero, i ho acrediten dues sentències, i ara el Tribunal Suprem; 16 milions derivats de les destrosses i aldarulls provocats pels moviments antiautopistes, amb la Sra. Fanny Tur al capdavant, també...

(Remor de veus)

... ho acrediten dues sentències, dues sentències també ho acrediten; i els 34.000 euros que va costar l'absurda Comissió d'Investigació de les carreteres d'Eivissa, acreditats també per un informe del Parlament. Aquests són els tres sobre costos que han tengut les carreteres d'Eivissa, la resta de sobre costos només són a la seva imaginació...

(Remor de veus)

... són sobre costos en estat gasós, inexistents...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... que no estan avalats amb res.

Sr. Pons, el Sr. Carbonero va voler beneficiar descaradament les concessionàries, ho diu el Suprem, ho diu el Tribunal Suprem, i ho va fer amb informes d'Intervenció en contra, d'Advocacia en contra, informe de la Conselleria d'Obres Públiques en contra, la pròpia auditoria que el Sr.

Carbonero va encarregar, també li anava en contra, i només un informe extern, contractat a dit, un informe pagat, donava suport a aquella temeritat, aquell atemptat a les arques públiques.

Sr. Pons, no s'ha demanat mai per què el Sr. Carbonero va prendre aquesta decisió? No s'ha demanat mai quin benefici se'n treia d'afavorir de forma tan descarada les concessionàries i en contra de l'interès públic?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps...

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sr. Pons...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

..., el cas Carbonero...

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. A la nostra imaginació, unes obres que han costat 172 milions d'euros de cost real...

(Se sent una veu de fons que diu: "Sentències")

... i que haurem de pagar entre tots 589 milions d'euros...

(Se sent una veu de fons que diu: "I el manteniment?")

... quatre cents... ah! Ara en diuen manteniment? Aquest peatge a l'ombra de 400 milions d'euros no és un sobrecost? Açò no és un sobrecost, no, d'açò ara en diuen manteniment?

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Açò ho haurem de pagar tots fins l'any 2035...

(Petita cridòria i alguns aplaudiments)

... fins l'any 2035...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor!

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

... haurem de pagar açò i açò no és cap imaginació, açò any rere any, aquesta legislatura, la legislatura que ve, l'altra i l'altra, cada any haurem de pagar 50 milions d'euros...

(Remor de veus)

..., encantats de justificar aquesta mala concessió...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, disculpi.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

..., injustificada, 400 milions d'euros més...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Vergonya, Sr. Camps! Vergonya, Sra. Cabrer! Vergonya, Sr. Company!

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 2980/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment dels mandats del Parlament.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la novena pregunta, la RGE núm. 2980/18...

(Remor de veus)

... -senyores i senyors diputats, podem guardar un poc de silenci per favor?

(Remor de veus)

Silenci!

(Continua la remor de veus)

Sra. Cabrer, Sr. Camps, per favor...

(Remor de veus)

... guardin silenci, per favor.

Passam a la relativa a compliment dels mandats del Parlament que formula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. En el Pleno del 22 de setembre de 2015 y procedente del debate del texto de la Moción relativa a la política del Govern en relación a nombramientos de altos cargos y personal eventual, en la enmienda presentada por Podem Illes Balears, se aprobó por el Pleno de este *parlament* la siguiente resolución: “*El Parlament insta el Govern de les Illes Balears al cessament del Sr. Juli Fuster, com a director general del Servei de Salut de les Illes Balears, i del Sr. Pau Thomàs, com a assessor de la Conselleria de Treball, Comerç i Indústria, ambdos casos clars de nepotisme.*”

El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a no incrementar més els alts càrrecs i el personal eventual del present mandat tal com s’havien compromès els partits que integren el pacte de govern.”

¿Ha cumplido el Govern estos acuerdos del Parlamento? Y si no los ha cumplido, ¿cuándo los piensa cumplir?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula la Sra. Consellera Pilar Costa.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Lafuente, moltes gràcies per no cridar-me i gràcies per la seva pregunta, el Govern aconsegueix evidentment les iniciatives d’aquest parlament i, com vostè sap i li hem dit en reiterades ocasions, els nomenaments i els alts càrrecs els nomena aquest govern, quan vostès governin faran els nomenaments que trobin adients.

Per cert, si vostè parla que no s’ha de fer... o que no s’han d’augmentar els alts càrrecs li he de dir que al seu govern de l’anterior legislatura tenien més alts càrrecs que en aquesta legislatura.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. Gracias, consellera, por su contestación. De todas formas insistir a la Sra. Armengol que en su discurso de investidura dijo que el centro de la actividad política de esta comunidad autónoma sería el Parlamento, dando a entender que se haría caso a lo que dijese el Parlamento, que se respetarían sus decisiones y que las líneas fundamentales de la actividad política las fijaría el Parlamento, pero, al parecer, lo que acordó este parlamento no sirve para nada y estas dos decisiones no se han cumplido. Por tanto, una falta total de respeto a los acuerdos del Parlamento.

Tampoco se ha cumplido lo de no incrementar el número de asesores y cargos de confianza. Bueno, ambas cosas no se han cumplido..., bueno, la del Sr. Thomàs sí que se cumplió, se cesó como asesor de la Conselleria de Treball y se le nombró como asesor de la Conselleria de Presidencia, eso sí que lo cumplieron parcialmente.

Y lo de no incrementar los cargos, pues crearon por ejemplo este mes de agosto y en su conselleria, Sra. Consellera, este mes de agosto, publicado en el BOIB, pasaron de tener 4 altos cargos a 7 altos cargos, aprovechando el mes de agosto, supongo que por eso de la transparencia.

Y hace poco supimos que el nombramiento en diferido del gerente del Palma Arena, nombrado en el mes de octubre y no dado de alta hasta el mes de febrero, y eso sí que acudía a los actos públicos y al centro de trabajo, los informes de la Conselleria de Hacienda y Administraciones Públicas alertaban precisamente del exceso de cargos directivos.

También se modificaban los estatutos del sector instrumental creando cargos unipersonales para crear cargos a escondidas...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lafuente...

EL SR. LAFUENTE I MIR:

... de confianza también.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lafuente, se li ha acabat el temps, moltes gràcies...

(Alguns aplaudiments)

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Lafuente, crec que si alguna institució és el centre de l’activitat política és aquest parlament i li posaré només alguns exemples, perquè vegi la diferència amb anteriors legislatures: per primera vegada un parlament ha pres la decisió i els partits que estan en aquest govern han pres la decisió que no hi hagi preguntes dels grups parlamentaris que estan al Govern, i tal vegada gràcies a això vostè avui ha tengut quota per fer aquesta pregunta que tal vegada si no ni tan sols l’hagués pogut fer.

Per altra banda, també li vull dir que les iniciatives o les compareixences dels membres del Govern a iniciativa pròpia gairebé han doblat..., les vegades que hem comparegut en

aquest parlament de les de l'anterior legislatura. En tres anys de legislatura hem comparegut 47 vegades, a diferència de l'anterior legislatura que en varen comparèixer 29.

També li he de dir, Sr. Lafuente, que les iniciatives de control a les quals ha fet front aquest govern en aquests quasi tres anys de legislatura han estat quasi 25.000 iniciatives enfront de les 20.000 iniciatives a les quals vostès varen fer front en tota la legislatura passada.

Però, Sr. Lafuente, sincerament, si el major problema que té el principal partit de l'oposició amb aquest govern és el nom de les persones que proposam com a assessors de les diferents conselleries, sincerament, vostès estan molt pitjor del que ahir el Partit Popular a l'illa d'Eivissa va manifestar directament al Sr. Company.

I per últim, li he de dir que si està tan preocupat amb les iniciatives que no s'acompleixen d'aquest parlament, hauria de complir vostè amb la iniciativa que va instar el Partit Popular dia 15 de març del 2016, a retornar els 153.000 euros de finançament il·legal de la campanya del Partit Popular. Això és una iniciativa del Parlament que insta el Partit Popular.

(Alguns aplaudiments)

I ara perdoni'm que acabi i utilitzi tres segons...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera,...

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

...per desitjar molta sort a...

EL SR. PRESIDENT:

... se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 3093/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuació del cap de servei assistencial de la Gerència del Servei d'Urgències 061 adscrit a l'ib-salut al procés de subrogació de la GSAIB.

Passam a la desena pregunta RGE núm. 3093/18, presentada en substitució de la RGE núm. 2981/18, relativa a actuació del cap de servei assistencial de la Gerència del Servei d'Urgències 061 adscrit a l'ib-salut al procés de subrogació de la GSAIB, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, segons consta a la demanda de conciliació, prèvia a la interposició d'una querrel·la criminal, per una suposada comissió d'un delictes d'injúries i calumnies i també per coaccions i amenaces contra els drets

dels treballadors, el seu cap de Servei Assistencial del 061 els va dir, amb publicitat, al president i a altres membres del comitè d'empresa de la UTE Servei de Transports Sanitari Urgent, dins el marc de la subrogació a GSAIB, textualment el següent: *"Eres un sinvergüenza, mentiroso y manipulador de la verdad, das asco y no mereces el aire que respiras"*, és a dir que es mori, en definitiva; *"sois una cuadrilla de impresentables, mentirosos y asquerosos, me tenéis hasta los"... -bé, diguem pinzones-, "de vuestras manipulaciones y mentiras, y la próxima vez os va explicar las ambulancias vuestro asqueroso sindicato"*.

N'hi ha més, però per respecte no ho repetiré.

Sra. Consellera, com pot justificar tot això?

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Tots els..., gràcies, president. Tots els professionals del 061 mereixen el meu respecte, el meu màxim respecte, crec que són uns serveis dels quals tota la ciutadania hauria d'estar molt orgullosa perquè sempre posen el seu treball per davant qualsevol objectiu personal, fins i tot en situacions de perill. El cap de servei del qual vostè em parla és un gran professional, un excel·lent professional, amb un full de serveis magnífic i esplèndid, i també em sent molt orgullosa d'aquest cap de servei.

El que realment és important, Sr. Diputat, no són unes declaracions fetes en un entorn absolutament privat, parlem d'un *WhatsApp* i, per tant, estan tretes de context, totalment tretes de context. Crec que el realment important és l'aposta d'aquest govern per internalitzar la gestió d'una empresa privada per fer-la pública, i així ho farem, com és l'atenció urgent amb el cent per cent de renovació de la flota.

Esper que avui també vostè hagi llegit les notícies. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, ha justificat aquestes paraules, d'un bon professional, sí, però ha justificat aquesta forma d'actuar.

Mentre en una iniciativa parlamentària del Partit Popular respecte de GSAIB fa uns mesos, ens deien que estaven informant els treballadors i sindicats, resulta que no és ver, però el que sí fa és generar inseguretats als treballadors que pretenen

subrogar, com li vàrem advertir, perquè no té en compte la repercussió social, laboral i familiar que té la seva política de falta de transparència, de la qual presumeix contínuament.

A més, aquesta demanda va dirigida també contra el gerent del 061 i del seu director general d'Ibsalut, tots ells empleats públics que no poden de cap manera ni avalar, ni molt menys fer aquestes declaracions, que l'únic que demostren és un nivell de descontrol i prepotència inassumible. Vostè ja sabem que incompleix mandats parlamentaris i que no informa a l'oposició, perquè encara estam esperant l'informe ja amb retard, de la direcció de l'Advocacia sobre la viabilitat de la subrogació del personal del GESAIB, que aquest parlament li va demanar, però tampoc no informa els treballadors que pretén subrogar, com ens va dir que faria i ara, a més, dóna suport a unes desqualificacions lamentables.

Sra. Consellera, vostè ha de cessar aquest cap de servei o serà corresponsable de les barbaritats inacceptables que va dirigir a un comitè d'empresa que l'únic que vol és informació i seguretat de futur, com voldriem tots.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Ja li he dit que no comentaré declaracions fetes en un àmbit privat, això no vol dir donar suport, Sr. Diputat. Del que nosaltres podem estar orgullosos és que a partir de l'1 d'abril aquest servei serà un servei públic, perquè davant els problemes el que posam són solucions. Aquest camí ha estat llarg, hem hagut de crear una empresa pública que es va crear amb la Llei de pressuposts de 2017 i es va crear. Ahir vàrem presentar 69 nous vehicles, 2 més, a més amb molt millors condicions, qualitat dels equipaments, amb una inversió de 6 milions, i és precisament per garantir la seguretat de la ciutadania i també la seguretat dels professionals.

I quant a la gestió del personal, passaran a ser gestionats per una empresa pública i tenen tot el suport i totes les garanties que té una empresa pública i que no han tengut moltes de les empreses privades que han gestionat fins ara el transport urgent. I en això crec que tots hi podem estar d'acord.

Ahir alguns d'aquests treballadors més grans, que han vist passar, ens deien que mai no s'imaginaven que veurien internalitzada aquesta empresa, perquè era més que necessari i tenim a més l'aplaudiment de moltíssimes comunitats autònomes que encara no han pogut fer-ho. Aquests treballadors tendran la tranquil·litat que es respecten les seves condicions laborals, que se'ls paga la nòmina, que és el mínim que pot fer una empresa, a finals de mes i que es compleixen tots els convenis col·lectius...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

...com no s'ha fet fins ara.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Ens en sentim orgullosos. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.11) Pregunta RGE núm. 2955/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a impacte de la Compilació del Dret Civil.

Passam a l'onzena pregunta, RGE núm. 2955/18, relativa a impacte de la Compilació del dret civil, que formula el diputat Sr. Nel Martí i Llufríu del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Sra. Cladera, dia 3 d'agost de 2017, ara fa quasi vuit mesos, es va publicar i va entrar en vigor la modificació de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, que entre altres coses permet a Menorca o fa extensiu a Menorca, l'aplicació dels anomenats pactes successoris, com la definició, que permet als descendents heretar en vida; és a dir, permet avançar l'herència a canvi de renunciar a drets legítims o successoris futurs.

L'herència en vida a les Illes Balears es podia aplicar a Eivissa, a Formentera i a Mallorca, però també des de 2017 es pot aplicar a Menorca. L'herència en vida té molts beneficis, a part de la gestió del patrimoni familiar, però també en té de fiscals. L'hereu tributa per l'impost de successions i no per l'impost de donacions i, per tant, açò vol dir un 1% en herències menors de 700.000 euros, i després des de la sentència del Tribunal Suprem també té beneficis importants en IRPF, perquè s'entén que no ha de pagar plusvàlua, per tant, paga un 0%.

Fins ara les persones beneficiàries han variat molt, el 2007 van ser 2.845 persones; el 2015, 1721; i ara, avui i per açò el motiu de la pregunta, ens interessaria conèixer quin és l'impacte a les Illes i si pot ser també per illes, en les dades de 2017 i quina és l'evolució, si podem tenir ja dades a Menorca d'aquesta figura que és una novetat, però una novetat positiva

i que creim que s'ha de donar a conèixer als ciutadans de Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Té la paraula la Sra. Consellera Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Efectivament, com explicava vostè, Sr. Diputat, a partir del 3 d'agost de 2017 i a partir de la publicació de la Llei de Compilació de dret civil de les Illes Balears, es va ampliar l'abast en el cas de Menorca que es poguessin transmetre els patrimonis en vida als hereus amb una fiscalitat més beneficiosa, perquè és la fiscalitat de l'impost de successions i, per tant, hi ha un benefici fiscal important. Com bé vostè deia, en comptes de tributar a un 7%, que seria una donació, es tributa a un 1% als patrimonis que es donen menors de 700.000 euros. I, a més a més, a partir de la sentència del Tribunal Suprem de 9 de febrer de 2016, aquest tipus de donacions no genera guany patrimonial i per tant, no tributa en IRPF. Per tant, és un guany fiscal important que poden tenir aquests tipus de donacions.

Les dades que vostè em demana, li faré la comparativa entre 2016 i 2017. A nivell global a les Illes Balears aquest tipus de donacions ha augmentat un 67%. La recaptació en el 2016..., bé el nombre d'operacions el 2016 va ser 1.859 amb una recaptació de 6.077.000 euros i el 2017 han estat 3.106 operacions amb una recaptació semblant de 6.028.000 euros.

Per illes, com vostè em demanava, a Mallorca han augmentat un 64%, a Eivissa i Formentera un 125% i en el cas de Menorca, que té més interès perquè és la novetat d'aquest benefici fiscal, des que es va posar en marxa a mitjans de 2017 se n'han produït, l'any 2017, 44, i l'any 2018 ja en duim 6. Per tant, entenem que hi ha un augment important evidentment en el cas de Menorca que s'ha donat a conèixer aquesta novetat fiscal.

A més a més, en donacions universals que també crec que m'ho havia de demanar, ho havia preparat per donar-li, en aquest cas hi ha un detriment, hi ha una disminució tot i que la recaptació s'ha mantingut, sempre depèn de l'import de les operacions.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies. Bé, jo crec que les dades són positives i sobretot la intenció de la pregunta d'avui era donar a conèixer aquesta nova figura que també ara els menorquins poden utilitzar. I jo crec que és molt important també donar a conèixer que aquesta figura els menorquins la poden utilitzar perquè aquest govern va tirar endavant una modificació de la Compilació del dret civil i que és en virtut d'aquest dret civil,

que només Galícia i les Illes Balears incorporen, com deia, aquesta figura, doncs la poden utilitzar.

I en aquest sentit continuam animant el Govern que doni informació, divulgui aquesta figura perquè creim que és beneficiosa i creim que tots els ciutadans, a la fi tots els de les Illes Balears se'n poden beneficiar de la mateixa manera, cosa que -vull recordar- fins ara, fins fa massa poc no era possible.

Res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, Sr. Diputat, crec que les dades que he donat confirmen la utilització de la figura a nivell de les Illes Balears, el benefici que està creant als ciutadans i també en el cas de Menorca la novetat, aquest important benefici fiscal en el cas de Menorca ja s'està coneixent perquè s'està implicant, evidentment hi ha hagut un impacte més gran al principi que s'ha conegut la figura i evidentment després es farà una utilització d'acord amb el que es conegui, però també d'una forma més normal.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.12) Pregunta RGE núm. 2972/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a Queseria Menorquina.

Passam a la dotzena pregunta, RGE núm. 2972/18, relativa a Queseria Menorquina que formula la diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, *bon dia a tothom*. Sra. Presidenta, ¿entiende el Govern que es inviable aplicar el artículo 29 de la nueva Ley balear de industria en el conflicto de Queseria Menorquina?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern, Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Seijas, per la seva pregunta, que em permetrà remarcar una vegada més el compromís d'aquest govern amb la indústria de les Illes

Balears i concretament amb la indústria menorquina i específicament amb Quesería Menorquina que és el que vostè m'està plantejant.

Tal i com ha fet i ha explicat el conseller Iago Negueruela en aquest plenari, des d'octubre de 2017 hem mantingut més de 30 reunions amb l'empresa, amb els treballadors i amb el comitè d'empresa i arran de totes aquestes converses mantingudes aquest govern està cercant la millor solució per poder afrontar aquest problema, una solució que passa evidentment per garantir la viabilitat de l'empresa i assegurar la continuïtat dels llocs de treball de tots els treballadors i treballadores de la fàbrica. Aquest és l'objectiu que ens hem fixat, aconseguir una sortida responsable i viable, ho estam fent des de la Conselleria de Treball, des de la Conselleria d'Hisenda amb l'ISBA i també evidentment amb el suport del Consell Insular de Menorca.

A hores d'ara hem de ser prudents i hem d'estar tranquils i, per tant, entre tots junts cercar la millor solució perquè l'experiència anterior ens diu que quan parlem de doblers públics hem de cercar l'opció més viable i, per tant, garantir la sostenibilitat de l'empresa de cara al futur. Crec, Sra. Seijas, que no es pot dubtar del compromís d'aquest govern amb la indústria d'aquesta comunitat autònoma i tenim fites importantíssimes, el Pla d'indústria, la Llei d'indústria, la primera llei d'indústria aprovada en aquest parlament per unanimitat, les ajudes que s'han donat en la modernització tecnològica gràcies a les quals més de vuitanta empreses manufactureres han pogut tenir suport per a les seves inversions i el Pla d'indústria que està dotat en més de 105 milions d'euros per poder invertir en els propers anys. Entre elles li explicava la Llei d'indústria i un dels articles que vostè m'explica, el 29, és el que precisament aplicam.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Té la paraula la Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Presidenta, una vez más en este pleno tengo que dejar constancia de la diferencia entre lo que dice el Govern y la realidad, porque yo he hablado con los trabajadores, los trabajadores le han pedido a usted, el 20 de febrero, el Comité de Empresa una reunión mandando un escrito y después el Consejo de Administración se lo ha pedido al menos en dos veces más, Sra. Presidenta, y no veo normal esta actitud esquiva de no querer recibir a los trabajadores, porque lo que ustedes explican aquí, tanto el Sr. Iago Negueruela como usted, constata que no han escuchado a los trabajadores.

Lo mínimo que le pedía a un gobierno de derechas es que se sentara a hablar con los trabajadores, a ustedes, que son el gobierno del cambio, les pido más, les pido que se sienten a escucharlos y que apliquen sin demora los apoyos que les demandan preservar Quesería Menorquina. Quesería

Menorquina es propiedad de 127 trabajadores que tienen el 49%, cuando pasó lo de nueva Rumasa le dieron el 51% a los tres directivos que había porque sabían que no podían dirigir una empresa asambleariamente, y en un acto de generosidad los trabajadores le dan a tres trabajadores también el 51% y ellos se quedaron con el 49.

Estos trabajadores nos han dado una lección de estoicidad y responsabilidad salvando la empresa después del destrozo de nueva Rumasa soportando una devolución de una deuda de 1.400.000 por año hasta el 2024, su compromiso social les hipoteca la vida y ¿me van a decir que un gobierno socialista no es capaz de recibir a estos trabajadores?, ¿no tiene tiempo para recibir a los trabajadores y escuchar en primera persona lo que quieren?

Diversificar y transformar el modelo productivo es un mantra que están diciendo aquí continuamente, espero que lo apliquen y que realmente esto se lleve a buen término, pero también les quiero dejar claro es que hay una decisión societaria que ha tomado la sociedad, la sociedad de Quesería Menorquina en su conjunto, y lo que se pide es que se ejecute esa decisión, no que se cambie ni que el Gobierno intervenga en una decisión de una sociedad privada, en este caso por trabajadores, pero privada. Realmente aquí lo que... lo que... ahora dicen los directivos, porque no quieren ceder el 75% de la gestión, que es otra nueva Rumasa, pero si ya sabían, ya han presentado un plan de viabilidad, ya han presentado todo, les parecía bien a ustedes y a ellos, ¿qué es lo que ha cambiado para que ahora...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Seijas. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Seijas. Li repetiré una vegada més, s'han fet més de trenta reunions amb l'empresa de Quesería Menorquina, amb els treballadors i amb el Comitè d'Empresa, els hem rebut sempre, aquí i a Maó, i continuarem treballant conjuntament per cercar una sortida viable de l'empresa.

Quan parlem, Sra. Seijas, que hem de posar doblers públics a una empresa concreta hem d'anar molt en compte i hem de cercar una solució molt encertada per garantir viabilitat i sostenibilitat. Ho farem des del rigor, com ho feim, des del diàleg i des de l'acord precisament perquè tenim una història viscuda precisament, perquè evidentment el Govern de les Illes Balears ja va haver d'actuar en un moment donat a Quesería Menorquina ho hem de fer de forma sostinguda, viable econòmicament i que doni suport als treballadors i les

treballadores. Aquesta és la voluntat d'aquest govern, donar suport a la indústria de totes les Illes Balears i d'una forma especial a la indústria tradicional i continuarem treballant colze a colze amb Quesería Menorquina.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta.

I.13) Pregunta RGE núm. 2976/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a línia d'alta tensió de Manacor a Artà.

Passam a la tretzena pregunta, RGE núm. 2976/18, relativa a línia d'alta tensió de Manacor a Artà, que formula el diputat Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. Bon dia, presidenta. Bon dia a tothom. Estam preocupats des del nostre grup parlamentari per l'elevat impacte ambiental de la línia d'alta tensió des de Bessons a Artà. Sabem que Red Eléctrica Española està impulsant cinc projectes sobre la zona del Llevant a l'illa de Mallorca un dels quals és precisament la connexió d'Artà amb la subestació de Bessons que implicarà la construcció d'una nova línia de 2,2 quilòmetres. En opinió de diversos ajuntaments del Llevant i també dels veïnats de la Plataforma Defensa del Llevant aquest operador energètic fa aquests projectes de manera fraccionada sense valorar en cap moment l'impacte ambiental, paisatgístic, social i econòmic que aquests cinc projectes tendrien i que francament afectaria l'entorn natural d'Artà que es troba a 450 metres del monestir de Bellpuig i que podria comprometre greument aquest entorn.

La instal·lació d'aquesta línia d'alta tensió podria suposar l'arrasament de finques i provocaria danys paisatgístics devastadors al municipi, tal com han denunciat els veïnats d'aquesta plataforma. Per això, l'Ajuntament d'Artà va presentar el passat 12 de març les al·legacions al projecte de la nova subestació i va demanar també la reducció dels quilovats a 132 en lloc de 220, tal com ha plantejat Red Eléctrica Española.

Per tot això, li volem demanar, quines actuacions es planteja fer el Govern per evitar o minimitzar aquest elevat impacte mediambiental de la línia d'alta tensió Manacor-Artà?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Camargo, per la seva pregunta. Compartim les preocupacions i treballam precisament per intentar evitar el màxim d'impactes. Com vostè sap i com vostè explicava perfectament, aquesta línia d'alta tensió la planteja Red Eléctrica perquè està dins la planificació elèctrica a nivell espanyol i, per tant, té l'obligació de plantejar aquest projecte amb aquesta línia d'alta tensió, s'ha de garantir el subministrament elèctric a tota la zona est de Llevant de Mallorca i fer el doble enllaç per connectar l'illa de Menorca que, com vostè sap, s'ha pres la decisió per part del ministeri de llevar el cable que teníem i, per tant, en aquest moment s'ha de cercar una solució també per a l'illa de Menorca.

Aquest projecte es va gestar ja la passada legislatura, on hi va haver debats importants en aquesta cambra i on es varen fer al·legacions al primer projecte presentat, es va aconseguir reduir moltíssim l'impacte de la nova estesa que estava prevista, fent que la nova estesa només afecti dos quilòmetres nous, que són els que vostè explicava que passen vora l'ermita de Bellpuig i amb la subestació que té unes dimensions que són, sense cap dubte, bastant impactants.

Per tant, en aquest moment, què feim? Havent d'acceptar la normativa estatal, amb la qual no hi estam d'acord i ja ho hem explicat mil vegades, hem batallat a Madrid sobre una normativa estatal energètica que nosaltres no creim adequada per a les Illes Balears en termes paisatgístics tant per l'alçada de les torres d'alta tensió com pel tema que en rústic no es pot soterrar perquè així ho prohibeix la normativa estatal, per tant, amb aquestes limitacions estam: nosaltres estam en aquest moment en el període d'al·legacions treballant amb els ajuntaments i amb les plataformes, hem explicat el projecte perquè tothom el sàpiga, perquè tothom el conegui, perquè tothom plantegi al·legacions abans que s'hagi de fer per part de la Comissió Balear de Medi Ambient l'informe oportú i per part de la Direcció General d'Energia.

Per tant, què feim? Dialogam, explicam els projectes perquè no ens tornin a succeir algunes qüestions que han succeït en el passat molt recent en aquesta comunitat autònoma. Des d'aquest treball evidentment presentarem les mesures correctores que puguem al ministeri per part de la Comissió Balear de Medi Ambient, per part dels informes tècnics i evidentment intentant escoltar les plataformes i els ajuntaments afectats.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Té la paraula la Sra. Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. Gràcies, presidenta, per la seva resposta. Aquesta plataforma precisament parla del soterrament i també parla que si s'han de fer passar els conductes de gas a Manacor

tal vegada es podria fer una sèquia per aprofitar i soterrar aquesta línia d'alta tensió i, si això no és possible, es podria soterrar seguint el traçat de la carretera. El que és clar és que els veïnats de la zona pensen que la solució que es proposa no és una solució adient. També hem de tenir en compte que aquestes demandes d'electricitat extra que tenim són producte de la sobresaturació que pateix la nostra illa, és a dir, no és casual que hi hagi necessitat ni tan sols d'això dels 120 quilovats que es proposen, que es proposen segurament per si s'hagués d'augmentar en un futur, però són totalment innecessaris, tal com han explicat els de la plataforma.

En definitiva, si Red Eléctrica Española no vol assumir el sobrecoast que podria suposar aquest soterrament, plantejam la possibilitat de finançar-lo de manera fraccionada o bé amb l'ecotaxa o bé amb altres alternatives, però el que no podem tampoc tolerar és que aquesta línia d'alta tensió tenguí aquest alt impacte sense pal·liar-lo amb mesures des d'aquí, des d'aquest govern.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Camargo. Evidentment tenim un debat intens, el problema del soterrament en rústic és que està prohibit per normativa estatal, aquesta és una realitat objectiva que haurem d'intentar canviar la normativa estatal, si no, tenim molt poca sortida. Ha passat històricament, a la legislatura passada amb el tema de l'electricitat a Alcúdia, amb el tema de Sa Marina, amb el tema de Son Puig, hem vist que no s'havia posat a debat els projectes amb temps suficient. Ara ho hem fet, ara som en el debat, hem augmentat el període d'exposició pública, per tant, és el moment de les al·legacions i que junts batellem un projecte el menys impactant possible, però també hem de tenir en compte que és necessària la interconnexió. A Menorca és necessari avançar per poder tancar les centrals tèrmiques i, per tant, hem de continuar...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

...amb aquesta línia de treball.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 2973/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a problemàtiques dels ciutadans de les Illes.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la catorzena pregunta, RGE núm. 2973/18, relativa a problemàtiques dels ciutadans de les Illes que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta, ens queda un any rodó perquè aquesta sala es dissolgui, ens queda un any rodó. Ens queda fer-li 40 preguntes, ens queda un any, això s'acaba, això s'acaba, maldament no ho vulguin creure, políticament això ja s'acaba. I ja que s'acaba, és cert que quan vàrem començar aquesta legislatura hi havia una sèrie de qüestions que eren fàcils de posar en marxa, que ens havíem compromès a recuperar, com va ser tornar posar en marxa la Llei de normalització lingüística, com va ser derogar la Llei de símbols, com va ser recuperar la targeta sanitària universal; tres exemples clars per donar solucions a problemes que nosaltres enteníem que venien d'un anterior govern.

Dit això, hi va haver compromisos en aquesta sala perquè altres polítiques que s'havien de tirar endavant, i vostè va fer l'exposició a la seva investidura, les posariem en marxa. I com que dic que això s'acaba, li deman, li demanam, creu que ha resolt els grans problemes que teníem els ciutadans de les Illes Balears a l'inici d'aquesta legislatura? La seva percepció, en quin punt estam d'arreglar la situació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font. Amb tots els respectes crec que s'avança una mica a la pregunta perquè queda un any i busques per acabar aquesta legislatura i aquest govern té moltíssimes forces per continuar una legislatura més. Per tant, per a nosaltres això no s'acaba sinó que continua un projecte de canvi...

(Alguns aplaudiments)

...per a aquesta comunitat autònoma.

Si em demana com ho veig jo, 33 mesos després d'haver començat aquesta legislatura veig que la ciutadania està molt millor de com estava quan vàrem començar a governar, i que hem complit la paraula donada gràcies als acords pel canvi, a

tots els partits que signarem els acords pel canvi, es compleix el full de ruta. I sí, estam arreglant els problemes greus que tenia la ciutadania, amb més drets i més garanties, amb millors i majors serveis públics, amb un creixement econòmic molt superior o amb una redistribució de la riquesa, ja que estam aconseguint que arribi al milió cent mil habitants que viuen a aquesta comunitat autònoma, amb un plantejament fort d'un govern davant el Govern d'Espanya dient-li que ja n'hi ha prou i que s'han d'aclarir les reivindicacions que són justes per a aquesta comunitat autònoma. A més, pensant en el futur, avançant-nos amb lleis que són absolutament innovadores i pioneres a nivell estatal.

Per tant, estam contents però encara queda molt per treballar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, *qui lo sa* el que passarà, jo crec que el més important de tot és complir el que teníem previst aquesta legislatura i la propera ja veurem segons el resultat electoral qui tirarà endavant.

Com dirien els seus amics de Podemos, tic-tac, tic-tac, tic-tac ...

(Algunes rialles)

Hi ha qüestions que estan en tic-tac. I quines són aquestes qüestions? Són aquelles que vostès constaten, polítiques que també afecten l'Estat, que hi ha una pèrdua de poder adquisitiu de les rendes baixes i mitjanes, tenim clar que havíem de protegir el petit comerç i em trob amb els companys aquí, de Podemos, que fins i tot volen que la venda ambulants il·legal es pugui legalitzar ...

(Se sent una veu de fons que diu: "sí, sí, ...")

... i jo començ a pensar que va passant el temps i me'n tem que aquelles coses que havíem dit, que protegíem el petit comerç, no passa; la diversificació econòmica costa; que havíem de regular els cotxes de lloguer, que havíem de regular el lloguer turístic i la gent no sap enguany, el juliol, si realment podrà llogar o no llogar una casa aquest estiu; o que havíem dit que regularíem el tot inclòs i no acaba, no el tenim arreglat. Davant tot això, ocupacions il·legals de cases, Son Espases i Can Misses tendria el pàrquing gratuït ... Presidenta, tic-tac, tic-tac, tic-tac, s'acaba el temps, o es posa a arreglar aquests problemes que comencen a ser una rèmora o acabarà la legislatura, ho haurem arreglat les tres primeres qüestions que li he dit, però no tendrem les de futur per a aquesta terra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font.

(Remor de veus)

Silenci, per favor. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluc Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. A veure, Sr. Font, gràcies per recordar allò que encara falta per complir, però es deixa la bossa important, que és tot el que s'ha complit i no ha acabat la legislatura. Quan fas un acord de legislatura, és un acord de legislatura, i jo li he dit que nosaltres tenim un projecte a vuit anys i ho explica clarament, perquè quatre anys no basten per canviar una realitat social que venia molt complicada, veníem d'una legislatura de màxima crispació, de retallades de drets i de llibertats, de retallada de democràcia, i en aquesta legislatura hem aconseguit tranquil·litat, diàleg i consens. Hem fixat un full de ruta, no només entre els partits que donen suport al Govern sinó el pacte per la competitivitat i l'ocupació de qualitat, amb agents socials i econòmics.

Decidim cap on hem d'invertir els recursos públics, i no em negarà que en educació hem fet un canvi radical del que hi havia al que hi ha, no m'ho negarà; no em negarà que en salut hem fet un canvi radical entre el que hi havia i el que hi ha; no em negarà que en serveis socials hem fet un canvi entre el que hi havia i el que hi ha; o en cadascuna de les àrees, que ara hi ha una política d'habitatge públic, hi ha polítiques mediambientals, hi ha polítiques de compromís amb els treballadors i treballadores d'aquesta terra, que hi ha un govern que demana i demanda la voluntat dels empresaris a apujar els sous i s'ha aconseguit amb convenis que milloren les condicions laborals dels nostres treballadors i treballadores. No em negarà que el creixement econòmic és molt superior, que la redistribució de la riquesa està arribant; no em negarà que s'està pensant en el futur amb lleis emblemàtiques i pioneres.

Ara, Sr. Font, jo som una persona humil, que sé que queda molt per treballar ...

(Algunes rialles)

Sí, senyors del Partit Popular, queda molt per treballar, i encara hi ha massa gent que ho passa malament en aquesta terra, i això no ho oblidam i fins que hi hagi una persona que ho passi malament en aquesta terra, tindrà el govern progressista al seu costat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 2985/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversió en TIC i competitivitat.

Passam a la quinzena pregunta, RGE núm. 2985/18, relativa a inversió en TIC i competitivitat que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula, Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, després de la resposta tan xistosa que ha donat, posem-nos seriosos. Millora de la capacitat i potencial científic dels centres i entitats d'investigació, foment, suport i consolidació de l'I+D+I a les Pimes, programa i comerç; pla de modernització i ús de les TIC en l'educació de Balears; eficiència energètica i foment de les energies renovables; inversions en matèria d'aigua i sanejament; infraestructures educatives i de formació.

Tot això són objectius molt interessants per al Partit Popular, que van cap a aquell canvi de model que tant predicaven quan eren a l'oposició i que ara no veim enlloc i que, a més, van cap a l'objectiu de créixer en competitivitat que coincideixen tots els experts que és el que necessita la nostra economia.

Sra. Presidenta, són aquests objectius prioritaris per al seu govern?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluc Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President; gràcies, Sra. Prohens. Doncs sí, aquest govern ha apostat d'una forma valenta, clara i compromesa per tot el que afecta la innovació i la competitivitat de les nostres empreses i ho ha fet d'una forma claríssima, amb propostes i amb projectes, no només en paraules. Per cert, tot allò que vostès havien obligat quan governaven l'anterior legislatura.

Si parlem específicament de recerca, desenvolupament i innovació, li he de recordar que hem augmentat un 140% el pressupost que vostès hi dedicaven. Si parlem de polítiques de clusterització, en aquest moment n'hi ha, cosa que vostès havien oblidat tots els clústers de la nostra comunitat autònoma; si no se'n recorda malament, Sra. Prohens, hem fet possible el Centre Bit quan vostès l'havien ja rebutjat i fins i tot estaven disposats a perdre els doblers per fer el Centre Bit a l'illa de Menorca, igual que estam treballant a l'illa d'Eivissa. Hi ha una aposta ferma per la formació, per l'educació i la formació superiors amb una aposta per la Universitat de les Illes Balears, la creació de la facultat de medicina, l'aposta per l'IDISPA, per la recerca

en salut, un decret de carrera investigadora que és pioner a nivell estatal i que apostarà pels investigadors d'aquesta terra; del pacte per la competitivitat pactat amb els agents socials i econòmics, ja ha anomenat el Pla d'ocupació de qualitat, el Pla d'autoocupació, l'Estrategia d'especialització intel·ligent, la RIS3, que li hem canviat només l'orientació turística que vostès li donaven, el Pla d'habitatge públic, el Pla d'indústria, el Pla de comerç, tots ells dotats econòmicament amb una avaluació continuada de les polítiques que es fan i que estan arribant a la ciutadania d'aquestes illes.

Per tant, Sra. Prohens, nosaltres sí apostant per la competitivitat de la nostra economia i es nota en les xifres.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Quina pena, Sra. Armengol, que no hagi estat humil en aquesta resposta, perquè les xifres diuen tot el contrari del que diu vostè. Els objectius que li he anomenat abans són els objectius que marca el fons FEDER per a les Illes Balears que per al període 2014-2020 compta amb 134 milions d'euros per a les Illes Balears. Si assumim el percentatge de cofinançament del 50% suposa un potencial inversor de 270 milions d'euros.

Quina és la sorpresa quan passam a la liquidació dels pressuposts del 2016 i del 2017 i veiem el que realment han aprofitat d'aquests 134 milions d'euros. Vegem, 2016, tenien un pressupost inicial de FEDER de 24,3 milions d'euros, sap quants en varen aprofitar? 4,4 milions, un 18% dels ingressos prevists; 2017, pressupost inicial FEDER, 29,9 milions; sap quants en varen gastar? 1,03 milions, un 3,4% dels ingressos prevists.

Sra. Armengol, considera que aquests objectius que li he esmentat abans del Fons FEDER no són prou interessants per a les Illes Balears? Considera, Sra. Armengol, que certificar 5,43 milions d'euros d'un total de 54,2 per al 2016 i 2017 és una xifra acceptable? Contesti'm, per variar, sí o no, i si pot ser sense mentides, com la setmana passada.

Si la Unió Europea posa a disposició de la CAIB 134 milions d'euros, per què sempre es queixa de la falta de fons per desenvolupar accions i dona la culpa a Madrid quan la culpa la té la seva incapacitat per gestionar els doblers que sí té?

Vostè és incapaç de gestionar,...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens...

LA SRA. PROHENS I RIGO:

...li sobren els doblers, és incapaç de fer inversions, almanco...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, se li ha acabat el temps, gràcies.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

... baixi impostos als ciutadans, idè. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sra. Prohens, precisament les xifres canten i diuen tot el contrari. Miri, si vol parlar de fons europeus, quan vàrem arribar en aquesta legislatura a governar ens vàrem trobar amb una realitat en què vostès no exhaurien els fons europeus, havien hagut de tornar molts de doblers,...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... 13,2 milions d'euros, només referents a formació professional.

Fons de Garantia Juvenil, on eren, Sra. Prohens? S'invertia en els joves d'aquestes illes perquè trobassin una feina o es deixaven perdre? Que és el que ens vàrem trobar quan vàrem començar a governar.

I en aquest moment ja tenim acreditats els 42 milions d'euros i n'acreditarem 25 cap a l'octubre.

Vostè em demanava per l'aposta per la innovació i la competitivitat d'aquest govern. Miri, les xifres canten, Sra. Prohens, el creixement econòmic l'hem tancat amb un 3,8%; la confiança empresarial està més alta que mai en aquesta comunitat autònoma; es creen llocs d'ocupació i de més qualitat, i necessitam un altre element per ser competitius, Sra. Prohens: el règim especial per a les Illes Balears.

Vostès seguiran devora nosaltres per lluitar aquest règim especial necessari per a la nostra comunitat autònoma o no? Perquè aquesta és una eina fonamental per al present i per al futur d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

II. Interpel·lació RGE núm. 2399/18, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a lluita contra la processonària del pi.

Doncs a continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 2399/18, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a lluita contra la processonària del pi.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Margaret Mercadal.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

Moltes gràcies, president, bon dia a tothom. Avui des del Grup Parlamentari Popular interpel·lam el conseller de Medi Ambient pel tema de la processonària del pi i el motiu pel qual ho fem és molt clar, perquè vostè, Sr. Conseller, durant tres anys no ha fet res per intentar reduir aquesta plaga que ens mata els nostres pins, tan identitaris del nostre paisatge, així com l'afectació a la salut de persones i animals.

(Remor de veus)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Mercadal, esperi un moment. Senyors diputats i diputades, un poc de silenci, per favor.

Continuï.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

Suposadament vostè, com a conseller de Medi Ambient, és l'encarregat de vetllar pel medi ambient de les quatre illes, però es veu que només li interessen certes illes.

El que no entenem des del Partit Popular és per què només s'actua pràcticament a Formentera i una mica a Eivissa. És per un interès polític? Què amaga al darrere, Sr. Conseller? Què tenen de diferent les illes de Formentera, d'Eivissa, de Menorca o de Mallorca, què tenen, si totes quatre illes tenen aquesta plaga? Per què hi ha ciutadans de primera i de segona per combatre la processonària?

Miri, li donaré unes dades que supòs que són les mateixes que vostè té, perquè me les va trametre vostè, però açò sí, açò sí, són prou més esbiaixades perquè...

(Remor de veus)

... d'alguna manera només em va respondre a segons què, depenent de si li convenia o no li convenia.

Segons la informació que em va proporcionar vostè són les següents: pressupost del 2016, a Eivissa i Formentera es van posar 1.500 i 1.100 tramps, respectivament, i es van fer inspeccions oculars. A més a més, a Formentera es va fer un

tractament terrestre amb el *bacillus thuringiensis*, més conegut com el BTK, a 65 hectàrees.

A Mallorca també es va fer un tractament terrestre amb el mateix bacteri, el BTK, però només a certes àrees de gestió pública, així com també una inspecció visual.

A Menorca només es va fer una inspecció visual. Jo a açò li dic discriminació i també desigualtat.

Seguim, pressupost del 2017: a Eivissa, 1.500 trampes, instal·lació de caixes per a rata-pinyades, per al control biològic i inspecció ocular; a Formentera, 1.100 trampes i fumigació aèria, aquesta vegada amb BTK a 1.500 hectàrees.

A Mallorca fumigació amb mitjans terrestres de BTK en espais de gestió pública, no sabem les hectàrees, perquè... exactament perquè vostè no m'ho va respondre. I a Menorca, de forma puntual, i dic de forma puntual textualment, es va fumigar amb una motxilla. Segur que devien fumigar una tanqueta petita, perquè el que es va gastar el Govern per fumigar amb una motxilla van ser 1.467 euros per a tot Menorca. Òbviament cap menorquí no ho va notar.

L'únic pressupost que tenim desglossat per illes és el de 2017 de quasi 300.000 euros que es va gastar la seva conselleria, idè d'aquests 300.000 euros, uns 240.300 van ser per a Formentera, uns 28.219 per a Eivissa, i a Mallorca uns 19.606, en el cas de Menorca una minúcia, 11.692 euros, que la consider una partida residual. I m'agradaria..., vostè què troba que és açò?

És una vergonya, Sr. Conseller, que durant tres anys seguits no s'hagi destinat una partida específica dels pressuposts per a Menorca o per a Mallorca. Jo en dic d'açò desigualtat, en dic discriminació. I no pot dir que els nivells d'afectació tant de Menorca com de Mallorca hagin disminuït durant aquests tres anys, sinó tot el contrari, han augmentat i han augmentat per la seva deixadesa com a conseller.

Pel que fa a les actuacions del 2018, segons les dades que em va trametre, tot i que no tenc el pressupost desglossat són molt similars a les de 2017. I m'agradaria que a la seva intervenció me les desgranés per illes, en quina quantitat econòmica i quines són les actuacions que s'han dut a terme i que es duran a terme durant el 2018.

Des del Partit Popular estam d'acord que s'actui a totes les illes segons les seves necessitats, però ara bé, en el cas de Menorca és una discriminació i una desigualtat flagrant. Com pot ser que el 2017 es gastessin 11.692 euros per a tot Menorca i a Formentera 240.000? És que és una vergonya, conseller.

I el convid -i el convid- seriosament, el convid que es passegi per la roca o més ben dit que visiti els diferents ajuntaments, els ajuntaments que reben queixes de pares preocupats per la salut dels seus fills perquè les erugues ja es troben dins el casc urbà, a parcs infantils i a escoles. La preocupació també arriba als propietaris de cans que es veuen amenaçats perquè provoquen lesions als animals.

Tenim l'exemple d'Artà on pròximament s'hauran de talar 8 pins emblemàtics que són centenaris afectats per la processonària del pi.

No és de rebut que aquest govern, tenint 1.350 milions d'euros més, no incrementi la partida per augmentar i combatre la processonària. Tampoc no és de rebut que es discriminin les illes i que se'ls deixi pràcticament sense cap tipus d'actuació, tant a Menorca com a Mallorca i quan en aquestes dues illes a causa de la no actuació d'aquest govern hagin augmentat els nivells d'afectació d'aquesta plaga.

És hora que el Govern presenti un pla de xoc per disminuir el nivell d'afectació, no només a Formentera, que volem que segueixi tenint aquesta partida i que s'augmenti, només faltaria, no volem que sigui menys, volem que sigui igual o més, però el que volem és que s'ampliï aquest pressupost a la resta de les illes. Els ciutadans de les Illes Balears no ens mereixem que aquest govern faci parts i quarts per interessos polítics i per suposat tampoc no ens mereixem que se'ns discrimini segons la nostra procedència.

Sr. Conseller, en lloc d'estar pendent de la política catalana el que hauria de fer és estar més pendent de la seva feina. Si fes el que toca a dia d'avui...

(Remor de veus)

... pagaria les ajudes a tots els pagesos; si fes la feina com toca, avui no tendríem torrents desbordats; i si fes la feina com toca, a dia d'avui no s'hagués incrementat la plaga de la processonària del pi.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mercadal. Té la paraula el representant del Govern, el conseller d'Agricultura, Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sí, el president m'acaba de demanar tranquil·litat, gràcies, president, pel consell, després d'haver sentit el que un ha hagut de sentir. Salut, sí, salut humana i aquí em posaré seriós i posaré tranquil·litat.

El Govern que va fumigar totes les illes amb un producte tòxic, amb un producte que està a punt de la seva prohibició, que el 2018 serà retirat de la Unió Europea, em demana preocupació per la salut humana. Li he de reconèixer l'efectivitat d'aquell producte, sí, cap dubte, però el fet que vostè hagi comentat "salut", quasi, quasi és una ofensa a tots els menorquins que s'alçaren en contra d'aquelles fumigacions i en contra de l'autorització d'aquests productes de la seva legislatura. Per tant, respectem Menorca, que va dir que no volia aquell producte, que no volia aquest tipus de fumigacions a les seves illes. Això es diu respectar la diferència entre illes.

Però passem a parlar del que fem. Actuam en vuit línies, amb un pla d'afectació. Em de saber què passa a Mallorca i a Menorca, fem uns mapes d'afectació a nivell tècnic, amb observació aèria i en canvi a Eivissa i a Formentera ho fem amb observació de camp. La diferència és que a un lloc encara podem controlar la plaga, a un lloc, com és Eivissa i Formentera, les actuacions són perquè la plaga no es converteixi en una plaga estesa a tota l'illa; en canvi a Mallorca i a Menorca ja tenen la consideració de plaga. Per això, la diferència de tractament, una qüestió tècnica que vostè, havent estat a la Conselleria d'Agricultura i Medi Ambient, ho hauria de saber.

Parament a la segona línia que es fa a partir del 15 de juliol; tractaments fitosanitaris tant amb mitjans aeris com amb mitjans terrestres; un pla d'inspecció ocular, que consisteix també en eliminar les bosses, proposta de Menorca feta en reiterades ocasions; un control biològic amb caixes niu i amb caixes per a quiròpters; estudis i investigacions, divulgació, assessorament, informació.

Però desglossem cada línia de feina. Els plànols d'afecció de Mallorca i Menorca s'han fet fins al 2017, ara mateix es troben en elaboració, el març s'acaba el temps per fer-los i a Eivissa i Formentera ja tenim més o manco l'afecció a causa que es fa amb les bosses i sabem que el nivell d'afecció ha pujat en el cas d'Eivissa, i en el cas de Formentera ha disminuït el 2018.

Però comparem les dades que vostè deia del 2017. A Mallorca, a la Serra de Tramuntana ha disminuït i a la resta de l'illa s'ha incrementat el nivell d'afecció; a Menorca estariem amb moviments semblants del 2016 i 2017 amb un increment; a Eivissa tendriem aquest increment a la zona de Santa Eulària, que ho tenim detectat per les bosses, i a Formentera teníem un increment exponencial d'un 50% de forma anual.

Per això actuam a Formentera, perquè miram les dades, on tenim un creixement exponencial més elevat és on actuam amb majors mitjans.

Parament, com bé vostè ha dit, el 2017, vàrem posar trampes, el 2018 continuam amb unes 1.500 trampes a Eivissa, amb unes 1.100 trampes a Formentera i anam actuant, des de l'agost fins a l'octubre i es van fent netes aquestes trampes que es col·loquen.

En tractament fitosanitaris marcaré la diferència entre el seu govern i el nostre govern, en la utilització de producte *Bacillus thuringiensis* varietat *kurstaki*, sí aquí hi ha una gran diferència, un producte (...), un producte que no afecta les abelles, un producte emès en agricultura ecològica versus el Dimilin *diflubenzuron*, que és un producte considerat cancerigen, que genera certs riscos per a la salut i que evidentment hem deixat d'utilitzar avançant-nos a les directives europees que aconsellen que aquest producte no s'utilitzi.

El tractament aeri es va fer a Formentera, on vostès no aconseguiren el consens ideal i necessari amb el consell per poder fer el tractament; en canvi, aquest govern ha aconseguit el diàleg amb el Consell de Formentera, amb els ciutadans, explicà el producte que es faria i l'acord perquè es poguessin

fer tractaments aeris en aquella illa, on es van tractar a l'any passat 1.500 hectàrees i es va pactar que cada any farem un tractament amb *Bacilus*, la gran diferència amb vostès.

A més a més, el 2018 tenim previst actuar a 4.000 hectàrees a l'illa d'Eivissa, fent el mateix procediment perquè hi ha sensibilitat en l'impacte que puguin causar aquests tipus de fumigacions i, per tant, s'ha de fer amb seny. Per això utilitzarem el *bacilus* també amb el consens i de la mà del consell insular per evitar conflictes socials, que d'això vostès en saben, l'anterior legislatura bona prova fou.

El tractament terrestre el fem mitjançant canons, ho fem amb mitjans propis de l'IBANAT, per això les xifres són més baixes, perquè evidentment el personal és personal propi. Es varen fer tractaments a 28 àrees recreatives, a 4 refugis, a pins singulars, als camins de les finques públiques.

I vostè ha menyspreat, Sra. Mercadal, un valor que té Menorca, el *pinus pinaster*, on sí, en aquella repoblació tan important per a nosaltres vàrem fer un tractament específic de protecció de processonària. No es tracta d'una cosa ridícula com vostè ha volgut fer, ridiculitzar una protecció d'un bé tan singular per a Menorca com el *pinus pinaster*. Crec que una menorquina hauria de defensar més bé el seu territori.

Un pla d'inspecció ocular, evidentment...

(*Remor de veus*)

... anam pel territori, veiem les bosses, es detecta on n'hi ha més i es tallen. Això es pot fer a illes que tenen una envergadura menor com pugui ser Formentera o Eivissa, on la plaga està més localitzada, no on la plaga està més estesa. D'aquí la diferència, un motiu tècnic i no un motiu polític. Seguim fent feina i anam fent totes les revisions corresponents.

Amb un control biològic també hem pogut fer les caixes niu, com ja hem dit, els quiròpters, i hem anat avançant, cada any incorporant noves caixes, nous nius, fent-ne el seguiment, fent-ne el manteniment, perquè vostès d'això eren especialistes, a posar les caixes niu i després oblidar-les. Aquestes que ha posat aquest govern hi ha el manteniment comprès per al 2018, per al 2019 i per al 2020.

I també volem aportar un valor afegit, vostès es limitaven simplement a fer el que s'havia fet tota la vida. Nosaltres volem intentar fer coses noves. Per això fem un estudi a l'illa d'Eivissa, em sap greu, s'ha elegit l'illa d'Eivissa a nivell tècnic, vull dir, no em faci demanar l'explicació, però els tècnics decideixen on fan l'experimentació; han decidit que sigui a l'illa d'Eivissa, a mi em sembla molt correcte, i es fa un estudi sobre el paràsit d'ous de la processonària, de forma natural podríem actuar amb un paràsit als ous que evitaria la reproducció i de l'eruga i per tant podríem actuar molt abans en el cicle i evitar l'impacte al medi d'aquest tipus de fumigacions o tractaments tan arriscats.

I una cosa que ens diferencia clarament a nosaltres i a vostès: vostès feren unes fumigacions esteses a tot el territori amb Dimilin, és a dir, un producte cancerigen, un producte que va aixecar les masses socials, jo era a un ajuntament on ni se'ns

va informar del dia que es feia el tractament, on vàrem rebre totes les queixes dels ciutadans que no sabien què els estava passant per damunt ca seva. A Menorca es va crear una alarma social molt considerable, se'n pot recordar, tal vegada ho ha volgut oblidar, però evidentment seguirem fent feina per evitar-ho. Però d'aquelles fumigacions no en sabem res, sabem que varen tenir molts d'efectes damunt la processionària, però del que va passar amb la fauna, amb els insectes, de l'impacte ambiental associat, no ho sabem perquè no ho vàrem poder mesurar. No es varen prendre unes mostres abans i després del tractament.

En canvi nosaltres a Formentera abans de fer el tractament vàrem prendre unes mostres, vàrem calcular quants d'insectes hi havia, quin era l'impacte que podria causar, vàrem fer el tractament i després investigam què ha passat després del tractament.

Aquí marcam una diferència entre vostès i nosaltres.

Divulgació, també és important. S'ha creat un vídeo informatiu, on es dona la informació als ajuntaments de com han d'actuar, que en el nucli urbà és competència seva, i (...) explicant a tothom amb fulletons informatius els tractaments que duim a terme, assessorament tant a particulars, ajuntaments o diversos mitjans de comunicació que ens ho demanen, i informació accessible a la pàgina web, vostè és capaç de trobar tota la informació damunt la processionària.

Pressupost del 2018, 645.063 euros. Vostè s'ha escandalitzat pel desglossament, no és que haguem privilegiat Eivissa o Formentera per cap motiu, on hi ha els mitjans aeris són més cars i, per tant, la inversió és més elevada, tan senzill d'explicar com aquesta cosa. No sé quines ombres cerca vostè o què intentava insinuar.

Però vostè ha esgrimit un element cabdal, la salut. Evidentment aquest govern està preocupat per la salut de les persones i del medi ambient i per això, a diferència de vostès, no actuam amb un producte que va generar una alarma social que, evidentment, ens ha costat no poder tornar a repetir segons quines actuacions a segons quins entorns perquè hem de tornar a generar la confiança en els ciutadans, el que es farà no és emprar aquest producte químic, el que es farà és emprar un producte triple A, un producte apte per a agricultura ecològica, un producte que no posarà en risc la seva salut humana. Hem de tornar a teixir complicitats amb els consells perquè ens permetin i actuïn, però si aquesta actuació es fa en contra de la societat civil no té sentit, podem tenir resultats sobre la processionària, però tendrem impactes que no hem controlat sobre la fauna, la flora i tots els insectes i tendrem un impacte sobre la societat que generarà un rebuig sobre un tractament tan necessari com és la lluita contra la processionària.

Si em permet, simplement llegir-li la definició del Dimilim, és un insecticida que inhibeix la síntesi de quitina que, per tant, afecta qualsevol tipus d'invertebrat i fongs i no és gens selectiu. Fongs, li record que va generar una alarma social a Menorca pel tema de la cerca de bolets en el mateix moment que es posaven les fumigacions, i a vegades s'han criticat actuacions d'aquesta conselleria que han generat alarma social. Vostès amb el tema de la processionària varen generar una alarma

social que impedeix a dia d'avui actuar amb productes molt més tous o productes ecològics i producte molt més respectuosos. Li diré més, hem d'actuar amb responsabilitat, ho fem, actuam sobre la processionària, hem de reconèixer que els nivells pugen i per això fem el seguiment ambiental que vostès tant han criticat al llarg de moltíssimes actuacions en aquest parlament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, conseller Vidal. Correspon ara la rèplica de l'autora de la interpel·lació, té la paraula la Sra. Mercadal.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

Moltes gràcies, vicepresident. Miri, Sr. Conseller, l'estic interpel·lant per una qüestió del present, no m'expliqui què va passar en el passat. Fa tres anys que no som al Govern, és ara vostè qui actua i ara és vostè qui ha de fer la feina.

Vostè, crec, vostè i jo tenim, i més ben dit, dades diferents perquè, clar, hi ha coses, hi ha coses que les vaig demanar i no se'm va proporcionar o se'm la va donar de forma esbiaixada, com he dit abans, perquè hi ha coses que vostè m'ha contestat que, sincerament, jo no ho puc saber perquè no hi som a dins, per tant, vostè me les hauria d'haver tramitades.

Tot el que ha dit respecte de tot el que fa a la conselleria i tot açò està molt bé, però la realitat és una altra, la realitat és que hi ha gent que va als hospitals per un tema d'urticària perquè hi ha molta gent que es queixa que està infestat, en el cas de Menorca, d'erugues, i a mi m'agradaria que passegés, és que jo el convit que vengui a Menorca i passegem junts perquè la realitat...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... que vostè viu és paral·lela, és paral·lela.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, silenci, per favor.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

Em sembla vergonyós.

EL SR. PRESIDENT:

Vol continuar.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

Sí. Bé, la qüestió, el que crec que seria molt positiu, Sr. Conseller, és que anés de la mà dels ajuntaments, fes una campanya conjunta a totes les zones en què dins el casc urbà es

troben erugues. Per què no es fa una campanya conjuntament amb tots els ajuntaments de les Illes Balears? Sí que és cert que té l'assessorament, però crec que ha d'anar una passa més endavant del que fa.

Li demanam més, i nosaltres com a oposició tenim l'obligació, tenim l'obligació de defensar i de totes aquelles coses que consideram que el Govern no fa bé dir-li, perquè per açò estam i per açò estam en aquesta cambra, per debatre les coses, per debatre el que consideram que fa correcte o no fa correcte aquest govern, només faltaria. Per açò, crec que és molt important que fos...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... possible fer una campanya.

A mi em sap molt de greu, Sr. President, però és que...

EL SR. PRESIDENT:

Però, vol continuar, per favor, Sra. Mercadal.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

No, és que és una vergonya!

Per tant, el que he dit, jo sempre, i repetesc, està molt bé tot el que fa, els tècnics fan una feina, però li deman una passa més enllà, una passa, i augmentar el pressupost de la conselleria perquè vostè té la capacitat, té la capacitat, i és molt important, perquè a dia d'avui tenim erugues dins el nucli urbà.

I li he dit, si vostè no em vol fer cas no és la meva culpa. Com sempre vostè el que vol és donar la culpa al Partit Popular, però no, no és la nostra culpa, no... sí, vostè ens ha donat la culpa de tot i per... sí, ens dóna la culpa de tot, Sr. Conseller.

Nosaltres li demanam que augmenti el pressupost, que faci una campanya conjunta i si no serà per un mandat del Parlament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mercadal. En torn de contrarèplica té la paraula el conseller Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sra. Diputada, li he de donar la raó que de vegades no entenem igual les dades. Amb les ajudes agràries em passa sempre el mateix, és a dir, li he de reconèixer que també sempre em passa el mateix, dels 146 milions del PDR que vostès no dotaren, que dotàrem nosaltres i aprovàrem nosaltres, 77 concedits i 33 milions pagats.

(Remor de veus)

Evidentment, aquí el Sr. Vidal ho ha dit, a algú ens interessa que haguem de pagar a algú en concret. No, nosaltres pagam tots els pagesos i fem feina per a tots.

I no es preocupi, les dades, si vostès les volen escoltar, hi són.

Igual com la processionària, a la pàgina web disposa de tota la informació. Probablement un dels serveis més transparents que posa més coses a la web és el de sanitat forestal, que aquí agraeisc la seva feina a tots els seus professionals.

Evidentment que he d'explicar d'on venim, és un principi bàsic, la història ens ajuda a no repetir els errors, és a dir, el fet d'utilitzar Dimilim i fer aquelles fumigacions, que tal vegada varen tenir un efecte biològic contundent, evidentment perquè els mapes d'afecció ho demostren, va generar un rebuig social que ara genera una complexitat a l'hora d'afrontar la plaga, i si no partim d'aquesta base no podrem avançar amb el consens.

Evidentment, als ciutadans de Menorca i als ciutadans de Mallorca els va generar un rebuig que ara mateix és difícil de regirar perquè es va fer un tractament mal fet. No, mentida, tècnicament es va fer bé, amb un producte probablement, en la meva opinió, equivocat, i fatalment explicat als ajuntaments, que ara vostè demana col·laboració, però qualsevol que ha estat regidor sap que parcs i jardins ens toca als ajuntaments fer-ho.

Evidentment, passejar, Sra. Mercadal, jo triaré amb qui vulgui anar a passejar per Menorca, encantat de la seva convidada, però no he d'anar a passejar, jo tenc uns tècnics que fan una feina que trepitgen Menorca, que van per tot i veuen què hi ha i passen informació i per això fem els mapes d'afecció, i per això sabem la realitat que passa a Menorca. Així actuem i actuem sobre una zona que vostè ha menyspreat que és un dels valors més significats de la seva illa, per tant, crec que hauria de tenir i escoltar.

Si em permet, ja que em queda poc, nosaltres ho fem intentant a la base a Eivissa i a Formentera, ho hem fet amb consens amb els consells insulars, des del diàleg, amb un tractament consensuat, amb una despesa econòmica important que es deriva de l'ús de mitjans aeris, no intenti cercar més ombres.

Perquè consti en acta, perquè crec que aquesta interpel·lació no dóna per a més, acomiadar-me del meu company David Abril, que ara mateix no es troba en la sala, donar-li les gràcies i demanar en aquests dies obscurs, llibertat i sobirania.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal.

III. Moció RGE núm. 2897/18, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a interconnexions del Pla Hidrològic, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 541/18.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 2897/18, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a interconnexions del Pla Hidrològic, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 541/18.

Correspon començar amb la intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputades. Sr. Conseller, aquesta és la quarta vegada al llarg d'aquesta legislatura que parlam del mateix, és la quarta vegada que parlam de la falta d'aigua potable de determinats indrets de Mallorca.

I, per què som aquí? Perquè ja fa més d'un any li vaig demanar, Sr. Conseller, una pregunta del Pla hidrològic que deia: quan aquest govern durà a terme les interconnexions previstes en el Pla hidrològic, quan farà projectes i quan realitzarà les obres?

El resultat de la pregunta oral, Sr. Conseller, és que em va contestar moltes coses del Pla hidrològic, però no em va saber dir ni quins projectes hi havia començats ni quines obres tenia previstes que es duguessin a terme aquesta legislatura.

Darrera aquesta pregunta, vaig pensar que jo no m'havia sabut expressar bé, que no l'havia sabuda fer, perquè no m'havia contestat la pregunta, i vaig dir: be, si continuam amb el Reglament del Parlament, li farem la pregunta escrita. I com que el Pla hidrològic contemplava 12 actuacions diferents d'interconnexió d'infraestructures, li vaig fer les 12 preguntes per escrit, entenent que alguna d'aquestes trobaria que era necessària i en alguna hi podria fer feina. Però, quan vaig rebre les preguntes, respostes a les preguntes per escrit, doncs vaig quedar amb els cabells drets, li ho vaig comentar a la interpel·lació; vaig quedar amb els cabells drets, perquè no em contestava cap de les preguntes que li havia fet. I es reiterava, es reiterava dient que el Pla hidrològic estava redactat per un Govern del Partit Popular i es reiterava a quasi totes les preguntes, exceptuant-ne una que no hi havia necessitat d'aigua.

I quan vaig llegir les respostes per escrit que m'havia donat a les preguntes que li havia fet, Sr. Conseller, vaig dir: no tocam amb els peus a terra, en qüestió d'aigua a Mallorca, a determinades zones de Mallorca, que és el que deman, li faré una interpel·lació, que és una mica més llarga que la resposta i segur que durant el debat de la interpel·lació arribarem a qualque acord.

I li vaig fer la interpel·lació, Sr. Conseller, ara fa quinze dies, on ja tenia més informació que a la primera pregunta que li havia fet i que a les altres preguntes amb resposta per escrit, i la informació que tenia més a la interpel·lació, Sr. Conseller,

és que vostè ja havia penjat a la pàgina web seva, del Govern, la seva proposta de modificació de tot el Pla hidrològic de les Illes Balears.

I la seva resposta a la interpel·lació tampoc no la vaig entendre, no ens vàrem entendre. Vostè va pujar aquí i va parlar durant deu minuts, és cert, va parlar molt de temps del Pla hidrològic, és cert, però vaig llegir la seva resposta, perquè, com que no el vaig entendre, vaig anar al *Diari de Sessions* i vaig dir: a veure, no pot ser mai que jo m'expressi tan malament. I quan vaig mirar la seva resposta, resulta que fa més referències a les interconnexions d'Eivissa o de Menorca que a les de Mallorca, que és el que jo li demanava. I si se'n recorda de la interpel·lació, Sr. Conseller, per convèncer-lo, li vaig dur una botelleta d'aigua, agafada del dia anterior, de l'aixeta de casa, i no la va provar, i, a sobre, hi va haver problemes amb el president, perquè trobava que no havíem dur la botella d'aigua aquí damunt, i jo trob que amb el xou que es deixa muntar de vegades, una botella d'aigua que li dic que és duta de ca nostra, no hi havia per què no es pogués dur.

I com que tampoc no em vaig explicar bé o vostè no em va entendre, a la interpel·lació, doncs avui he tornat dur una botella d'aigua, però aquest pic, una botella de litre, és la mateixa, està agafada d'ahir horabaixa, del *grifo* o de l'aixeta, si vol que ho diguem així, de ca nostra. I he posat més tassons i és de litre, perquè a la moció intervenen tots els grups polítics, i jo dic: si vostè no va voler provar la de ca nostra, i m'agradaria que hi hagués la consellera de Sanitat, perquè viu a Santanyí i és que la que surt a Cala Figuera, a ca seva, és més dolenta que la que surt a les aixetes de Santanyí, encara és més dolenta. Avui el convit a vostè a provar aquesta aigua, però també convit la resta de portaveus que venguin aquí al llarg del debat d'aquesta moció.

I, a més, Sr. Conseller, hem enfocat aquesta moció perquè no em digui que vaig amb to destructiu del Govern, no, Sr. Conseller, vaig amb to positiu de la gent. I ara li explicaré, si prova aquesta aigua, segur que a qualque punt dels 12 que li he proposat per votar a la moció, toca votar a favor. Li he posat en dos punts: un té 11 sots-apartats, i l'altre va tot sol, perquè és l'únic que té el projecte fet, bé, no sé si ja ha sortit, no sé si té la declaració d'impacte ambiental feta o no, però almanco el projecte està redactat.

I vaig aquí, Sr. Conseller, li deia al llarg de la interpel·lació que no és honest per a un Govern que surti als diaris que vostès volen que els bars donin aigua gratis, que hi estic d'acord, que em sembla molt bé, però quan vostè incita que donin aigua gratis, vol dir que l'aigua s'ha de poder beure. I jo li mostrava aquí, que els continuu duent, els escrits que fan les empreses d'aigua, que ja li vaig dir que n'hi havia nou d'empreses subministradores d'aigua a Santanyí, on li diuen la gent que té l'aigua corrent, li diuen: senyors, no beguin aigua perquè té excés de sulfats, excés de nitrats i, en conseqüència, això no és bo ni tan sols per fer cafè, i molt manco per als nins petits o per a la gent major que té determinades malalties. I així i tot, he vist que tornava sortir, però, és clar, la gent ho llegeix i després no veu una rectificació: "*Los bares obligados a dar agua del grifo gratis*", correcte, però quina aigua, és com si incitàs a beure aquesta aigua, Sr. Conseller, i això és que no pot ser, no pot ser.

I continuava amb les respostes per escrit, on em deia: no hi ha necessitats per dur aquesta acció a terme. I em deia que havia plogut molt i em deia que em va tatxar d'agressiu, perquè a la interpel·lació havia estat agressiu. No, no, no, li repetesc, li propòs una acció de govern perquè vostè i la presidenta s'enorgulleixin d'haver resolt un problema de la ciutadania de Mallorca, jo li deman que no faci referència a un altre lloc, dels llocs que hi ha aigua dolenta, que faci referència a la moció, perquè puguin quedar amb una cosa ben feta davant la gent.

Si d'aquí un any l'aigua de les aixetes del poble de Santanyí i de tota la resta de Mallorca, que és l'exemple que vaig posar, és bona o almanco tenen el projecte fet, la gent veurà que vostè ha fet qualche cosa. Si continuam igual com aquests darrers tres anys, doncs evidentment l'aigua no es podrà beure, Sr. Conseller.

I com la pot pagar? A sobre ara li don la feina més ben feta que mai, mirin, estic convençut de paraules de tècnics que els onze projectes que fan falta realitzar de les onze obres de les interconnexions, els projectes no superen el milió d'euros; es podrien redactar amb molt menys d'1 milió d'euros els dotze projectes, i en podria començar qualcuna d'obra.

I, a més, vostè no va acceptar els nostres canvis als pressuposts quan es varen fer, però és que ara, per votar que sí a aquesta moció, Sr. Conseller, ho té a tir per quedar bé un pic, miri que l'oposició li hagi de dir com ho ha de fer per quedar bé amb la gent, també és collonut!, essent regidor ho tocava saber, ho té a tir avui. Dóna la casualitat que en els darrers set o vuit o deu anys és el primer que tenen superàvit, i ara em dirigesc concretament als senyors de Podemos, m'agradaria que m'escoltassin, té més de 50 milions d'euros de superàvit, jo no n'hi deman més que 1 o menys d'1, per fer 11 projectes, 11 projectes amb menys d'1 milió d'euros, en té 50 de superàvit. La decisió del Govern que vostès suporten és tornar aquests 50 milions per pagar crèdits, que nosaltres estam a favor, sempre hem dit que les coses s'han de pagar, però quan toca, ara només fem pagar més del toca, per pagar crèdits i no per resoldre el problema de l'aigua a la gent, revatua el món! I llavors diem que som el govern de la gent, és que és increïble, volen que li diguin som el conseller de l'aigua i som el govern de la gent i fan les polítiques inverses.

Què deu pensar aquella gent que els va votar, senyors de Podemos, quan vostès feien bandera i deien: no pagarem el crèdit per resoldre els problemes de la gent. I ara no només els paguen, que ho fan molt bé, és que el superàvit que no seria gens necessari l'hi afegeixen. Són més el Govern dels bancs que el Govern de les persones?

Jo els deman que pensin un poc amb el que han dit al llarg d'aquesta legislatura, que siguin un poc conseqüents de les seves accions i votin a favor d'aquesta moció, que no fa mal al Govern, no fa mal a ningú, a ningú, a l'únic que pot fer mal, en tot cas, seria un poc a un banc que tampoc no el fa content, perquè d'aquesta altra manera cobrarà més interessos, i és una acció pura i dura a favor de les persones. Esper que els hagi pogut convèncer i esper que provin l'aigua, si realment ho volen comprovar, així com jo m'he hagut de fer les dents netes avui de matí. Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears per defensar l'esmena [RGE núm. 3103/18](#), té la paraula el Sr. David Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tots i a totes, diputats, diputades, públic present, resta de públic, bon dia.

Tornam a viure en aquest parlament una vegada un nou episodi d'hipocresia parlamentària marca PP. I és que ha tornat presentar el partit de la Gürtel i de les caixes B una proposta demanant que faci el Govern el que ells, quan han governat, no han estat capaços de fer res, fruit de la seva incompetència i de la mala gestió.

Senyors i senyores...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... diputats i diputades del Partit Popular, quina poca vergonya que tenen!

(Remor de veus)

Com ja saben, i ens va explicar el conseller de Medi Ambient, el Sr. Vidal, en la present es fa feina i molta, redactant projectes i executant obres, tal i com va explicar el Sr. Conseller a la interpel·lació, i no entrarem en detalls ni ho tornarem a dir. El Sr. Miquel Vidal del Partit Popular li demanava al conseller quins projectes s'havien redactat, quines obres s'havien realitzat de les dotze previstes a l'apartat d'interconnexions d'infraestructures del Pla hidrològic, i jo li deman al diputat del Partit Popular què varen fer vostès durant la passada legislatura?

Jo els contestaré, si vostè no em sap respondre, res de res.

Estam d'acord amb la necessitat de tirar endavant aquestes infraestructures, però en el marc d'un Pla hidrològic que a hores d'ara es troba en exposició pública i on es prioritzaran les infraestructures i es faran de la millor manera, i no com estan vostès acostumats, senyors i senyores del Partit Popular, *a salto de mata*. Precisament, per evitar seguir patint les conseqüències de les polítiques nefastes del Partit Popular, des de Podem troben necessari analitzar les causes.

Per si algú no ho sap, parlam de les notícies on varen aparèixer que l'actual líder del PP, el Sr. Company, que ara no hi és, és una pena, perquè crec que li podria interessar aquesta informació, quan va ser conseller de Medi Ambient la passada legislatura, sembla que va fer cas omís dels informes dels tècnics mediambientals sobre l'ús de l'aigua de pous il·legals per regar camps de golf. I a més, sembla que va obstaculitzar els agents de Medi Ambient que realitzassin inspeccions per a la localització de pous il·legals o en ús il·legal.

Per això, hem proposat una esmena afegint un punt on es demani al Govern que actuï diligentment en el tancament de pous il·legals i que investigui les accions que sobre aquest tema es varen dur a terme la passada legislatura.

Avui vinc a defensar una esmena molt important per a qualsevol Pla hidrològic bàsic i elemental, defensar i protegir els nostres aqüífers dels pous il·legals. Allò que és tan simple i que per a tots i totes sembla que li costa una mica més al Sr. Company, que ara no hi és, *el pocero*, que sembla que li costava més defensar l'aigua per a la gent de les Illes més quan està governant que a l'oposició, perquè l'il·lustre mallorquí de 28 llinatges mallorquins ha d'aprendre moltes lliçons de com defensar la terra, Sr. Company, vostè és un *vende patrias*, per ventura no fent l'ull gros amb els camps de golf, que s'haurà de veure, però es passa el dia baixant-se de genolls davant Madrid; hi ha uns temes que estan pendents, com hi ha carreteres, connectivitat aèria, prospeccions o ampliació del Parc Natural de Cabrera.

I jo entenc que davant el Partit Po... que davant del PP de Madrid, que tant menysprea aquestes illes, no ha de ser gaire fàcil, però si s'aplica més igual no li podem treure els colors. Sincerament, ja és bon temps perquè expliqui el que toca: què va fer vostè a l'última legislatura amb els pous il·legals? O més aviat, què és el que no va fer amb els pous il·legals? És ben hora ja de començar a explicar-se, i ja ha insultat prou; ara ens agradaria que s'expliqués. Per cert, li recoman que podria demanar disculpes pels seus comentaris masculistes a la portaveu adjunta del meu partit, sincerament, crec que els seus pous i la seva política no tenen res a veure amb la infància infel·lix o feliç de la meua companya. Vostè pot criticar la seva feina política, les seves idees, com jo faig amb vostè, però a la vida personal mai no hi hauria d'entrar, i sempre, quina casualitat, se sol esmentar quan es parla d'una dona.

Doncs, per tot això, té ara l'oportunitat d'explicar a aquest parlament el que va fer o no va fer la passada legislatura. Molta gent està farta que no hi hagi responsabilitats a qui realment correspon quan es va governar, i sembla que quan ja no es governa és com si no hagués passat res.

Un tema tan important com l'aigua a les nostres illes ha de ser tractat amb el respecte i la importància que es mereix, com a recurs escàs que és. Des de Podem apostem per una planificació hidrològica a llarg termini i per això trobem imprescindible establir un pacte de l'aigua amb les Illes, a totes i amb tots els partits, com ja va dir el Sr. Conseller a la seva interpel·lació, i es tracta d'un tema tan important que hem d'arribar a acords i establir estratègies a llarg termini, on el color polític no s'imposi davant d'una necessitat vital com l'aigua.

Sr. Vidal, del Partit Popular, ha perdut vostè una oportunitat única en demanar aquest pacte en aquesta moció que ens presenta, tot el contrari, ens presenta una proposta sense fonaments, esperpèntica, fregant el ridícul amb la seva intervenció, de veritat és molt trist i decebedor.

Des de Podem som capaços d'arribar a acords i ho continuarem fent, tant al Parlament com a la resta d'institucions, als consells i als ajuntaments, on l'objectiu final

sigui el benestar de la gent i, en el cas de l'aigua, que arribi a tothom i amb la millor qualitat.

Senyors i senyores diputats i diputades del Partit Popular, els convidem a formar part d'aquesta pacte per l'aigua a les Balears i deixin de fer el ridícul presentant propostes electorals i propagandístiques i començar a fer feina per la gent. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martínez. Passam al torn de fixar posicions. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Josep Ferrà.

EL SR. FERRÀ I TERRASA:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Bé, abans de res, Sr. Vidal, del Partit Popular, vostè ha fet el mateix discurs, exactament el mateix discurs que va fer fa quinze dies, exactament igual, paraula per paraula, ho veurem a la transcripció del *Diari de Sessions*, igual, l'únic que ha canviat són el nombre de tassionets que ens ha posat avui aquí, i en lloc d'un potet ens ha dut un litre.

Però, abans de res, abans de començar i entrar en la moció, jo li confés que em costa entendre els motius d'aquesta moció, no els entenc. I no pel fet que l'oposició tenguí aquesta funció de control i d'aquesta funció de proposició a aquesta cambra, els meus dubtes són més en el sentit del com la presenta. I tenc dubtes per molts motius: primer de tot, per l'objectiu real d'aquesta moció.

(*Se sent el Sr. Vidal i Vidal de fons que diu: "prova l'aigua"*)

No, no, després en parlarem d'aquesta aigua. No l'entenc, vostè ha tenguut l'oportunitat de fer, de dur aquí un debat, fer un debat d'aigua, de gestió d'aigua de les Illes Balears, l'ha tenguda aquesta oportunitat, el Sr. Vidal l'esperava la setmana passada, fa quinze dies, l'esperava. No, no, no, vostès han dut una moció que jo no l'entenc; és a dir, primer..., no, una moció que parla d'unes interconnexions, però vostè acaba parlant de Santanyí...

(*Se sent una veu de fons intel·ligible*)

..., -no, sí, sí- parla d'unes interconnexions, i és clar, i va parlant de Santanyí, és clar, per tant jo l'únic motiu que li veig com a objectiu d'aquesta moció és tancar la nul·la gestió de la passada legislatura. Perquè, és clar, ara aquesta gestió és del president del Partit Popular, abans conseller.

L'àmbit territorial d'aquesta moció, ja li he dit abans, és a dir, parla vostè de Mallorca, però no parla de Mallorca, parla de Santanyí, i no li interessa ni la resta de Mallorca, ni li interessa parlar de Formentera, ni d'Eivissa, ni de Menorca, quan ha tenguut l'oportunitat de parlar-ne, de fet, el conseller, fa quinze dies, li va tirar el guant, i crec que era una bona oportunitat per fer un debat saludable de gestió d'aigua.

No el va agafar, tornem a Santanyi. El subjecte que la presenta, el Partit Popular, insten vostès el Govern a fer una cosa que vostès no feren. Ja li han dit, ja li han dit, és que no feren res, res, zero.

I jo entendria que aquesta moció la presentés qualsevol grup d'aquesta Sala, però vostès em costa molt entendre-ho. I és clar, i s'exposen, quan parlen d'aigua, quan parlen de gestió d'aigua, com en moltes altres qüestions de medi ambient, s'exposen a fer el ridícul, i això és el que fan, el ridícul. Sí, no, el ridícul.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Després, un altre motiu, que és el to, el to que va emprar vostè en el debat d'interpel·lació, un to molt distint al d'avui, però..., no, el to que va emprar fa quinze dies; és clar, perden els papers i la poca raó que els queda, la poca.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

No, és que representa..., no, i després, em deman jo: què representa aquesta moció, realment què representa aquesta moció? Bandades, bandades, perquè no saben què presentar, són bandades, això mostra un Partit Popular perdut i desorientat, un Partit Popular que du tres anys sense saber on es troba, sense saber cap on ha d'anar. Un PP que no té estratègia, sense cap proposta, i presenta mocions i presenta PNL sense cap ni peus, sense un relat, i és un PP dolgut amb la gestió d'aquest pacte, jo ho entenc. M'agradaria pensar que això és fruit de l'enveja, però no ho és, perquè qui té enveja és perquè li agradaria haver fet el que es fa, si vostès tornessin, tornarien una altra vegada cap enrera.

És clar, aquesta moció evidencia que som davant un Partit Popular que actua com a un pollastre sense cap, i no ho dic per al què, ho dic per al com, com la presenten: sense corresponsabilitat, ja no pel passat, per la gestió que varen fer, sinó que tenen l'oportunitat de parlar del futur i no ho fan, i no els interessa, no els interessa, no, no, no, i amb un to i una argumentació que sembla que cerquin que els votin en contra, és que ho cerquen.

I escolti, mira, som davant d'una moció que, com moltes d'altres que presenten, el que pretén és tancar la bona gestió d'aquest pacte.

(Remor de veus)

Sí, contingut, passem al contingut de la moció. Primer punt: "instar el Govern de les Illes Balears a elaborar els projectes de les interconnexions de les infraestructures previstes per a l'illa de Mallorca en el Pla hidrològic."

Molt bé, i vostès què varen fer, en aquest sentit, no, no, no, què varen fer?

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

No, sí, la varen posar, eh, les varen concretar (...)

EL SR. PRESIDENT:

No entrin en debat, per favor.

EL SR. FERRÀ I TERRASA:

..., les varen concretar?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Ferrà, no entrin en debat.

EL SR. FERRÀ I TERRASA:

No les concretaren, no en concretaren ni una, les varen enumerar, ni una. Mira, no, no, no, com vostès diuen, mira, és que no contem, és que no les planificarem ni les concretarem, ja que totes comptem amb la previsió pressupostària a tots els cicles de planificació; és a dir que les inversions s'allarguen en períodes de dotze anys, de dotze anys, és a dir, ja ho veurem, ja ho veurem

I després, és clar, què varen fer? Una acumulació, sí, una acumulació de les inversions. És clar, és a dir, totes les inversions que s'havien de fer en el primer cicle del Pla hidrològic, les varen passar al 2015-2021 i el que vengui ja s'arreglarà. No varen fer ni un pam, és que ni un pam de canonada, ni un.

La redacció dels projectes es fa en funció de les necessitats de planificació i són els tècnics i el que vostè, Sr. Vidal del PP, pretén avui és aprovar una prioritització que res no té a veure amb els tècnics, no, absolutament cap ni una. No, no, no, la redacció dels projectes també es prioritza i és temporalitza i se'n fa una, després se'n fa una altra, no, no, vostè diu, no, a partir de demà facin tots els projectes, redactin-los, i bé, després estam amb la revisió del Pla hidrològic, que tendrem aprovat aviat, que aquesta eina sí que ens permetrà una nova prioritització de totes aquestes infraestructures del Pla hidrològic, una prioritització rigorosa i no una prioritització impetuosa, que és el que avui aquí vostè ens ha vengut a presentar.

Ja li dic que votarem en contra del punt 1 i també votarem en contra ja del punt. I passem al punt 2: "instar el Govern de les Illes Balears a executar el projecte d'interconnexió Maria de la Salut-Petra". El projecte de l'obra, no, el projecte d'obres es licita; ho sabia vostè que es licitava aquest projecte d'obres? Quin sentit té venir aquí a demanar, no, idè que s'executi. Però si s'està licitant, s'està licitant. Per cert, un projecte finançat amb l'impost de turisme sostenible que a vostès tant els agrada l'impost de turisme sostenible, ho dic, no, no, ho dic perquè ara treuran pit d'aquest projecte, com si vostès varen planificar, el varen posar al... no, no, un projecte que es fa amb l'impost de turisme sostenible.

I és més, ja hi ha també el projecte en marxa, hi ha aprovat el projecte de connexió de Petra a Manacor, també amb l'impost de turisme sostenible, que el veurem a un futur, però ja està aprovat, ja el tenim dins el fons de l'impost de turisme sostenible.

I això és el que deixarà aquesta legislatura, quilòmetres en marxa i quilòmetres compromesos i no paraules. Escolti, jo, si m'apura, jo puc instar, amb el permís del Govern, aquí hi ha dos consellers, amb el permís del Govern, a convidar el Sr. Company a venir, el dia que es posi en marxa, la connexió de Maria de la Salut i Petra, que vengui, que ho vegi. I així, per ventura, també de passada intentarem arreglar aquesta interconnexió que té espanyada amb el batle de Petra, amb el Sr. Martí Sansaloni, a veure si també, entre tots, l'ajudam a arreglar-la.

(Remor de veus)

Quant a l'esmena de Podem, volíem oferir-li una transacció al redactat, perquè entenem que el Govern actua diligentment amb la tramitació d'expedients, i la proposta que li volíem és "d'instar a seguir diligentment al tancament de pous il·legals, segons els protocols adients i a estudiar i investigar qualsevol demanda documentada respecte de les accions en aquest assumpte, dutes a terme a l'anterior legislatura."

El debat de l'aigua, que és un debat que tenim pendent, i jo crec que l'hem d'encetar, i jo li deman, l'inst que sigui vostè, a un futur que ho plantegi en aquesta cambra, en comissió o en plenari, com vulgui, de la forma que vostè vulgui, amb 700 preguntes amb sol·licitud de resposta escrita, com vulgui, encetem aquest debat, encetem aquest debat. Ja li ho va comentar.

Podem comparar els models, podem comparar models, sí, no, sí, sí, ara veurem què copiam; aquest pacte arriba, es troba una situació de sequera, que existia des de fa dos anys, fora indicadors, no, no, no, fora cap indicador, ni un. Al marge de les interconnexions, tota la feina que s'ha feta en infraestructures hidràuliques, el Sr. Conseller els les va enumerar l'altre dia, les va enumerar totes. Jo, si vol, després li deix aquest llistadet i se les miri, totes, tota la feina que s'ha fet.

Les interconnexions cap al Llevat, que a vostè li preocupen, qui ha avançat, qui és que avança cap el Llevant? Aquest govern, no l'anterior, no l'anterior. Vostès treuen pit d'unes dessaladores que varen fer, però sap com les vàrem trobar? Abandonades aquestes dessaladores, el que va costar posar-les en marxa una altra vegada, perquè n'hi havia alguna que no havia fet ni un litre, com aquest, ni un litre d'aigua, com la d'Andratx, no, no, no, ni un litre.

I la ubicació, miri, això són els projectes, això són els projectes que aquest govern, que aquest pacte ha executat i du a terme, licita i es troben en fase de planificació, aquestes. I això són, en groguet, les seves dessaladores, les que varen fer vostès, de les que treuen pit, una, dues i tres. Veu el Llevant? Per què aquest d'aquí no és aquí? Ho sap vostè? Perquè hi ha molt poca gent que... ningú no ho sap, no, no, m'agradaria que em contestés.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Ferrà.

EL SR. FERRÀ I TERRASA:

I bé, ja anant acabant, poden presumir ben poc d'infraestructures, també dir-li que n'hi ha una altra que sí els he de reconèixer el mèrit, perquè la segona infraestructura més important hídrica, hidràulica, que varen fer vostès va ser el metro, el metro que es va convertir en el major dipòsit d'aigua...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Ferrà.

EL SR. FERRÀ I TERRASA:

... de tota Mallorca, d'això també en poden presumir.

(Remor de veus)

No, sí, sí, també en poden presumir, només...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Ferrà, se li ha acabat el temps, moltes gràcies, Sr. Ferrà.

EL SR. FERRÀ I TERRASA:

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrà. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Molt bon dia, gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Deia el portaveu de MÉS: el debat de l'aigua el tenim pendent, el podem obrir. No, no, no, el debat de l'aigua du molts d'anys obert, el que passa és que quan hi ha nouvinguts els ho hem d'explicar cada vegada, li puc garantir això, és a dir, no ho dic... això és així. Una altra cosa és que quan la processó l'has de contar cada vegada és esgotador.

A mi em comença a ser esgotador, m'explic. Hi va haver una súper ministra, que va ser la ministra Cristina Narbona, i un Govern del PP, que crec que varen planificar molt bé, molt bé, el 2006, el que s'havia de fer amb la infraestructura hidrològica a les Illes Balears. Més li diré, el Sr. Antich, com a president, després, d'aquest govern del 2003-2007, de Jaume Matas, el Govern del Sr. Xisco Antich, 2007-2011, va seguir, textualment, el que hi havia, el que hi havia.

Li diré, les obres que estan fetes a Eivissa, els set dipòsits, els de Sant Miquel, Sant Joan, Santa Gertrudis, Sant Antoni, Sa Garrotja, Santa Eulària; les interconnexions aquelles, totes, llevat d'una que falta, una, que és la de Sant Antoni a Sant Josep, per la part oest, per la part oest, que és l'únic que falta, tot això ve donat pel conveni signat amb la ministra Arbona a

l'any 2006, on el Govern havia de pagar el 50% i el Govern central l'altre 50%.

Seguim anant dins el llaurat, amb la qual cosa, jo crec que la planificació a l'illa d'Eivissa ha avançat molt, que era la que estava pitjor, estava pitjor, els vuit o nou quilòmetres que s'han fet a Menorca, a Fornells, per anar cap a Mercadal i el dipòsit era fonamental, i sí que fan falta coses que tenen a veure amb com podem infiltrar una sèrie de pous a Menorca, que era la idea a l'hivern, si s'havia de produir aigua.

Això ha anat bé. Quan jo veig aqueixa proposició, aqueixa moció o proposició, moció, que presenta..., aqueixa PNL que presenta el PP, també jo el que li vull dir, Sr. Vidal, ens barallam per unes coses que és evident, que supòs perquè no hi havia doblers la passada legislatura i perquè es va voler canviar el Pla hidrològic, donam voltes i no arribam a donar solució. La passada legislatura s'hagués pogut interconnectar ja tot allò d'Eivissa, si s'hagués volgut.

També li diré que el Sr. Vidal té acabades les interconnexions, però no té corrent, no tenim els transformador, tenim les bombes, ho tenim tot, però no tenim corrent, i podríem ja fluir aigua d'un costat cap a l'altre. Ho dic perquè parlam per parlar.

I nosaltres en aquesta qüestió, vostè enumera una sèrie d'inversions que s'haurien de fer, a nosaltres ens semblen bé, però jo crec que a tots ens sembla bé que hem de fer aquestes infraestructures, jo el pitjor que veig és que es va perdre aquell conveni amb Madrid, un conveni que pagava el 50% Madrid i que no era només obra hidràulica, sinó que també hi havia obra del litoral, com es va fer la remodelació de Portocolom, com es va fer la remodelació de S'Illot, amb consens amb els grups ecologistes d'aquestes zones, amb les associacions de veïnats.

Jo crec que l'únic que hem de recuperar, ho dic perquè no és un debat nou, hauríem de recuperar que és com ho fèiem dos governs totalment distints, totalment distints, i perquè no hi va haver discussió durant vuit anys de com s'havia de fer. Més diré, avui els èxits que pugui presentar una conselleria venen donats per aquells vuit anys, així de clar; no s'ha dissenyat nova infraestructura.

Crec que a aquesta proposta que fa vostè hi ha una equivocació important, o almenys tècnicament s'hauria de resoldre, que és que és evident que aquesta connexió Petra, ja hauria d'estar feta i hauríem de ser a Manacor. En canvi, discrepam, des d'El Pi, i amb la gent que coneixem que ens du aquest tema, que són enginyers, la connexió Manacor a la zona de Felanitx i cap allà, no la faríem des d'aquí, trobam que hauria de ser una artèria que hauria de partir des de Ciutat cap a Algaida i subministrar cap allà.

Però bé, tant se val, al final aquell dibuix pintat el 2006 és el dibuix que tothom va per dins el solc, així de clar, ningú no ha inventat res nou. Ho dic per al senyor de MÉS, el portaveu; és a dir, se segueix... i li duré, li duré el *powerpoint* presentat el 2006 i veurà que tothom va dins això llaurat.

En canvi, parlem d'aigua, parlem d'aigua del Pla hidrològic. Si volem un gran pacte en aigua, la clau del gran

pacte vol dir que només hi hagi un sol subministrador d'aigua en alta, un sol subministrador d'aigua en alta. El problema real que hem tengut aquí és que tenim distints subministradors d'aigua en alta, no hem estat capaços mai que el Govern ni EMAYA facin feina junts, n'hi ha prou a veure els distints preus que hi ha de metre cúbic d'aigua dessalada, a tots els governs, li puc dur detallat, no, no, no, per què EMAYA no vol participar d'una sola empresa pública que sigui la distribuïdora d'aigua en alta a totes les Illes Balears, si tanmateix resulta que el 85% del que es produeix està en mans del Govern balear; en canvi, té distints preus quan ho subministra en baixa, quan el metre cúbic comprat de dessalada és la mateixa.

No, li puc dir que d'aquesta qüestió, si volgués unificar preus en alta i un sol gestor, això és parlar de pacte per l'aigua, és la gran discussió de per tot, qui controla la distribució de l'aigua, no n'hi ha d'altra, això és aquest tema.

És a dir, crec que del que hauríem de ser capaços és veure si volem fer una passa més. Què hem fet amb el Pla hidrològic nou i amb les propostes i tot això? Hem posat, com sempre, emperons a la prohibició, emperons a la prohibició. Les àrees de risc d'inundació d'una avinguda d'aigua de 200 a 500 anys, que és una història començada a l'any 1999-2003, aprovada definitivament i publicada del 2003 al 2007, una de les feines que hi havia, i aquí va presentar una iniciativa El Pi, a través del Sr. Josep Melià, va presentar una iniciativa on es demanava que es fessin els estudis per zones inundables o per subzones a fi de facilitar a la població, aquesta macro foto que hem posat damunt tots els torrents i sobre les zones humides a la gent, que quan fan una petita obra, una casa que existeix, no parl de fer res nou, una petita obra o una reforma, han de passar per la conselleria.

Ja va tenir cura el conseller de Medi Ambient de parlar amb el conseller, supòs també d'ordenació, de modificar la Llei d'avaluació d'impacte ambiental perquè en les reformes només haguessin de fer una comunicació prèvia, perquè es col·lapsava la conselleria. S'han de conèixer les coses per poder-ne parlar. I per què ho va fer? Perquè col·lapsava. En canvi, l'esperit que hi havia del 2003 al 2011 era que el Govern, hi ha qualque zona feta, fes els mapes de les zones o subzones on realment hi havia risc d'inundació, perquè qualsevol persona que ja té una casa, no parl de cases noves, repetesc per segona vegada, i que es troba dins una àrea d'influència d'aquest assumpte, sabés si havia de fer una reforma com ho havia de fer.

Ara, en canvi, manam a cada propietària o propietari que si ha de fer una reforma d'aquestes li costa 3.800 o 4.500 euros l'estudi de la possible avinguda d'aigua que hi ha en aquest sentit. Això és el que hem estat capaços de fer. En canvi, el Govern del Sr. Antich, va seguir amb això, el Govern del Sr. Matas, i va ser capaç a segons quina zona fer els estudis perquè no hagués de costar això a la gent. Bé, però com que això és construcció que paguin... No, no parlam de nous, parlam que l'àrea d'influència de qualsevol torrent que ja existeix, parlam de la zona de S'Albufera d'Alcúdia, de Muro i de Sa Pobla; parlam de S'Albufera des Grau; parlam de Ses Feixes, que si un té una casa per allà li ha de costar 4.800 euros o 3.500 euros perquè el Govern, una cosa que havia de fer, perquè ho va dir així en el Decret de zones inundables de l'any 99, la Sra. Margalida Rosselló, que jo vaig tenir moltes diferències amb

ella, però era una cosa ben feta, proposava que fos el mateix govern qui fes aquestes separacions i que la gent no hagués de fer aquests pagaments.

Hi ha moltes coses a parlar del Pla hidrològic, moltes coses a parlar del Pla hidrològic. I sobretot el que s'han d'aconseguir són recursos, recursos, recursos, perquè, Sr. Vidal, i vaig acabant, nosaltres podem abstenir-nos, podem votar a favor, és a dir, això és..., li votarem a favor, però això és aigua i gasosa, això és aigua i gasosa, és a dir, no fa mal, és clar que volem que la prioritització d'aquestes obres, sí, bé, però no és aquest el tema; és a dir, la passada legislatura, vostès, amb el Sr. Rajoy varen aconseguir cap acord? Varen aconseguir cap acord perquè això anàs a un pla com el de la Sra. Narbona de l'any 2006, perquè aquestes infraestructures es poguessin fer? Aquesta és la realitat, la resta són vuits i nous i cartes que no lliguen.

I el Govern del pacte, el que hauria de fer és ser capaç d'agilitar les coses perquè la gent no tengui més problemes ni entrebancs a l'hora de tirar les coses endavant.

L'esmena de Podemos, no és qüestió de la seva esmena, és qüestió que vostè dona suport a un govern que si hi ha un pou il·legal el que ha de fer és tancar-lo, no vengui aquí a contar-se una milonga que depèn de vostè. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula la Sra. Patrícia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. És evident que el debat sobre l'aigua al nostre petit país, com a illes que som, és un debat necessari i fonamental. Ens afrontam als reptes del canvi climàtic, amb èpoques llargues de sequera alternant amb pluges torrencials. Com a illes que som, disposam de recursos naturals finits, per tant la planificació a llarg termini és importantíssima; recursos naturals finits amb la pressió turística que tenim és una combinació que exigeix encara més planificació.

Disposar d'infraestructures per no mantenir-les en bon estat, vol dir tirar els doblers als fons i parlar d'erari públic, amb la responsabilitat que açò suposa. Vivim a un altre moment, les megainfraestructures s'han acabat, per tant prioritzar i gestionar els recursos ha de ser el mantra de qualsevol govern.

Aquesta moció consta de dos punts: en el primer es demana per l'execució de diferents obres, en aquest punt podem dir que totes estan planificades pressupostàriament per un període de dotze anys. Només matisar que la redacció dels projectes es fa tenint en compte la demanda real i les necessitats de cada moment.

S'han dut a terme les següents inversions: obres executades a la xarxa en alta a totes les Illes, a totes les Illes, per valor de més de 4 milions d'euros; inclouen millores a l'IDAM de Formentera i la xarxa en alta de Mallorca; obres en execució per valor de prop de 6 milions d'euros; obres en fase de

tramitació valorades en prop de 14 milions d'euros, aquest inclou la conducció Maria-Petra; obres en preparació per valor de més de 17 milions d'euros, aquest també inclou conducció Petra-Manacor; i obres en fase d'estudi valorades en més de 170 milions d'euros. Jo crec que aquest govern no està pensant en altres coses en el tema dels recursos hídrics.

No podem votar a favor d'aquest punt, ja que estan totes planificades, llavors no tendria gaire sentit aquest vot positiu; així com tampoc no votarem a favor el punt segon, ja que està en fase de licitació, la qual -ja li ho han dit abans- es finançarà amb l'impost del turisme sostenible. Pel que fa a l'esmena de Podem, la votariem a favor si accepta la transacció proposada.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Señoras y señores diputados. Conseller Vicenç Vidal, desde Ciudadanos llevamos toda la legislatura... *Millor...*

(Remor de veus)

... instándole a que elabore un plan de inversiones en infraestructura hidráulica para esta legislatura, un plan de infraestructuras para que todos los ciudadanos de Baleares conociesen las prioridades en las que se iban a centrar sus actuaciones, de entre todas las infraestructuras necesarias que prevé el Plan hidrológico de Baleares, que son muchas, y usted siempre se ha hecho el "longuis", el despistado, sin querer responsabilizarse de ninguna toma de decisiones. No ha elaborado ese plan de infraestructuras ni tenía pensado hacerlo. Su nefasta forma de trabajar, conseller, es evidente; si no planteo objetivos, nadie puede echarme en cara que no he cumplido. Hoy, a un año de acabar la legislatura, no se ha realizado u obrado ni un solo proyecto de las doce actuaciones de interconexiones con las que se conseguiría que prácticamente todos los habitantes de Mallorca tuvieran agua potable.

Usted entró a gobernar con la mitad del trabajo ya hecho; tenía un plan hidrológico donde ya se habían estudiado las nuevas interconexiones necesarias para completar la red existente; incluso tenía un presupuesto aproximado de cada una de estas interconexiones: son aproximadamente 133 millones de coste global, 33 millones por año. Mire, con el canon de saneamiento se recaudan 90 millones de euros cada año; está claro, conseller, que las cuentas salen; las interconexiones necesarias para conducir el agua ya están estudiadas y presupuestadas, sólo le quedaba a usted ponerse a trabajar para hacerlas realidad mediante una temporalización, que es lo que le comentábamos y le pedíamos durante toda esta legislatura, porque son obras que requieren de programación. Sin embargo ha dejado pasar la legislatura poniéndose de perfil cada vez que desde Ciudadanos le preguntamos sobre concreción,

priorización y temporalización de su gestión en el ciclo del agua.

El agua potable es una prioridad, conseller, es un bien de primera necesidad y su abastecimiento a la población debería ser de las primeras medidas de inversión en infraestructura hidráulica. Conseller, en Manacor sus vecinos llevan 35 años sin agua potable, unos vecinos indignados que se ven impotentes ante la pasividad de los sucesivos gobiernos, tanto del Partido Popular como del *pacte* del PSIB y MÉS, y que pagan a precio de agua potable el suministro de un agua cargada con nitratos de 100 miligramos por litro cuando la OMS establece un máximo de 50 miligramos por litro; y así lo mismo con otros diez municipios de Mallorca, cuya agua está sobrecargada de cloruros y de nitratos. 35 años de Partido Popular y 35 años de PSIB y MÉS, y seguimos sin agua potable en muchos municipios, muchas palabras, muchos reproches i cero soluciones en 35 años.

Por todo ello desde Ciudadanos apoyaremos esta iniciativa, nos parece correcto que al menos en este año, en este año al menos, que se le licite la elaboración de estos proyectos de estas interconexiones, que permitirán una red de suministro de agua potable a los municipios de Mallorca. Y en cuanto a la interconexión de Maria de la Salut-Petra, que según el conseller está realizado el proyecto, está licitada la obra, pues esperemos que en esta legislatura se acabe la obra, como pide el segundo punto de la moción. Por lo tanto apoyaremos los puntos 1 y 2 de la moción, y dejémonos de reproches y pongámonos a trabajar. El agua potable es un bien de primera necesidad y en pleno siglo XXI los gobiernos han de velar por el suministro a toda la población.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Silvia Limones.

LA SRA. LIMONES I COSTA:

Buenos días a todos y a todas. Sr. Vidal, del Partido Popular, he de decirle en primer lugar que la mejora en infraestructuras hidráulicas en las políticas relativas al agua que se ha llevado a cabo en esta legislatura es innegable, que ha marcado un antes y un después en lo que a mejoras se refiere. Se ha pasado de unas políticas sobre este recurso inexistentes en la pasada legislatura a realizar acciones para gestionar adecuadamente este recurso tan necesario y resolver problemas relativos a las infraestructuras hídricas que estaban estancados y que han mejorado significativamente la calidad de vida de la ciudadanía.

Un ejemplo sobre esto se lo podemos contar desde la isla de Ibiza, donde hemos pasado de la negación de una sequía y de mirar hacia otro lado, como ocurría en la pasada legislatura, a resolver problemas históricos como el de la desaladora de Santa Eulàlia o el agua buena de Sant Josep, que yo no me he traído botella pero le podría haber traído una botella de Sant Josep, que allí ya pueden beber agua buena. En su moción no hacen referencia a infraestructuras de otras islas, pero yo quería

empezar recordándole lo que ha significado esta legislatura en materia de agua poniendo un ejemplo sobre Ibiza, porque allí esta legislatura ha tenido mucha importancia, ya que como ya le he comentado ha resuelto problemas que estaban enquistados.

Seguramente en su moción sólo hagan referencia a la isla de Mallorca porque, como ya les recordó el Sr. Conseller Vidal en la interpelación, ustedes priorizaron infraestructuras como el Palma Arena en detrimento de las infraestructuras hidráulicas, y eso ahora les debe pesar. Pero no sólo en Mallorca sino en todas las islas estos tres años de govern han marcado un antes y un después. Este govern se ha marcado prioridades diferentes a las que se marcaban ustedes; ustedes priorizaban el Palma Arena y este govern ha priorizado hacer frente a las políticas de agua y poner en marcha las infraestructuras hídricas que estaban abandonadas. Está claro que, aunque es evidente que queda mucho por hacer porque la falta de infraestructuras ha sido un problema histórico y no se puede resolver todo en una legislatura, pero en lo que llevamos de legislatura se ha realizado un cambio de modelo teniendo en cuenta las necesidades que los municipios, sobre todo de la *part forana*, puedan tener en materia de agua, dándole un giro al modelo que ustedes llevaban a cabo para cubrir sólo las necesidades de Palma capital.

Este govern ha cubierto y ha dado respuesta a necesidades en materia de agua en todas las islas, poniendo en marcha infraestructuras hidráulicas que ya existían y a las que su gobierno no daba uso. Se han puesto en marcha y se han resuelto problemas de las desaladoras de Santa Eulàlia, de Ciutadella, de Andratx, etc., etc.

Este y otros motivos han hecho que se lleve a cabo una revisión del Plan hidrológico, con la que se pretende buscar una visión hacia el futuro que siga resolviendo los problemas con el agua que históricamente hemos sufrido en Baleares, y que nos debe llevar a alcanzar los objetivos y a cubrir las necesidades que vayan surgiendo en materia de agua y planificando las políticas de agua que nos lleve a un pacto que ya se ha comentado por varios diputados, a un pacto del agua que debería ser con todas las islas, pero esto conllevará su tiempo y seguirán marcando las prioridades.

Todo esto que se ha llevado a cabo en esta legislatura se ha llevado a cabo a pesar del recorte de personal que ustedes llevaron a cabo en la Conselleria de Medio Ambiente, porque también hay que recordar que en la pasada legislatura el Sr. Company, que ahora no se encuentra en la sala, priorizaba despedir personal frente a desarrollar las políticas hídricas. Pese a esto en esta legislatura se ha buscado maximizar la eficiencia de los recursos humanos de los que dispone la conselleria redactando los proyectos en función de las prioridades, las demandas y las necesidades reales en cada momento.

Plantean ustedes en el punto 1 de la moción elaborar los proyectos de una serie de interconexiones de las infraestructuras previstas para la isla de Mallorca en el Plan hidrológico, como son la conexión Deià-Sóller o la conducción Consell-Algaida, la conducción Petra-Manacor, entre otras. Estas infraestructuras a las que hacen referencia en la moción

son infraestructuras todas previstas en el Plan hídrico vigente que ustedes redactaron; ninguna de estas infraestructuras tenía prioridad en el momento en que redactaron este plan hidrológico; de hecho su falta de priorización ha tenido como consecuencia una acumulación de inversiones en el período 2015-2021, precisamente porque estas infraestructuras, que eran actuaciones que se debieron realizar en el ciclo de planificación actual, que finalizaba en 2015, no se realizaron porque ustedes no quisieron llevarlas a cabo, porque en su momento no eran o no tenían ninguna prioridad para su gobierno.

La gestión actual del Govern ha permitido que se hayan ejecutado obras en toda la red en alta en todas las islas, que actualmente se estén ejecutando obras por valor de más de 5 millones de euros, que haya obras en fase de tramitación entre las que se encuentra la conducción Maria-Petra; obras con pliegos en preparación o en fase de estudio, entre las que se encuentran muchas de las que ustedes hacen referencia. En definitiva, son actuaciones que ya se tienen en cuenta y que se irán ejecutando según las prioridades o las necesidades que vayan surgiendo en cada momento, y por este motivo no daremos apoyo al punto 1 de la moción, porque cuando ustedes lo pudieron hacer no lo hicieron una prioridad y no hicieron nada y no les parecía nada importante.

En cuanto al punto 2, piden la ejecución del proyecto de la interconexión Maria de la Salut-Petra, y como ya les ha comentado también el diputado de MÉS per Mallorca es un proyecto redactado, que está en trámite de adjudicación, y que por tanto es una obra que está prevista realizar durante esta legislatura para llegar a Petra; es decir, es algo que ya está previsto realizar por parte del Govern y por tanto no le vemos sentido, a esta proposición.

En cuanto a la enmienda que ha presentado Podem, si se tiene en cuenta la transacción que ha presentado el diputado de MÉS per Mallorca, daríamos apoyo a esta transacción.

Nada más. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Limones. Torn de paraula del grup proposant. Té la paraula el Sr. Miquel Vidal.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, Sr. President. Quan els he dut l'aigua avui, un litre a tots els portaveus, pensava que qualcú en voldria beure. He dit que és l'aigua que surt per l'aixeta de ca nostra cada matí, que m'hi faig les dents netes, i el que és pitjor és que l'aigua, que si vostès vénen a Santanyí i fan el que els diu el Govern, van a un bar i demanen un tassó d'aigua, els donaran aquesta aigua. No es moriran per beure'n, simplement és que és dolenta i que té clorurs i sulfats, i és la que diuen a l'altra gent que begui; crec que per responsabilitat hem de beure el mateix que donam a la gent. La meva padrina em deia: "Miquel, el que no vulguis per a tu no ho vulguis per a ningú"; a posta me la beuré.

(Remor de veus)

I discrep molt..., és molt dolenta, Sr. Conseller, és molt dolenta, però aquests sacrificis polítics els podem fer. Discrep moltíssim d'aquesta manera de fer política, Sr. Conseller. Falta un any; no es governa així. He tengut responsabilitats polítiques a molts de llocs. Quan n'ha vingut un de l'oposició i m'ha dit "senyor batle", o director general, o el càrrec que he representat, "si vostè fa aquesta cosa, que no la duia al programa electoral i que és nova d'ara, farà a la gent que vostè representa i administra contenta"; cada vegada que va venir l'oposició, i ho pot demanar als llocs on he estat, i em feia una proposta que era positiva per a la gent, aquella proposta sí hi havia possibilitats es duia a terme, i la gent ho agraeix, la gent ho agraeix! Això és una manera de governar. Vostès, per no acceptar una proposta positiva, donarien voltes a Mallorca; no a Mallorca, sortirien de Mallorca i se n'anirien a donar voltes a Europa o a tot el món per no dir "té raó quan planteja això, ho drem a terme i resoldrem un problema per a la gent de Mallorca o de les Illes Balears que represent". Sr. Conseller, és fàcil. Pacti, negociï i faci qualque cosa.

Han passat tres anys, i sap què se n'han dit, de desbarats, al llarg d'aquestes intervencions! El Pla hidrològic, com vostè va contestar molt bé, fou aprovat el juny de 2015, fa tres anys, Sr. Conseller. A part que la seva reforma o modificació del Pla hidrològic contempla les mateixes inversions en infraestructures d'interconnexions, n'hi afegeix sis més, i avui sortiran d'aquí tan "panxos"! votant en contra de les coses que vostès proposen a la seva modificació del Pla hidrològic! Això un polític antic d'aquesta casa diria "no hi ha déu que ho entengui", no hi ha déu que ho entengui!, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Ferrà, vostè és regidor del seu poble, és regidor del seu poble. Aprenquí'n, faci-ho bé, governin per a la gent allà a Esporles, que n'hi ha que diuen que governen per a ells! Quan vaig posar Santanyí vaig posar un exemple amb una doble o triple intenció: primer, perquè el conec molt bé; segon, perquè em pensava tenir el suport de la Conselleria de Sanitat, com vaig dir, o del president del Parlament perquè són persones, parlamentaris com nosaltres, que pateixen les conseqüències que pateix la gent d'aquelles zones de Mallorca que no tenen aigua potable. Sí que m'he entretengut a demanar a tots els municipis de Mallorca, i de Balears per extensió, quina aigua tenen al poble, via xat que tenc amb els regidors d'agricultura de cada ajuntament; vaig posar Santanyí per no posar Deià. Parl de resoldre un problema a la gent de les Illes Balears, conseller, que vostè representa, i la seva feina és resoldre problemes i no parlar-me de coses que varen passar fa vuit, deu o dotze anys; reconèixer que fa tres anys que tenien un pla hidrològic per executar i no han fet res, però que ho faran; reconèixer que modifiquen aquest pla hidrològic perquè ho varen dir i a sobre no modifiquen cap de les dotze accions a dur a terme, i, el més fotut, que mantenen el pressupost fet per a alguna d'elles.

Sr. Font, gràcies pel seu vot a favor. Estic d'acord amb quasi tot el que ha dit i vostè està d'acord amb mi. Gràcies a la seva laboral personal hi ha el que hi ha fet en matèria d'aigua. Va participar activament amb aquell govern per fer una

depuradora, per fer interconnexions, per elaborar i redactar un pla hidrològic; va participar activament per resoldre el que avui dic, resoldre els problemes de la gent que no té aigua per beure i en puguin beure.

I dels que m'estranya més de tots és Podem. Heu presentat una al·legació. Jo vos faig una transacció, que em deis que no acceptau la nostra transacció, que diu textualment -la llegiré perquè quedi constància en acta-, el principi és igual: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a actuar diligentment en el tancament de pous il·legals a investigar..."; fins aquí, d'acord; després canviau, que vostès diuen "...per tots els estudis, projectes, contractes, compra de maquinària i altres accions en relació amb aquesta matèria", però "duites a terme no només l'anterior legislatura sinó des de l'any 2000", perquè hi ha coses que en política es torben a resoldre, com és aquest pla hidrològic. Si acceptau aquesta transacció votarem a favor de tot i, si no l'acceptau, no podem votar només a favor de la vostra al·legació.

Sr. Conseller, hi és a temps; té superàvit. Demani a la presidenta que li doni els doblers per redactar aquests projectes. Amb els contractes d'obres menors que ha donat aquesta legislatura, en donàs un a cada un dels enginyers, ja tendria els projectes fets i doblers per pagar-los. I no tenc temps per respondre a tot però, Sr. Conseller, pensi-s'ho, governi un pic per a la gent, prengui-s'ho seriosament -fa tres anys i no ha fet res i això és seriós-, demostrï impossibilitat, i si vostè s'hi aplica un poc és capaç i estic segur que entre tots ho aconseguirem. Encara és a temps de pitjar amb el dit que vol que la gent vegi.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Sr. Martínez, accepta la transacció?

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

No acceptam la transacció que ens proposa el Partit Popular...

(Remor de veus)

...ja que la que es fa des de MÉS per Mallorca la trobem més adient i...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Martínez, bastava un simple no. Sr. Martínez...

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

...i aprofitaré per demanar al Sr. Company, que és aquí...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Doncs passam a la votació de la moció. Votam.

25 vots a favor, 31 en contra i cap abstenció.

IV. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials i Drets Humans de la Proposició de Llei RGE núm. 4582/17, de memòria democràtica de les Illes Balears.

Passam, per tant, al quart punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials i Drets Humans de la Proposició de Llei RGE núm. 4582/17, de memòria democràtica de les Illes Balears.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, RGE núm. 7940, 7943, 7944, 7945, 7946, 7947, 7948, 7949, 7950, 7952, 7953, 7954, 7955, 7956, 7957, 7961, 7962, 7964 i 8060/17, té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Fa gairebé un any que vàrem prendre en consideració la proposició de Llei de la memòria democràtica, un any en el que hem fet molta feina per arribar al màxim consens possible. Deia la Sra. Cano, quan explicava la proposta, el dia 30 de maig del 2017, que la seva voluntat era repetir el consens aconseguir amb la Llei de fosses, idò bé, no sé si els acords són comparables amb els que es varen assolir llavors, però és cert que tothom ha posat de la seva part, i qualsevol que agafi la versió inicial de la proposició de Llei i la que avui s'aprovarà s'adonarà que s'han produït molts de canvis, però molts.

Ens n'alegram i molt, perquè això vol dir que queda capacitat i voluntat de diàleg per part de tots i això honra aquest parlament.

Més significatiu és encara si tenim en compte el tipus de Llei que hem preparat, fa un any, aquí mateix, vaig assegurar que El Pi assumia aquesta proposta amb respecte i amb la responsabilitat que mereix una iniciativa que pretén, en essència, recuperar la memòria d'aquelles persones, institucions o col·lectius que patiren la repressió i/o l'assassinat de les Illes Balears a partir del juliol del 1936. Així mateix, pensàvem i seguim pensant que durant quatre decennis de democràcia les institucions han tengut un deute permanent amb les víctimes de la Guerra Civil i de la dictadura franquista i que, per tant, tramitar aquesta Llei és un acte de reparació i solidaritat.

Però, una vegada aprovada la Llei, no pot quedar en paper banyat, i en això volem ser sincers i clars, aquesta Llei, si no vol quedar-se en un simple gest, ha d'anar acompanyada del pressupost necessari per poder desenvolupar-la, d'una banda, perquè no podem permetre que tornin passar els mateixos errors que amb la Llei estatal de memòria històrica, buida de pressupost des del 2013, i, per altra, perquè hem de ser raonables amb les peticions i responsabilitats que s'aboquen sobre els ajuntaments i els propietaris privats.

De fet, i aquest és el tema que ens preocupa, el gruix de les nostres esmenes que queden vives, que són les que ha dit el president, van encaminades que sigui la conselleria competent en aquesta matèria qui assumeixi les tasques i els costos derivats de la llei, perquè hi ha una tendència a donar potestat a la conselleria per dur a terme expropiacions, per dictar mesures cautelars, però, en canvi, les obligacions i les càrregues de gestió i econòmiques les carreguen als ajuntaments o als propietaris de caire privat. Pensam que el deure de manteniment, conservació, d'identificació i senyalització correspon a la conselleria competent, però aquest govern peca massa sovint de donar molts de deures als ajuntaments, mentre pregona el seu suposat municipalisme.

Ho hem repetit nombroses vegades durant tota la legislatura, les lleis necessiten doblers; els catàlegs, les col·leccions, la bibliografia, l'adquisició de material, la senyalització, tot costa doblers, i el Govern no pot obligar els ajuntaments a assumir gran part d'aquests costos mentre es queda ell la potestat sancionadora.

A banda d'això i de les esmenes que hem presentat, hi ha tota una altra part de la llei que ens agrada i ens satisfà, era necessari un exercici seriós de memòria i reparació i reconeixement que vagi més enllà de paraules i que passi els fets.

Igualment, també valoram molt positivament que en el capítol quart estableix les garanties de no repetició, l'educació és essencial per a no repetir les errades del passat i, per això, s'ha de donar suport a la divulgació i a la realització d'accions concretes en matèria d'ensenyament a les nostres escoles i instituts. És important que els nostres joves coneguin el veritable sentit i valor de la democràcia i, així, contribuir a enfortir els seus valors, ho diu, crec que molt encertadament, l'exposició de motius de la llei: la democràcia és una conquesta de la ciutadania i per tant cal conèixer d'on venim, commemorar aquesta conquesta, difondre els seus valors i preservar-la davant les amenaces del totalitarisme que en el passat i en el present l'envolten.

Diputats i diputades, la democràcia, que és l'índex vertebrador d'aquesta llei, és la mateixa que ens ha dut a tots nosaltres a aquesta casa, precisament per fer lleis com aquesta.

I des del nostre grup parlamentari, vull expressar la satisfacció per haver pogut participar en el diàleg que aquesta iniciativa ha generat en els diferents grups, perquè esperam que pugui servir veritablement per aprofundir en els valors democràtics de la nostra societat, però no ens agrada que es torni carregar, com repetes, els ajuntaments i propietaris privats de les responsabilitats que hauria de tenir la conselleria competent. I, per tant, a tots aquests articles que no han tengut en compte les nostres esmenes, amb referència a aquest tema, votarem en contra, com ja ho fem a la comissió.

Respecte de les esmenes dels altres grups parlamentaris, només faré referència a... farem el mateix vot en el mateix sentit que ja varem fer en comissió, però vull fer incís i vull fer referència a la 8702, del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, allà on parla de la validació per part del Parlament de l'informe que es faci des de la comissió pertinent.

I també, des del Grup Parlamentari Popular, totes aquelles que volien llevar les sancions, que no estava acceptat, però nosaltres consideràvem que sí que es podien rebaixar les sancions i, per tant, aquestes també les votarem a favor.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 8547, 8548, 8549, 8550, 8551, 8552, 8553, 8554, 8555, 8556, 8560, 8562, 8563, 8567, 8571, 8599, 8604, 8607, 8611, 8621, 8622, 8623, 8624, 8625, 8626, 8627, 8628, 8631, 8633, 8634, 8638, 8642, 8644, 8645, 8646, 8647, 8648, 8650 i 8661/17, té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente, buenos días a todos. Bien, hace casi 80 años que finalizó la Guerra Civil española y este desgraciado hecho histórico sigue siendo objeto del debate político y, sobre todo, sigue siendo objeto del debate entre los políticos, más que entre la gente e incluso más que entre los ámbitos de investigación histórica.

Y debe ser de nuestras épocas históricas en que más se ha escrito, más libros, más artículos, más conferencias, más películas, más novelas y, por tanto, podemos encontrar de todo, con más o con menos rigor, y lo que no podemos decir, precisamente, es que no se ha escrito o que no se ha hablado o incluso que no se ha investigado sobre la Guerra Civil, pero no podemos confundir conocimiento con información.

Con el tiempo transcurrido, se debería poder afrontar este pasado de forma objetiva, con la verdadera intención de reconocer realmente lo que pasó, de aprender de los errores del pasado, de manifestar el máximo respeto a todas las víctimas, sin distinción más que ser realmente víctimas, y no se debería utilizar la Guerra Civil para el enfrentamiento político, para lograr votos a corto plazo o para crear mitos que se impongan a la historia, como se hizo precisamente en los cuarenta años de dictadura.

Cuando se presentó la toma en consideración del proyecto, entonces denominado Ley de memoria democrática, manifestamos nuestra total disconformidad con el texto que se presentaba, pues las víctimas se distinguían..., no se pueden distinguir en función de quién fue quién las mató, en un sistema democrático. Y enunciamos, entonces, como es nuestra obligación, que presentaríamos las enmiendas necesarias para intentar mejorar el texto, cuestión compleja teniendo en cuenta el texto inicial.

Por eso, el Grupo Popular presentó 123 enmiendas, con esa finalidad, y antes de entrar en mencionar las que siguen vivas, me gustaría referirme a las que han sido aceptadas y transaccionadas. De las enmiendas presentadas por nuestro grupo, se han aceptados por unanimidad 12, se han transaccionado por unanimidad 36, se han aprobado por mayoría 8, se han retirado 25, en aras de llegar acuerdos, y se mantienen vivas 42. Queremos manifestar, por tanto, el Grupo

Popular, nuestro reconocimiento, agradecimiento a todos los ponentes, su predisposición al acuerdo, su comprensión, su trabajo y especialmente a la diputada Silvia Cano, como coordinadora de la ponencia.

El mantener reuniones previas de trabajo creemos que ha sido positivo y el texto que debatimos hoy es sustancialmente diferente al original y se han alcanzado acuerdos en partes importantes de la ley.

Para el Grupo Popular queríamos resaltar cuestiones que sí que se han aceptado que pensamos que son importantes. Hemos introducido el concepto de reconocimiento democrático, tanto en el título de la ley como en su articulado, nosotros proponíamos que el reconocimiento democrático fuese el título de toda la ley, para el Grupo Popular el objetivo principal, la razón de ser del texto legal es el reconocimiento democrático a todas las víctimas que sufrieron persecución por razones ideológicas, políticas o religiosas durante la Guerra Civil y durante el franquismo, a esas personas que la sociedad tiene una deuda histórica con ellas, que padecieron todo tipo de sufrimientos y, gracias a ellas, tenemos un sistema moderno y democrático. Por eso, pensábamos que el concepto “reconocimiento democrático” englobaba realmente el objetivo de la ley, frente al nombre original de “memoria democrática”, que propugnan las formaciones de izquierda, y que siempre hemos defendido que es un concepto diferente, incluso contradictorio con la historia: la memoria es individual y subjetiva y la historia se fundamenta en la investigación, en los documentos, y no en la memoria. La memoria democrática es una actitud formada por determinados sectores políticos, sociales y culturales en el momento actual, y su fin es el presente, no el conocer el pasado.

En aras al consenso se acordó incluir ambos conceptos, pensamos que cedieron ambas partes y, por tanto, creo que es positivo.

Otro aspecto que para nosotros era fundamental era el concepto de “víctima”, en este concepto se manejaba un texto inicial y se daba a entender que solo eran consideradas las víctimas de un bando, definición de víctima que era totalmente, para nosotros, pues no se ajustaba a cuestiones históricas, políticas e incluso a razones de justicia. Y hay que reconocer que el texto que finalmente se trae a la consideración de la cámara hoy se ha variado el concepto de “víctima” y se ha variado sustancialmente su definición, entendiéndolo que engloba a todas las víctimas sin distinción de quién era quién propició que esa persona fuese víctima.

Otro aspecto importante era la exposición de motivos, que era muy extensa, empleando datos históricos escogidos subjetivamente, se ha corregido, se ha acertado, se ha moderado y, por tanto, manifiesto que retiramos las enmiendas que siguen vivas en la exposición de motivos y que van dirigidas al anterior texto. Considerábamos que había un concepto de víctima en esa exposición de motivos un tanto subjetivo. Hay algunos errores históricos en la exposición de motivos que siguen vigentes, por ejemplo, cuando se insinúa que la Ley de vagos y maleantes era una ley atribuida al franquismo, cuando fue la ley de vagos y maleantes aprobada por las Cortes de la Segunda República el 4 de agosto de 1933,

y su objetivo era hacer frente a vagabundos, nómadas, proxenetas y otros comportamientos considerados antisociales por entonces el gobierno de izquierdas, que tenía mayoría en las Cortes de la República de aquel momento.

Otra de las enmiendas que... o de las funciones fundamentales de... de las enmiendas fundamentales que han sido aceptada es el incluir como víctimas a las víctimas de los bombardeos, no hay víctima más inocente en una guerra civil que la víctima de los bombardeos sobre la población civil. En este caso, pues, en Mallorca, por ejemplo, el número de bombardeos fue importante, hubo, por ejemplo, entre julio y agosto de 1936, más de 25 bombardeos, el número de víctimas es variable según la fuente consultada, en el caso de Mallorca, por ejemplo, el historiador Massot i Muntaner lo califica en 150 personas y entre ellas 35 niños; el historiador Antonio Marquina, catedrático de la Complutense, lo califica en 314 víctimas. También fueron importantes los bombardeos en la isla de Ibiza, que, además, recibió bombardeos de ambos bandos, y el más dramático que se produjo el 13 de septiembre de 1936, con más de 42, un bombardeo hecho por la aviación italiana, que tuvo como represalia que se asesinaran a 113 personas del bando contrario. También los bombardeos en la isla de Menorca que, según los datos, hubo 29 víctimas mortales, 2 de ellas niños de corta edad, y uno de ellos pues produjo también la represalia sobre los prisioneros del barco Atlante con 75 víctimas.

Por tanto, estas eran cuestiones importantes que creo que se han admitido y creo que son positivas para la ley.

Respecto a las que siguen vivas, como he dicho, retiramos las enmiendas a la exposición de motivos. Siguen vivas una serie enmiendas, la 8560, referida a que se rechaza cualquier exaltación que dé soporte al odio, la violencia o cualquier régimen dictatorial; la 8562, que se incorpora en el espíritu de reconciliación y concordia; de la 8563 a la 8599, en las que se excluyen bienes protegidos de la aplicación de eliminación de símbolos, especialmente queremos hacer referencia que entendemos que si se afectan bienes protegidos se estarían vulnerando convenios internacionales tan importantes como el hecho en Granada el 3 de octubre de 1985, que protege los elementos del patrimonio, y, por tanto, sería ilegal.

Luego hay una serie de enmiendas que seguimos manteniendo, de simplificación del procedimiento burocrático, de que los actos contrarios a la memoria pues, en todo caso, no tengan sanciones tan duras, o sea, minimizados. Hemos hecho una eliminación total de la parte sancionadora, y otras, para intentar llegar a un consenso, que tampoco ha sido posible, como ha explicado la diputada de El Pi, de intentar minimizar las sanciones; otra sobre la Comisión Técnica, en la que pedimos más participación de representantes de entidades históricas y no de entidades, no de funcionarios o personas dependientes de la administración para que la Comisión Técnica tenga una garantía de neutralidad.

En definitiva, lo que pedimos en nuestras mociones, en nuestra enmiendas, perdón, creemos que mejora el texto y, desgraciadamente, pues hay una serie de ellas que no han sido aceptadas. Para nosotros el objetivo de la ley, lo fundamental, lo básico, es el reconocimiento de las víctimas, el reconocer a

todas las víctimas, y para eso entendemos que no hace falta ni prohibir, ni perseguir, ni sancionar a nadie, hay medios suficientes para hacer cumplir las leyes, para que, si hubiese desacato a las órdenes administrativas, se apliquen las leyes; hay medios suficientes en el Código Penal para que se apliquen sanciones a quienes inciten, hagan daños a bienes públicos o inciten a delitos de odio, y, por tanto, en conclusión, estaríamos a favor de sí al reconocimiento democrático, no a prohibir, a sancionar o a imponer a quién ponga en cuestión la versión oficial de unos o de otros.

Tal como decía recientemente el Sr. Stanley Payne, importante historiador e hispanista, en un artículo decía: “En el estado democrático no se puede establecer una versión oficial de la historia e imponerla a los ciudadanos, esto sería puro sovietismo, suave, pero no democracia, porque la democracia occidental es mucho más que las elecciones, es el respeto a la opinión y la garantía del estado de derecho, los socialistas deberían estudiar y aprender su propia historia, que parecen ignorar, y no pretender dar leyes como las de Gran Hermano”.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Lafuente. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, les RGE núm. [8685](#), [8686](#), [8690](#), [8692](#), [8693](#), [8694](#), [8698](#), [8702](#), [8703](#), [8704](#), [8705](#), [8706](#), [8711](#), [8712](#), [8718](#), [8720](#), [8721](#), [8722](#), [8723](#), [8724](#), [8726](#), [8728](#), [8729](#), [8730](#), [8734](#), [8736](#), [8738](#), [8740](#) i [8757/17](#), té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, senyores i senyors diputats, públic assistent, bon dia a tothom. Ara fa deu mesos debatíem en aquest mateix hemicicle sobre la conveniència o no de prendre en consideració una proposició de llei, anomenada llavors de memòria democràtica. I jo els deia, per defensar la nostra postura, contrària a la presa en consideració, que no podíem votar a favor d'una llei que establia un marc històric contrari a la veritat i en feia dependre tot l'articulat.

De llavors ençà han passat unes quantes coses en relació amb aquesta llei, la principal que les grups parlamentaris que la promouen, conscients crec jo d'aquest error, varen manifestar-nos al cap de poc als grups de l'oposició, la seva voluntat de modificar el text per arribar a una proposta de consens. Com és natural, hi vàrem accedir, ho podem comprovar sense anar més enfora amb el canvi de nom de la llei, a la qual s'ha referit ja el diputat Lafuente fa un moment, així com el títol anterior posava l'accent en aquells que la memòria identificava com a demòcrates, amb l'inevitable perill que comporta una identificació d'aquest tipus, l'afegit del concepte de reconeixement, passant de “memòria democràtica” a “memòria i reconeixements democràtics”, permet posar l'accent en la consideració que la nostra democràcia ha tengut al llarg d'aquests 40 anys de la nostra tragèdia civil, o en altres paraules, en el reconeixement que fem des de la nostra

democràtica de totes i cada una de les víctimes causades per la Guerra Civil i la dictadura franquista.

I també és un exemple d'aquesta voluntat de consens la nova exposició de motius, s'hi han incorporat fins a cert punt un seguit de modificacions que han afavorit aquest caràcter inclusiu a què m'he referit fa un moment, o sigui aquesta voluntat de tenir present totes i cada una de les víctimes causades per la Guerra Civil i la dictadura franquista. I també en són exemple en general, ara no m'hi estendré, bona part de les esmenes incorporades a l'articulat.

Per desgràcia, però, aquestes operacions deixen sempre un rastre, per molt que ens esforcem a convertir una llei de part en una llei de tots, per molt que intentem tenyir un discurs reivindicatiu amb pinzellades de reconciliació, el que no canviarem i és difícil, és el marc mental en què s'ha generat el text, el disfressarem, el maquillarem, però difícilment el canviarem. És per això que Ciutadans manté encara prou esmenes a aquesta llei, 29 esmenes en concret, que són una tercera part aproximadament de les presentades. De fet, aquestes 29 queden reduïdes a 27, ja que en retiram una, la 8718, i acceptarem la transacció que ens oferiran després, que ens han proposat els grups promotors, respecte de la 8692.

D'entre les 27 restants n'hi ha un bon grapat que poden resumir-se en una sola, per exemple totes les que consisteixen en eliminar el concepte “itinerari” del text, podem entendre fins a cert punt el sentit del concepte d'espai com element simbòlic, identificador de la memòria que es pretén preservar, al cap i a la fi moltes de ciutats el té. Ara bé, el concepte “itinerari” comporta ja una recreació, un cultiu d'aquesta memòria, d'acord amb un programa preestablert i amb una orientació preestablerta, i és això el que em sembla fora de lloc en una llei com aquesta la qual per a nosaltres hauria de ser una llei de reconciliació. D'aquí que mantenguem aquest conjunt d'esmenes.

També mantenim les relatives al règim sancionador. L'esperit que ens ha mogut al llarg de l'extens tràmit parlamentari d'aquesta proposició de llei i el que hem reclamat des del primer dia a tots els grups proposants, és un esperit de concòrdia, el que no hauríem d'haver abandonat creiem en cap moment i que ara veiem enterbolit per cert, amb moltes decisions que prenen les nostres institucions, des del Govern Balear i el Consell de Mallorca, fins entitats locals, passant pel mateix Ajuntament de Palma; establir per llei un règim sancionador no ens sembla la millor manera de contribuir a la reconciliació entre els ciutadans d'aquesta comunitat que són els que seran finalment objecte d'aquesta llei.

Altres esmenes que hem mantengut són les relatives a l'àmbit de l'ensenyament, no creiem que tenguí gaire sentit fer activitats curriculars i extracurriculars relacionats amb els continguts d'aquesta llei amb alumnes que encara es troben a l'etapa de l'educació obligatòria. De totes maneres hem fet l'esforç d'arribar a un acord amb els grups proposants, amb aquesta transacció a què em referia fa un moment, perquè com a mínim quedin fora de l'aplicació de la llei els més menuts, els que encara no tenen pràcticament edat de raó, és a dir els que estan a primària.

Per altra part, també hem presentat una esmena que segueix viva en el mateix article, per garantir el dret a la llibertat de càtedra dels docents en l'exercici de la seva professió.

També ens sembla prou delicada l'elaboració d'aquest cens de símbols que ha d'anar a càrrec de la comissió tècnica creada a propòsit, com perquè no només sigui presentat en el Parlament, per a nosaltres hauria de ser alhora validat per aquesta cambra en què ens trobam. Així ho demanam en una altra esmena.

I per descomptat tenim unes quantes esmenes que guarden relació amb el nostre patrimoni, amb la seva retirada i amb els requisits que s'han de complir perquè aquesta sigui efectiva. Constitueixen de qualque manera el complement necessari de l'anterior, la que afectava el cens de símbols i tenen com a objectiu defensar el patrimoni de les Illes Balears, una vegada esportat allò que pot ser considerat com una exaltació explícita del règim franquista. Som conscient que en aquesta cambra hi ha grups i diputats que ja fan salivera amb l'expectativa d'una demolició futura del monument de Sa Feixina, jo els aconsellaria que no diguin blat, que no diguin sac també i encara fermat, com diu la dita, entre altres raons perquè Espanya com a país membre del Consell d'Europa, va firmar a l'any 1985 el conveni per a la salvaguarda del patrimoni arquitectònic d'Europa i aquest tractat, en virtut del principi de jerarquia normativa, ocupa entre les fonts del dret l'escaló...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pericay per favor vagi acabant...

EL SR. PERICAY I HOSTA:

... immediatament inferior a la Constitució Espanyola, per tant, per damunt de les lleis comunitàries, espanyoles, o de les mateixes comunitats autònomes.

I res més, moltes gràcies, com que veig que m'he excedit, si de cas a l'altre torn en faré una referència a les esmenes dels altres grups.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Passam al torn en contra de les esmenes. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. Bon dia a tothom, vull començar saludant i agraint la seva presència, també la seva paciència, als membres de Memòria Històrica i d'Unitat Civil per la República i d'altres associacions memorialistes que avui ens acompanyen. Han esperat molt, massa temps, per veure aquesta llei feta i des de Podem sabem que és molt el que encara queda per fer, per restablir els principis de veritat, de justícia, de reparació i les garanties de no repetició que són els eixos que guien aquesta llei de memòria i reconeixement democràtics.

Aquesta feina no acaba aquí, sinó que només comença aquí, però és una passa important la que avui fem amb l'aprovació

d'aquesta llei, si no amb el consens que ens hauria agradat, si amb l'aprovació esper de molts de punts per part dels diferents grups d'aquesta cambra. Gràcies per tant, per ser aquí avui, per la vostra lluita, pel vostre coratge, per honorar no només als familiars sinó a totes les persones d'aquestes illes que encara esperen que es restableixi la normalitat democràtica a les Illes Balears.

L'altre dia escoltava un home d'aquí, una dona, perdó, dir: "Així que això va passar en altres pobles? Idò mon pare no era tan dolent". I precisament d'això tracta també aquesta llei, que tothom sàpiga que la gent que va patir la repressió durant la dictadura, la tortura, el terror, no era tan dolenta, no era dolenta, en cap cas, eren en molts de casos gent que no tenia res a veure i que el que feia en moltes ocasions era defensar del cop d'estat, o defensar les seves de les conseqüències d'aquest cop d'estat que es va produir contra la legalitat democràtica. Deia Emilio Silva de l'Associació per la Recuperació de la Memòria Històrica: "*Mientras la democracia transitaba heroica, había gente que llevaba 40 años esperando a su padre*".

Però avui ni tan sols poden afirmar això de la democràcia heroica, ens trobam en moments molts durs i molts trists per a la democràcia, amb atacs a la línia de flotació de la llibertat d'expressió, artistes i "tuitaires" que reben condemnes de presó per cançons, amb censura de l'art, amb presos polítics, amb manca total de diàleg per cercar sortida a conflictes polítics. Amb una néta del dictador que ahir mateix va sol·licitar amb total sentiment d'impunitat al Ministeri de Justícia rebre la successió del Ducat de Franco que ostentava la seva mare Carmen Franco Polo. L'Associació per la Recuperació de la Memòria ja ho ha denunciat davant Fiscalia per exaltació del franquisme, perquè això que passi avui dia és absolutament anormal des d'un punt de vista democràtic. I aquestes són coses que passen avui i precisament per això, perquè estam constatant que la democràcia és un bé molt fràgil tants anys després, és més important que mai reivindicar la normalitat democràtica. I aquesta és una llei que la posa en valor a l'àmbit de les nostres quatre illes, en aquests quatre eixos que des de sempre han reclamat els moviments per la memòria històrica, veritat, justícia, reparació i garanties de no repetició.

Malgrat tenir una llei de rang estatal, aprovada l'any 2007, són molts els casos en els quals aquesta llei no es desenvolupa com per exemple en el cas de l'obertura de fosses comunes, per la qual cosa aquí ja tenim la nostra pròpia llei. O amb el fet d'afirmar en el seu preàmbul que la memòria de les víctimes és personal i familiar, la qual cosa no garanteix a les víctimes justament aquests principis que sí hem defensat a l'exposició de motius de la llei que aquí s'aprovarà avui. A més a més, ja s'ha dit, aquesta llei estatal porta més de cinc anys sense gaire pressupost.

Que se sàpiga també que no defensarem, i aquesta llei no defensa l'equidistància entre víctimes i victimaris, perquè no mereixen el mateix tractament en cap cas. No puc oblidar aquí qui són els que varen rebre honors i memòries durant tant de temps i de qui són els cossos que encara romanen a les cunetes, als cementeris i les fosses comunes, en general. No podem oblidar i aquesta llei no oblida. Encara que la llei recull moltes qüestions, vull destacar que el seu principal objectiu és

reconèixer i reparar els greuges de les víctimes del franquisme, dels assassinats, dels torturats, de la repressió patida per tantes persones, especialment per moltes dones, a Mallorca, a Menorca, a Eivissa i a Formentera durant la Guerra Civil i la dictadura.

I vull posar en valor les moltíssimes hores dedicades per totes les companyes dels grups de la majoria parlamentària, per tractar d'arribar a acords amb la resta de grups, per fer un text el més consensuat possible. Silvia Cano com a coordinadora, ha fet una molt bona feina en aquest sentit, Patrícia Font, Margalida Capellà, David Abril, substituint a aquesta. I ara voldria fer un incís per parlar i acomiadar-me de David, però ho faré després, perquè crec que cal fer-ho.

Hem sentit ara en els torns de defensa de les esmenes, que aquests esforços no han estat suficients. Amb tantes hores de reunions paral·leles a les que ja fèiem per elaborar aquesta llei. Jo crec que sí que hem fet molts d'esforços, el que passa Sr. Lafuente és que no podem votar per la finestra el fet que aquesta llei ha de fer-se aplicar; és a dir, si no tenim un règim sancionador, serà molt complicat, per no dir impossible, que aquesta llei es faci complir. Fa no molt de temps, per exemple, per citar un cas, el Bosc de la memòria de Calvià va tornar ser atacat, què fem amb aquests espais? Què fem quan hi hagi itineraris de la memòria, que sí que defensam, Sr. Pericay, perquè pensam que els itineraris són també una manera de recordar la història i de generar un relat, una narrativa que no siguin espais aïllats, què passarà quan aquests espais o itineraris siguin atacats? Què passarà si no es respecte quan es faci aquest cens de simbologia franquista i no es retiri? Què passarà? Deixarem que les coses passin tal com han estat fins ara? Per què fem una llei si no la fem amb un règim sancionador que tingui un efecte per tal de fer-a acomplir?

Nosaltres cercam que aquesta llei veritablement tingui el valor i els efectes que volem i que el moviment memorialista porta tant de temps esperant. Per tal de garantir aquest compliment hem aprovat, i això ja consta també a la llei andalusa, aquest règim que recull faltes lleus, greus i molt greus i que comporten sancions d'entre 200 i 150.000 euros. I a més a més, també ja s'ha dit ja, ho ha dit la Sra. Sureda, és molt important, la llei inclou una disposició addicional per garantir els recursos econòmics, humans i materials per al seu correcte desenvolupament i aplicació, perquè també sense això quedaria sense efectes, justament el que ha passat amb la llei de memòria estatal aprovada l'any 2007 i que porta des del 2013 sense aplicació.

No em vull estendre molt perquè sé que les altres companyes parlaran amb més detall, però vull destacar cinc punts d'aquesta llei que crec que s'han de posar en valor.

En primer lloc, seguint la llei catalana, la nostra llei declara nul·les de ple dret totes les sentències per causes polítiques instruïdes a les Illes Balears durant la Guerra Civil i la dictadura fins a l'any 1978. Així mateix es declara la il·legalitat dels tribunals i dels procediments instruïts en aquests tipus de causes, seran, per tant, declarades nul·les les sentències que van condemnar Emili Darder, Alexandre Jaume, Antoni Mateu, Antoni Maria Ques, entre d'altres.

En segon lloc, encara que sembli mentida, encara no tenim un cens de víctimes de la Guerra Civil i la dictadura de les nostres illes. La llei garanteix per això la creació d'aquest cens, amb especial èmfasi en les persones dels moviments polítics, amb les dones represaliades per raó de gènere, a les organitzacions obreres i sindicals.

En tercer lloc, es prohibeix l'exhibició d'elements franquistes, la celebració d'actes i homenatges que suposin enaltiment dels valors franquistes i en el termini d'un any s'estableix la creació d'un cens d'elements franquistes per procedir a la seva retirada, l'incompliment del qual comportarà l'aplicació del règim sancionador.

El reconeixement de la memòria i del moviment memorialista, el quart punt, es fa també efectiu amb la recopilació de patrimoni documental i bibliogràfic, amb la creació de seccions museístiques i dels itineraris i espais de la memòria que ja he posat abans en valor. Aquests itineraris són necessaris per mantenir viu el record dels esdeveniments, però també per tal de no oblidar, per no repetir.

En cinquè lloc, m'agradaria també posar en valor les garanties de no repetició, impulsades amb l'obligatorietat per part de la Conselleria d'Educació de desenvolupar programes d'ensenyament amb continguts de memòria democràtica, a partir d'ESO, transaccionarem això amb Ciudadanos si hi estan d'acord, batxillerat i educació d'adults.

I acab dient que es pot dir que el trauma de la tortura i el terror de la mort i de la desaparició de les persones estimades són irreparables, encara així és possible dur a terme processos en els quals les persones que van viure aquestes injustícies i els seus descendents tinguin una certa sensació de reparació. La reparació total és impossible, aquesta llei no tornarà la vida de les persones perdudes durant tot aquest temps, però aquesta sensació tan necessària es pot aconseguir fent que s'assumeixin les responsabilitats per tot allò succeït i per les seves conseqüències. S'ha de demanar perdó, s'han de cercar espais de reconciliació amb el dolor patit, i això ja s'ha fet en altres països com Alemanya, Xile, Argentina, França, Estats Units, i també a partir d'avui ho podrem fer a les nostres illes.

Salut i memòria! Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Camargo. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. David Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia a totes i a tots i una salutació afectuosa en nom del meu grup parlamentari en primer lloc a la gent de les associacions memorialistes que avui ens acompanyen, a la gent també que ha vingut avui a acompanyar-me en el meu darrer debat en aquest Parlament, i un reconeixement a la coordinadora de la ponència, na Silvia Cano, així com a totes les diputades que hi han fet part, na Laura, na Patrícia, na Maria Antònia Sureda, els diputats que eren pocs, però també

hi érem, i a tots els grups per la voluntat de mirar d'arribar a acords, així com a les diputades que no hi són, ja ho ha dit abans na Laura, na Margalida Capellà que avui ens acompanya entre el públic i que també va deixar petjada en aquesta llei.

Mirar d'arribar a acords per així fent història en aquest Parlament, amb l'aprovació d'aquesta Llei de memòria històrica, que avui arriba a la seva recta final i que complementa la feina iniciada fa dos anys amb la Llei de fosses, que ens torna situar com una comunitat pionera en la defensa dels principis de veritat, justícia i reparació, de defensa de la memòria i de la gent que va lluitar per la democràcia i va morir, va ser represaliada o es va haver d'exiliar per això. És un deute que teníem tant amb les associacions de defensa de memòria històrica, que han mantengut viva la flama en aquests anys de lluita, moltes vegades a pesar de les institucions, així com amb les víctimes i els seus familiars. I de qualque manera també era un deute amb una societat que des d'aquí miram de representar i que diu que és, o que vol ser democràtica.

Un deute que avui no el saldarem, però el començarem a saldar fent una passa més, després de la Llei de fosses, amb el compromís institucional de les administracions públiques, al reconeixement d'aquesta lluita per la memòria democràtica.

Li donava voltes a quin tipus d'intervenció havia de fer avui, i la veritat és que l'actualitat política i social m'ho ha posat fàcil perquè els posi alguns exemples per poder explicar de què va i de què no va aquesta llei, i fer una mica de síntesi.

Aquesta llei és, en primer lloc, una llei per fer efectiu, després de dècades de silenci, el dret a la veritat de les víctimes de la repressió, algunes ja han estat identificades gràcies a l'exhumació de la fossa de Porreres: Joan Canyelles Capllonch, Rafel Cifre Torres, Llorenç Coll Sastre, Baltasar Moyà Bauçà, Gabriel Ferriol Gelabert, Joan Losa Campomar, Mariano Galiana Galiana, Guillem Frau Moragues, Gaspar Macià Ventaloni, Miquel Ques Torrens, Ignasi Picornell Femenias, Jaume Capó Amengual, Tomàs Seguí Seguí, Pere Vallespir Amengual i tants d'altres que queden per identificar. Recordar i pronunciar els seus noms és tornar-los a fer viure, a ells i les seves històries; és dignificar les seves vides, que mai no haurien d'haver estat segades d'aquella manera tan terrible, una disculpa pública a les seves famílies, als seus descendents, que fins fa molt poques setmanes no van poder enterrar dignament els seus morts, després de tants anys.

I encara queda molta feina a fer, perquè allò que a Mallorca no hi va haver repressió sí que és un mite, Sr. Lafuente, un mite que s'ha edificat sobre el silenci, el patiment i els plors de milers de famílies, milers de famílies.

Com també ha estat un gran patiment el dels exiliats i les exiliades, que també és un col·lectiu del qual se'n parla molt poc, només en el cas de la seva illa, a Menorca, a l'any 1939 es van exiliar envoltant el milenar de persones, un milenar de persones de les 40.000 persones que vivien a Menorca en els anys trenta, això és una gentada i una pèrdua d'humanitat també per a la nostra terra, que ens torbarem encara molt en recuperar.

Crec que no cal que els digui com és d'important que entre totes i tots haguem o intentem normalitzar el que hauria de ser normal aquí i arreu, si fóssim un país normal, que no és altra cosa que, des d'un enfocament de drets humans, dignificar la memòria col·lectiva, fer efectius aquests principis de veritat, justícia i reparació. Com a l'Argentina, que aquest cap de setmana celebrava el seu dia nacional, de la memòria, on, a més de dia nacional de la memòria, ja fa molts d'anys que tenen un ministeri o un departament de la memòria, depèn dels governs, programes educatius sobre la memòria, un arxiu nacional de la memòria, i tantes altres coses que, per altra banda, no haurien estat possibles sense la constància de les mares de la Plaza de Mayo, que des de l'any 1977, cada dijous i durant dècades han estat mobilitzant-se per recuperar els seus fills, la seva memòria i per exigir justícia contra la impunitat d'una dictadura cruenta i, per cert, molt més recent que l'espanyola -ho dic per allò de tancar ferides-, que també se'n va dur massa joves per endavant.

Com en el cas de les mares i padrines de la Plaza de Mayo, aquí hem tengut des dels anys noranta Memòria de Mallorca i altres col·lectius als quals devem el compromís i la constància i sense els quals avui no seríem aquí, debatent aquesta llei, per ventura ni tan sols seríem aquí. I esper que amb aquesta llei i amb la feina que han de fer el Govern i altres institucions haguem estat a l'alçada del que es mereixen, almanco ho haurem intentat. Aquí també tendrem, per cert, dia de la memòria, i serà dia 29 d'octubre, en celebració de l'aniversari de la gran manifestació per l'autonomia a Palma, a la qual Josep Maria Llompart va pronunciar el seu memorable discurs, una de les aportacions que va fer el nostre grup parlamentari per tal d'arribar a consensos.

També vull dir que aquesta no és la llei que faria contenta, i ho ha esmentat Laura, Carmen Martínez Bordiu que, com vostès saben, ara reclama el ducat de Franco, perquè aquesta llei planteja, entre altres qüestions, i a partir del dret de reparació i reconeixement de les víctimes, eliminar distincions, nomenaments, títols i honors institucionals com aquest. Si el títol que ara reclama la neta del dictador, depengués d'una institució de les Illes, amb aquesta llei senzillament no hi tendria dret, hauria de suprimir-se i els col·lectius de víctimes i de memòria no haurien d'anar a la Fiscalia, com ha passat a l'Estat, on, malgrat tenir una Llei de memòria històrica des de fa una dècada, amb els seus pros i els seus contres, es poden cometre ofenses contra la víctimes com aquesta, perquè no hi ha voluntat política d'aplicar la llei, o almanco aquesta llei.

Una altra cosa que voldria destacar de la llei i que connecta amb la recent polèmica, per rebuig en el Congrés de la modificació de la Llei d'amnistia, és l'article 21 bis, on plantejarem una qüestió de justícia, que no és altra cosa que declarar la il·legalitat dels tribunals i procediments instruïts a les nostres Illes en relació amb la Guerra Civil i la dictadura, fins a l'any 1978, perquè, òbviament, vulneraven, entre d'altres coses, el dret a un judici just i, en conseqüència, deduir la nul·litat de ple dret de sentències i resolucions dictades per raons polítiques.

En aquest sentit, vull reiterar que em sembla ofensiva la decisió del fiscal Barceló d'arxivar la denúncia del Consell de Govern per crims contra la humanitat, sense que ni tan sols

pugui ser valorada per un jutjat, una decisió contrària al que assenyala el Grup de treball de desaparicions forçades i involuntàries de Nacions Unides a un recent informe, de setembre del 2017, adreçat al Regne d'Espanya, que també recorda, entre altres coses, al Govern d'M. Rajoy, que el pressupost per a la Llei de memòria històrica ha estat anul·lat des de l'any 2011 i que el Valle de los Caídos constitueix en si mateix l'exaltació, una exaltació del franquisme. Ho diu Nacions Unides, no ho diu el nostre grup parlamentari.

Que, per tant, i això també queda recollit a la llei, en els articles sobre tutela de la memòria, plantejam que les administracions tenen l'obligació de retirar simbologies, llegendes i mencions franquistes, contràries a aquesta llei i als principis democràtics.

La llei té altres coses destacables, com tot allò que respecte al dret de memòria democràtica, que volem fer efectiu mitjançant la recuperació del patrimoni documental i bibliogràfic, sobre la memòria, la creació de museus i seccions de memòries, o el reconeixement i l'habilitació d'espais itineraris de memòria. Una feina més que necessària perquè, novament, si no hagués estat pels col·lectius de defensa de memòria històrica, tot això que ara plantejam recuperar amb aquesta llei hauria restat, amb la complicitat dels poders públics, en l'oblit.

I sí, Sr. Pericay, hi ha un règim sancionador, perquè si volem que la llei s'acompleixi i les administracions la facin complir, no podem tractar la memòria com si fos una qüestió menor, només faltaria.

Mirin, vaig acabant, la democràcia no ha estat un regal de ningú, no ha estat ni és la concessió de ningú, ni ho va ser la Segona República, ni ho va ser a la transició espanyola, que no hagués estat possible sense l'impuls i el compromís de moltíssima gent que arriscava les seves vides i la seva integritat, gent organitzada, sobretot a partits clandestins il·legals, gent del moviment obrer i sindical, per destacar-ne només alguns dels més rellevants. Per això, perquè la democràcia no és la concessió de ningú, sinó una conquesta social i col·lectiva, des de MÉS per Mallorca celebrem avui el debat i aprovació d'aquesta llei.

Però lamentam que, en ple segle XXI, es tanqui gent a la presó, sense judici, per les seves idees polítiques, i es ressuscitin discursos guerracivilitistes, més propis de l'any 1936 que d'una democràcia consolidada. Crec sincerament que aquells als quals avui d'alguna manera pretenem honorar amb l'aprovació d'aquesta llei, no era precisament això pel que lluitaven.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Abril. Sr. Abril, no sé si tornarà o no aquí, al faristol, tornarà?

Doncs, pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula la Sra. Patrícia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President, bon dia de nou a tothom, i benvingut sigui el públic assistent, gràcies per acompanyar-nos.

Avui tenc un sentiment una mica agredolç, els he de confessar que no em sent gaire còmoda fent aquest debat avui, tenint en compte tot el que vivim aquests darrers mesos, amb la deriva que pren aquest país. L'opció de l'executiu espanyol d'emprar la legalitat per tancar el conflicte català, conflicte polític català, respon a una concepció empobrida de la democràcia, basada exclusivament en el respecte a la llei, a costa del principi democràtic.

La democràcia no s'esgota amb la forma amb la qual s'exerceix el govern, ans el contrari, la democràcia manté una connexió fonamental amb els objectius substantius el més important dels quals és l'autogovern. La democràcia acull les identitats culturals i grupals, dit d'una altra manera, el poble sobirà exerceix el seu dret a l'autogovern a través de la democràcia.

Aquests dies roda per les xarxes una imatge amb un text molt eloqüent: "Espanya és aquell país on la democràcia no es va atrevir a jutjar el feixisme i on el feixisme s'atreveix a jutjar la democràcia". Quan el vaig llegir, em vaig adonar encara més que aquesta involució democràtica fa que aquesta llei tenguí encara més sentit. Deia Montesquieu: "No hi ha pitjor tirania que la que s'exerceix a l'ombra de les lleis i sota l'aixopluc de la justícia".

Abans d'entrar de ple a la meua intervenció, també vull agrair la feina feta per tots els grups parlamentaris i la coordinació de la Sra. Cano, gràcies.

Fa prop de dos anys, vam aprovar la Llei de fosses, amb un gran acord, va ser un gran dia per a aquesta cambra. Vam fer tard, però finalment vam poder començar a donar resposta als familiars de les víctimes, pel que fa a mi, crec que és una llei que justifica una legislatura. Amb la Llei de memòria democràtica hem fet el possible per trobar un text amb el qual ens poguéssim trobar còmodes tots i sobretot per aconseguir una llei que pugui perdurar en el temps. Els he de reconèixer que no ha estat fàcil, a la vegada que també he de dir que tothom s'hi ha esforçat, com molt bé han reconegut els intervinents que m'han precedit.

Ara bé, no podem negar que amb determinades qüestions aquesta entesa no ha estat possible, com passa amb el règim sancionador o per exemple amb subvencions. Algunes veus clamen al cel pel fet de tenir una llei de memòria democràtica i ho justifiquen amb un "no cal remoure res", "açò ja està passat", s'escuden en la transició per dir-nos que no cal fer res més, però tenim la llosa de la Llei d'amnistia, la qual hauria d'estar derogada, i no, no ho diem nosaltres, ho diu el Comitè de Drets Humans de l'ONU, el qual ja ha mostrat la seva preocupació per la posició de l'Estat de mantenir en vigor aquesta llei del 1977, que impedeix la investigació de les violacions dels drets humans del passat, en particular els

delictes de tortura, desaparicions forçades i execucions sumàries.

La literalitat de la recomanació emesa l'any 2008 diu: “*El estado parte debe considerar la derogación de la Ley de amnistía de 1977; tomar las medidas legislativas necesarias para garantizar el reconocimiento de la imprescriptibilidad de los crímenes de lesa humanidad por los tribunales nacionales; prever la creación de una comisión de expertos independientes, encargada de restablecer la verdad histórica sobre las violaciones de los derechos humanos cometidos durante la Guerra Civil y la dictadura, y permitir que las familias identifiquen y exhuman los cuerpos de las víctimas y, en su caso, indemnizarlas.*” I

amb la Llei d'amnistia hem topat quan el Govern de les Illes Balears ha denunciat els assassinats de la fossa de Porreres i la justícia l'ha rebutjada, tot i l'evidència de les morts violentes trobades a les fosses obertes.

Des del nostre punt de vista, cap indicati no expressa millor el malestar de la nostra època com la voluntat de recuperar l'ahir. A diferència d'aquell home massa desmemoriat d'Ortega y Gasset, l'home actual està àvid de memòria, un sentiment de melangia o buidor impregna el moment actual, l'hem omplert de records, testimonis, relats, la història dels oprimits, dels subalterns, dels vençuts i dels desheretats, el relat de l'exili, de les minories, la història silenciada de les dones, les seves petites i singulars històries també formen part de la història amb majúscula, totes elles pugnen per una visibilitat negada durant anys. Visibilitat i reconeixement per a les víctimes enteses com a assignatures pendents en aquest país.

És temps de memòria, moment per al record enmig d'una vertiginosa febre commemorativa on tot o gairebé tot remet a la memòria. La memòria és un lloc comú, real i imaginari, individual i col·lectiu, local i global, ja tot és passat, l'ahir i l'avui. Andreas Huyssen parlava de passats presents, passats que no proscriuen, i jo afegiria: ni prescriuen. I on queda més palesa la necessitat d'aquesta llei ve donada perquè tots els genocidis, totes les massacres tenen els seus negacionistes, allà on hi ha violència, massacres, víctimes, emergeixen veus que capgiren les coordenades interpretatives del passat. Narrar, descriure el passat, revisitar-lo, imaginar com va ser, totes les coses són prou imperfectes perquè se'n pugui fer una revisió, les concepcions del passat també. Què és la història sinó un relat en permanent construcció, en eterna recomposició?

Tanmateix, com deia Jacques Rancière, el límit de la interpretació històrica té un nom i és un nom polític, ideològic, revisionisme. Negacionisme quan es tracta de la negació explícita i categòrica dels fets històrics, quan se'n neguen o se'n minimitzen les dades; per revisionisme, entenem aquells abusos de la història i de la memòria col·lectiva que distorsionen la imatge del passat mitjançant la seva falsificació històrica, la seva relativització o el seu edulcorament.

La història d'aquest país es caracteritza per la indolència i la falta d'empatia. Quan del que parlem és de drets humans, de crims de lesa humanitat, recordem, imprescriptibles, del dret de les víctimes i dels seus familiars a ser reconeguts. Tenim molts exemples actuals sobre tot açò, per posar només un exemple, podem recordar la polèmica amb la Reial Acadèmia de la

Història de l'any 2011, on podíem llegir aquesta definició del dictador Franco: “*Montó un régimen autoritario, pero no totalitario.*” És cert que finalment es va modificar, però aquest episodi va generar molt d'enrenou entre els historiadors i no historiadors.

La llei que avui volem aprovar es vertebrada en quatre eixos: el dret a la veritat, a la memòria democràtica, a la reparació i reconeixement de les víctimes i les garanties de no repetició. Abans he comentat dos esculls amb els quals ens hem trobat: el règim sancionador i les subvencions. El nostre grup pensa que aquest tipus de lleis necessiten d'un règim sancionador i no podem acceptar les esmenes que pretenen eliminar-lo o reduir-lo.

Pel que fa a les subvencions, deia el Sr. Lafuente, a comissió: “*En todo caso, se deben suprimir las subvenciones a todo tipo de entidades que pregonan principios antidemocráticos.*” A priori, puc compartir aquest enunciat, però, és clar, llavors necessit que m'expliqui per què el seu partit va declarar Hazte Oír d'utilitat pública, la qual cosa es tradueix en beneficis fiscals, com no haver de pagar l'impost de societats, l'IBI o l'impost d'activitats econòmiques. O per què la Fundació Francisco Franco, la qual fa apologia de la dictadura i del feixisme, va rebre 150.000 euros en tres anys, o els 750.000 euros que ens costa cada any el Valle de los Caídos, 750.000 euros per al Valle de los Caídos, zero euros per a la Llei de memòria històrica, trob que és una balança molt descompensada.

El febrer del 2008, a una entrevista a *Vint Minuts*, Mariano Rajoy deixava ben clara quina era la seva postura: jo eliminaria tots els articles de la Llei de memòria històrica que parlen de donar diners públics per recuperar el passat, no donaria ni un sol euro públic a aquests efectes. I ho ha complert, la partida ha estat zero des que governa el PP.

Durant la comissió, tant el portaveu del PP com de Ciutadans, van deixar constància que aquesta llei és ideològica, en certa manera. El Sr. Rajoy va dir sobre l'exposició de motius: per molt que l'hàgim treballada entre tots, per molt que l'hàgim, en fi, esmenada, no deixa de ser, finalment, una exposició de motius construïda amb una, diguem, prefiguració lògica que és de les que han fet aquesta proposició de llei a la resta dels grups d'aquesta cambra. Evidentment, Sr. Pericay, igual que les seves esmenes també tenen la seva prefiguració lògica, i és que de ben segur que amb un govern de dretes aquesta llei no hagués existit, i ens remetem al tema dels pressuposts a la Llei de memòria històrica.

Molt s'ha escrit sobre l'objectivitat de la història i de la seva inclusió com a ciència, a mi personalment, i com a llicenciada en Història de l'Art, sempre he pensat que la història és com un poliedre i que depèn des de quina banda el miris, no és el mateix el relat del vencedor, que és l'oficial, que del vençut o dels invisibles, dels quals gairebé no en sabem res. Necessitem conèixer la història per viure el present.

Mantindrem el mateix sentit de vot que vam fer durant la comissió, a excepció de l'esmena transaccionada amb Ciutadans. I és que, com va dir José Saramago: “*Hay que*

recuperar, mantener y transmitir la memoria histórica, porque se empieza por el olvido y se termina en la indiferencia.”

Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Xelo Huertas.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, president, bon dia a tothom. Bé, estam d'enhonorabona, perquè a la fi, després de l'adveniment de la nostra democràcia, 39 anys després, som aquí debatent i votant una llei de memòria democràtica a les Illes Balears. Em sembla molt bé que sigui així, però que a la fi una majoria a la nostra cambra s'adoni que era necessari, però no puc evitar la vergonya, com a demòcrata, com a republicana i com a ciutadana d'aquestes Illes del temps malmès per convertir-ho en una realitat.

Per a mi, tot plegat és un èxit relatiu, i ho explicaré, i ho dic per a totes aquelles persones que varen sobreviure a la guerra, que varen viure a la transició i a la democràcia, com és el cas de la meua mare, i que avui ja no hi són, que varen esperar més de trenta anys una reparació de tot el que havien patit a la guerra, i avui no poden ser aquí per veure-ho, per això dic que per a mi és un èxit relatiu. Si a més de tot això, comptam que, després de la mort del dictador, els anys que va governar sobretot l'esquerra, que no va fer res per aquestes víctimes, encara és molt pitjor.

Per això no estic prou satisfeta, perquè seguim veient com dia a dia s'intenta mantenir una postura ètica neutral entre els agreujats i els criminals, perquè en aquest país encara no hem extret l'estigma pel que es veu de l'Espanya vigilada. Encara els polítics sembla que hem de seguir mantenint posicions neutrals que ens impedeixen dir que aquí vàrem tenir un règim criminal que va durar quaranta anys i que el franquisme era èticament i moralment tan odiós i assassí com ho va ser el feixisme o els nazis.

No han pogut els redactors d'aquesta llei, no obstant, tornar a jugar a l'equidistància entre els alçats i els defensors de la legalitat institucional republicana. Així, en el paràgraf cinquè de l'apartat 2 de l'exposició de motius, es parla de les execucions sumàries a una i altra zona com a inici de la violència, i vol equiparar les barbàries d'un i de l'altre bàndol. És obvi que des de la perspectiva de les víctimes, totes ho són i mereixen la mateixa consideració, però les responsabilitats, senyores i senyors, no són les mateixes. Els responsables són uns i d'aquí la responsabilitat total i absoluta, no podem especular amb el que podria haver estat, però sí està més que clar que a partir d'on i de qui es desfermà l'horror més absolut. Els problemes en democràcia s'arreglen amb més democràcia.

Actualment podem veure com tribunals, forces polítiques i opinions públiques segueixen oposant-se a esbucar monuments totalitaris que a qualsevol altre país democràtic europeu serien

una ofensa a la dignitat, amb falses raons estètiques, o que haurien estat traslladats sense dubte a espais de memòria per recordar l'horror, i no la celebració de falses heroïcitats al centre d'una ciutat. Mai a l'oblit, no sigui qui hagi, qui vulgui imitar-los. No hi ha memòria democràtica sense memòria de l'horror i sense seguretat per part dels pobles que qui la fa, la paga. Lamentablement, a Espanya no sols no varen pagar sinó que sembla que a alguns indrets segueixen els criminals essent honrats i venerats.

Estam d'enhonorabona perquè hem fet un pas, però no s'equivoquin, aquest pas no tapa la vergonya de ser l'únic país d'Europa, l'únic, on encara hem de donar les gràcies als criminals o als seus hereus per haver estat tan amables de permetre'ns accedir a la democràcia a través d'una transició, que implica, necessàriament, que es va negociar entre els demòcrates i aquells que no ho eren el futur del país, i el preu va ser no exigir cap responsabilitat, ni política ni penal, no desagreujar les víctimes, veure als nostres governants democràtics de l'Estat individus recordats pel salut feixista, i que una llei com aquesta s'hagi torbat tants d'anys.

A Espanya alçar-se contra la democràcia, assassinar, robar béns i propietats, afusellar, obligar la gent a l'exili, fer el salut feixista, que segueixin vius partits còmplices, que els mateixos policies que torturaven es jubilassin tan contents i que els jutges que condemnaven injustament continuassin a les seves poltrones, o que alguns capellans i metges segueixin negant-se a donar informació a les famílies pels fills robats, no paga preu.

Estam d'enhonorabona per aquesta llei, però no s'equivoquin, ningú no tornarà els nins a les famílies a qui varen robar-los per regalar-los a famílies benestants còmplices amb el règim.

Com no pot ser d'altra manera, votaré a favor d'aquesta llei perquè val més això que res, encara que, com han pogut veure, per a mi no és un èxit total, sinó relatiu.

I volia acomiadar-me del Sr. David Abril, perquè, com que no tindrè una altra oportunitat de sortir, però bé, no hi és... -no hi és-; bé, igualment, li desig la millor de les sorts en aquesta nova etapa, esper que sigui una absència temporal i que la legislatura que ve ens tornem a veure aquí.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Huertas. Pel Grup Parlamentari Mixt, Socialista, perdó, té la paraula la Sra. Silvia Cano.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies, president, bon dia. Cada generació té una responsabilitat heretada, la nostra té un deute pendent amb totes les dones i homes que varen ser víctimes de la Guerra Civil i la dictadura franquista, un deute amb totes aquelles persones que varen ser assassinades per defensar la democràcia.

Els acords pel canvi varen situar les polítiques de reparació de les víctimes del franquisme dins de l'agenda pública de la legislatura. Amb la Llei de persones desaparegudes i ara amb aquesta llei donam compliment a aquest compromís ètic i polític amb les víctimes de la dictadura. Hem obert fosses per tancar ferides i ara és el moment d'anar més enllà, és el moment d'impulsar la memòria democràtica, d'honorar la memòria i els valors dels qui defensaren la democràcia, els ideals de justícia, de llibertat, de solidaritat, d'igualtat. No podem oblidar que el cop d'Estat va sacrificar la democràcia.

Han passat 82 anys des del cop d'Estat de les forces reaccionàries contra el Govern legítim de la Segona República, un cop d'Estat fallit que va desencadenar la Guerra Civil i quaranta llargs i trists anys de dictadura franquista. Una Guerra Civil que, malgrat que a les nostres illes va durar relativament poc, no va estar exempta de crueltat, la repressió feixista va ser perfectament planificada, va ocasionar milers de desapareguts, de víctimes; una guerra que no convé desenfocar del marc internacional, com és la Segona Guerra Mundial, i el trist paper jugat per les democràcies europees amb la decisió de no intervenir ni derrocar en Franco, una vegada caiguts Hitler i Mussolini.

Algú dirà que volem obrir velles ferides, quan el que volem és tancar-les; que volem enterbolir la convivència, quan el que volem és enfortir-la. Aquesta llei no parla només del passat, malauradament és de rabiosa actualitat, n'hi ha prou a mirar al nostre voltant i veure de quina manera ressegueixen autoritarismes a Europa, a Rússia, als Estats Units, de com tornen determinats discursos de l'odi que em recorden massa els pitjors discursos de l'odi del segle XX, com creix la xenofòbia, quan Europa ha deixat a l'estacada a milers de refugiats, com repunten l'extrema dreta, els nacionalismes. Sembla que queda llunyana l'experiència de la barbàrie del feixisme.

Diu el filòsof Reyes Mate que si no coneixem els crims perpetrats és com si aquests no haguessin tengut lloc, i que aquesta és la pitjor ofensa que una societat pot fer a les víctimes. Si volem forjar una identitat ciutadana basada en la cultura democràtica i en el respecte dels drets humans hem de recordar i reparar convenientment les víctimes de la Guerra Civil i de la dictadura franquista, perquè no hi ha justícia sense memòria i les institucions no poden ser alienes a aquest dret, a aquest deure de memòria, perdó.

Quin valor donam a la memòria dels nostres pares, de les nostres mares, de les nostres padrines? Quin valor donam al passat, a la nostra memòria col·lectiva? Front l'oblit cal memòria, memòria democràtica, i avui més que mai aquesta memòria és viva en aquest parlament, perquè l'hem recollida com a mostra de compromís públic amb les víctimes, i ho hem fet gràcies a l'empenta de qui no s'ha cansat de reivindicar veritat, justícia i reparació, associacions com Memòria de Mallorca, Unitat Cívica per la República, Fòrum per la Memòria d'Eivissa i Formentera, organitzacions com Amnistia Internacional, associacions d'infants desapareguts com Orígens, aquesta llei és per a vosaltres, perquè desgraciadament durant massa temps ha hagut una simetria en el reconeixement de les víctimes.

Per llei reconeixem i garantim drets a les víctimes de la repressió durant la Guerra Civil i la dictadura franquista i retem tribut a totes les persones que han contribuït a la democràcia, als moviments de resistència democràtica que en els anys quaranta establiren xarxes de suport als presos i a les seves famílies, editaren diaris clandestins, distribuïren propaganda o col·laboraren amb els serveis diplomàtics aliats; un reconeixement de l'antifranquisme des de l'actuació dels partits polítics clandestins al moviment obrer sindicat, als estudiants, als sindicalistes, als periodistes, als intel·lectuals que han contribuït a la democràcia, al procés de transició i a la democràcia actual.

Volem restituir la dignitat i memòria del personal docent, depurat durant la dictadura, apartats de l'ensenyament per la seva ideologia i els seus principis i valors democràtics.

Reconeixem la memòria democràtica de les dones, del seu paper actiu durant la Segona República, un temps de feminisme i condemnam la violència i repressió exercida contra elles pel fet de ser dones, dones com Matilde Landa, Aurora Picornell, Pilar Sánchez que cal continuar investigant des de la perspectiva de gènere i reconèixer el llegat democràtic que ens deixen.

És molt significatiu que en trenta cinc anys aquest parlament no hagi condemnat la dictadura franquista. Aquesta llei, per primera vegada, aconseguirà aquesta condemna a la dictadura franquista i el rebuig a qualsevol totalitarisme, una premissa democràtica bàsica de reparació de les víctimes de la Guerra Civil i del franquisme.

Instam tots els grups de l'arc parlamentari que donin suport a l'exposició de motius on es contempla aquesta declaració de condemna a la dictadura franquista perquè ens situarà a tots al costat dels demòcrates i dels drets humans.

Garantirem a través dels títols de la llei els drets a la veritat, a la memòria democràtica, a la reparació i reconeixement i establím una sèrie de garanties de no repetició, hem fet nostre el plantejament de les Nacions Unides.

A més incorporam com a víctimes els sectors socials professionals, culturals, entitats, partits polítics, sindicats, lògies maçòniques, les persones represaliades per la seva orientació sexual o identitat de gènere, així com consideram víctimes els infants robats o adoptats irregularment sense autorització durant la dictadura franquista i els donam cobertura jurídica, psicològica i assistencial. El Govern haurà d'establir un cens públic per restituir totes aquestes víctimes.

El títol II és el títol que fa referència al dret a la memòria democràtica. Es preveu una nova figura de protecció com poden ser els espais itineraris de la memòria, que no només han de ser espais vinculats a coses negatives, de mort, de repressió, sinó també de fets positius com varen ser les escoles que es pogueren construir durant la Segona República o les cases dels pobles, uns espais que s'han de catalogar, se n'ha de tenir cura i s'han de protegir.

Reconeixem el moviment memorialista i la seva contribució a la conscienciació social i a la preservació de la memòria democràtica i la defensa dels drets a les víctimes.

81 anys després dels simulacres de judicis perpetrats pels feixistes restituïrem l'honorabilitat de persones il·lustres com Emili Darder, Alexandre Jaume, Antoni Mateu Ferrer i Antoni Maria Ques Ventayol i declararem nul·les de ple dret totes les sentències i resolucions de les causes instruïdes de caràcter penal, civil, administratiu, dictades per causes polítiques. Ells són els testimonis més representatius de milers de víctimes del cop d'estat, però n'hi ha moltes més.

Els espais de convivència han de ser espais que no ofenguin la memòria de les víctimes ni els seus familiars, per això un element clau d'aquesta llei és la tutela que s'ha de tenir envers la memòria democràtica. En un any s'ha de confeccionar un cens de mencions franquistes i procedir a la seva retirada. En una any s'hauran d'haver invalidat totes les distincions, nomenaments, títols, honors institucionals i altres formes de reconeixement de persones que participaren activament en la repressió en el bàndol colpista i en la dictadura franquista. Totes aquelles persones que vagin en contra de la memòria democràtica o entitats no podran rebre ajudes ni subvencions públiques.

Una llei de memòria i reconeixement democràtic queda incompleta si no hi incorporam les garanties de no repetició, les garanties perquè el feixisme no es torni repetir al futur i per això es preveuen tot una sèrie de mesures per part de la Conselleria d'Educació.

Abans d'entrar ràpidament a les esmenes, vives vull posar en valor la feina que hem fet tots els grups polítics per apropar un text inicialment més distant. Hem arribat fins on les nostres línies vermelles ens han permès i en un darrer esforç vull manifestar el que ja han comentat les meves companyes de la proposta de transacció a l'esmena 8692, que Ciudadanos ja ha dit que sí acceptaria.

La resta d'esmenes no les podem acceptar perquè suposen mutilar, descafeïnar o desvirtuar la llei, no podem prescindir del règim sancionador o rebaixar-lo dràsticament; no podem eximir els propietaris de les seves responsabilitats de retirar simbologia franquista o de no participar en la conservació dels espais de la memòria. I tampoc no podem difuminar l'objecte d'aquesta llei que són les víctimes de la dictadura franquista i de la Guerra Civil, no parlem d'altres guerres, dictadures en altres llocs del món o de terrorisme, l'objecte d'aquesta llei és ben clar i el seu marc temporal també, de la Segona República fins a l'entrada en vigor de l'Estatut d'Autonomia.

Amb aquesta llei tancam el cercle començat amb la Llei de fosses, transcendim els ossos per anar a les idees, a allò simbòlic, a la nostra memòria democràtica, la de tants companys i companyes socialistes, comunistes, republicans que varen ser assassinats per defensar la legalitat de la Segona República, tants de companys que varen patir la repressió, l'exili. Aquesta llei actualitza el seu llegat i reafirma els seus valors perquè com diu Walter Benjamin: ni els morts estaran segurs davant l'enemic si aquest venç. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cano. Passam al torn de rèplica, pel Grup Parlamentari El Pi **PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS** té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Molt breument, Sra. Cano, vull agrair-li la feina que ha fet com a coordinadora, no ho havia dit al primer torn de paraula, i també vull agrair a tots els companys dels altres grups parlamentaris l'esforç que han fet.

Mirin, crec que totes les seves paraules de tots els grups parlamentaris que donen suport al Govern..., puc compartir-les moltes d'elles i totes aquestes bones paraules no els han de fer recaure als ajuntaments, que ho assumeixi el Govern.

No hi hagut arguments en contra de no poder acceptar les nostres esmenes, no es canviaria ni una paraula del seu discurs, que el Govern impulsor de la llei es responsabilitzi així com toca i només demani col·laboració a les altres administracions, no les responsabilitzi de les tasques que marca la llei.

Esperam que reconsiderin en aquests minuts que ens queden les esmenes de la 7943 a la 7950 i de la 7252 a la 7956 perquè, si no, arribarem a veure que saben que tenim raó.

Per acabar, vull agrair la feina també del Sr. Abril en aquest parlament, que sí és cert que en casos hem estat d'acord, en molts d'altres estàvem totalment enfrontats, però sí que ens ha fet viure bons moments. Li desitjam sort i encerts en la seva nova etapa.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. Bien, manifestar que al Grupo Popular nos habría gustado poder avanzar más en la negociación del texto definitivo, manifestar que inicialmente los avances fueron importantes y después, desgraciadamente, más lentos y al final de... pues llegamos a un punto en que no había posibilidad de avanzar más, no sé si porque el PSOE presentó en el Congreso de Diputados una modificación de la Ley de memoria histórica, o por el calendario establecido, que vinieron las prisas en llevar esta ley aquí al Parlamento.

Evidentemente, de la Guerra Civil se debe hablar, se tiene que hablar, no se debe olvidar y se debe sobre todo asumir, y se debe aprender de la historia, de las nefastas consecuencias que supuso la imposición de las posiciones extremas sobre las moderadas y todo ello en el contexto del principio del siglo

pasado, con la expansión de regímenes dictatoriales como el nacional socialismo, el fascismo o el comunismo, que tanto daño ocasionó a millones y millones de personas.

Por tanto, con esa libertad total para conocer y estudiar la Guerra Civil, insistimos en que su utilización no debe ser la de arma arrojadiza o controversia en las formaciones políticas simplemente para ganar un puñado de votos, como vemos que en ocasiones se hace.

Pensamos que en este país hasta que no se asuma, especialmente por los políticos, que los muertos son de todos, que todos los muertos forman parte de nuestra historia y que, por tanto, a todos les debemos respeto, hasta que no se asuma eso, desgraciadamente vemos que se utiliza parcialmente o de forma sectaria.

(Alguns aplaudiments)

Y ese ha sido el importante concepto de reconocimiento democrático, esa es la deuda con todas las personas que sufrieron persecución por motivos políticos, religiosos e ideológicos con todas esas personas. El Estado, las administraciones públicas y los partidos políticos creo que lo que debemos hacer es asumir ese grandísimo error y asumir incluso pidiendo perdón por el daño causado, y, en nombre de mi partido, que entonces ni siquiera existía, y yo creo que, bueno, entre los partidos de centro-derecha que entonces existieron, creo que eso se debe reconocer, se debe reconocer que se actuó incorrectamente, y que se actuó mal. Pero también lo tienen que reconocer los partidos que existían entonces, que sí estaban entonces y siguen existiendo, que tuvieron una responsabilidad directa y activa en lo que sucedió y es justo pedir perdón, no sólo por el retraso en el reconocimiento, que es manifiestamente insuficiente, se debe pedir perdón por las causas, por el origen, y eso es lo que nos debe hacer reflexionar.

Salvador de Madariaga, nada sospechoso de simpatizar con el bando alzado, afirmó que con la rebelión de 1934 la izquierda española perdió toda sombra de autoridad moral para condenar la rebelión de 1936. No estoy de acuerdo con esto, con esta cita, yo creo que sí tiene autoridad moral, sobre todo tendría autoridad moral si reconociese su responsabilidad y actuara en consecuencia.

Ni la república, si estudiamos la historia, fue un régimen idílico ni toda la izquierda luchó por la democracia y por la libertad, porque ustedes lo saben perfectamente, basta estudiar la historia. Y el tiro en la nuca, la violación, el asesinato, el robo, el expolio, el linchamiento no tienen nada que ver con la entrega a un ideal, son puramente vulneración de los derechos humanos y, como tales, los debemos tratar, de todos.

La historia se asume y no se asume tirando a la fuerza un monumento para construir otros, destruyendo un mito para poner otro, sancionando a uno para después sancionar al discrepante y para imponer una verdad histórica por ley, no se puede caer en los mismos errores y actitudes que cayeron precisamente durante la dictadura franquista, todo lo contrario, la historia se asume conociéndola, respetándola, no buscando la venganza, asumiéndola en su conjunto para no caer en los

errores. Y la izquierda española sigue sin asumir su propia historia, sigue sin reconocer sus propios errores, sigue queriéndola en parte ocultar, y desgraciadamente esta ley habría tenido un resultado diferente si se hubiese asumido esa circunstancia.

La posición del Grupo Popular ha sido siempre bien clara y coherente, desde el principio, igual que dimos el apoyo a la Ley de recuperación de personas desaparecidas durante la Guerra Civil y el franquismo, existe el derecho de todos los familiares a encontrar sus seres queridos. Nos manifestamos favorables a una ley de reconocimiento de todas las personas que fueron perseguidas por sus ideales, por eso, incluso, añadimos las víctimas de los bombardeos que ustedes, por cierto, se las habían olvidado. Seguramente las víctimas de los bombardeos como no eran ni de unos ni de otros han sido las grandes olvidadas, pero fueron víctimas de la Guerra Civil y deben ser recordadas.

Por tanto, estamos en contra de la parte más de imposición de quien pueda disentir, una estructura macroburocrática que pueda ser utilizada como publicidad o propaganda y que se pueda, pues, perseguir a quien pueda discrepar de esas visiones o posiciones, sea de uno o sea de otro, incluso de quien pueda discrepar de nuestra posición.

Respecto al artículo 21, de anulación de los procedimientos judiciales, manifestamos tres cuestiones que creo, creo, que han sido incluidas en su redactado. Manifestamos nuestras reservas respecto a la competencia, manifestamos qué se debía hacer con respecto al ordenamiento jurídico, manifestamos qué se debía hacer en los procedimientos judiciales que se habían tenido... que se habían llevado a cabo por causas políticas y que se incluyesen las resoluciones de los tribunales populares. Así se ha incluido en el texto y espero que así se interprete.

En definitiva, sí al reconocimiento democrático de todas las víctimas, no a la limitación de la libertad de pensamiento, de creencia, de investigación, de la opinión, de la propiedad privada con un establecimiento de un sistema sancionador. Para defender a las víctimas, para defender la ley existen normas jurídicas en el ordenamiento...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lafuente, per favor, vagi acabant.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

... existe -sí, voy acabando- existe el Código Penal, existen las normas que establecen la obligación de cumplir las resoluciones judiciales.

Y finalizaré con dos citas, una más cercana que dice: "No fue tan mala la idea de una transición en la que no se preguntó a nadie de dónde venía, sino a dónde iba, y nos la hemos cargado tan lindamente", Matías Vallés, 19 de enero del 2018, en el *Diario de Mallorca*. Y, "Procuremos ser más padres de nuestro porvenir que hijos de nuestro pasado", Miguel de Unamuno.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sr. President, intervindrè des d'aquí perquè seré breu. No entraré en el fons del debat perquè ja ho he fet altres vegades en la presa en consideració de la llei, i també arran de la Llei de persones desaparegudes, quan vàrem tenir ocasió de parlar de tot el que avui seguim parlant.

Només diré que em preocupa que hi hagi que consideri que qui va rebre els honors del règim franquista per mor d'haver estat una víctima a la Guerra Civil, no mereix el reconeixement d'un règim democràtic, perquè això vol dir no haver entès res, i això és una cosa que s'ha dit en aquesta sala avui. Crec que és greu i crec que d'aquesta manera seguirem donant voltes a totes aquestes qüestions, per desgràcia.

Fora d'això, m'havia quedat per dir que respecte de les esmenes dels altres grups, votarem en el mateix sentit que ja vàrem votar en comissió, per tant, no hi haurà variacions.

I que, també, abans no ho he fet, vull agrair a tots els membres de la ponència, inclosa la Sra. Capellà, que avui ens acompanya, que també hi va ser en els seus primers compassos, la feina feta. És ver que no hem arribat a un acord absolut, però també és ver que hem arribat a uns acords sobre moltes coses, crec que això s'ha de valorar, i, per descomptat, al Sr. David Abril, malgrat les coincidències, li desig molta sort.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Passam al torn de contrarèplica. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. Davant de certes afirmacions que s'han fet ara per part del Sr. Lafuente i sobretot del Sr. Pericay, m'ha vengut al cap un acudit d'*El Roto*, que sempre és molt lúcid en aquestes situacions, i que deia una cosa com aquesta: "*Que maravilla con la derecha, ¡joiga!, primero nos organizan la guerra, luego la postguerra y ahora nos quieren organizar la convivencia*".

Mirin, justament jo crec que en una situació com aquesta cal tenir molt en compte, i crec que és el que ha de tractar de deixar clara la meua intervenció, quines varen ser les víctimes i quins els victimaris, perquè precisament el que aquesta llei no cerca és equidistància, és equiparació entre víctimes i victimaris sinó tot el contrari, és reparació, reparació de les persones que varen patir els efectes de la repressió, els crims de guerra i les tortures escameses durant un procés de temps que principalment va ser el de la Guerra Civil i la dictadura, i això no permet cap mena d'equidistància.

Crec que ja durant la presa en consideració vàrem tenir aquest mateix debat, és complicat arribar a consensos, i jo entenc perfectament perquè és complicat arribar a consensos en aquest sentit. És una qüestió també molt senzilla d'explicar amb exemples, perquè ahir el periodista Antonio Maestro es va adonar que el compte de Twitter de la Fundació Francisco Franco ha estat bloquejat a Alemanya, mentre que aquí encara és un compte de Twitter que es pot veure i que està repulant i piulant constantment continguts que són contraris a la memòria històrica, la memòria democràtica? Perquè la legislació alemanya considera que el seu contingut és una incitació a l'odi i aquí no es considera això?

Crec que aquests debats que tenim clarament després tenen il·lustracions en qüestions com aquestes. Són petites qüestions, però és il·lustratiu del que passa al nostre país, encara no s'ha volgut assumir la història, encara no s'ha volgut tampoc, i agraesc les paraules, encara que després matisades, del Sr. Lafuente, de demanar perdó, és un gest que cal fer, però després es tracta de repartir culpes. Aquí no es tracta de fer cap repartiment de culpes, aquí no hi havia dos bàndols en els quals a tots dos hi havia demòcrates, aquí hi va haver clarament un bàndol del colpistes que varen fer un cop d'estat contra la democràcia i després hi havia un bàndol que va resistir aquest atac. Llavors, jo crec que aquest discurs i aquest revisionisme històric l'hauríem de deixar, com ja s'ha deixat enrera a altres països d'Europa, com Alemanya, com França, altres països del món com Argentina, com Xile, etc. Es tracta un altre pic...

(Remor de veus)

..., es tracta un altre pic d'una qüestió de normalitat democràtica.

I voldria acabar dient que no es pot fer com si no hagués passat res i no es pot fer com si no passés res ara. Jo crec que aquest és el problema, que hi ha persones que estarien més tranquil·les amb un procés de reparació en el qual es poguessin tancar les ferides sense netejar. Però les ferides mai tanquen sense neteja, mai, és impossible, això fa malbé a la salut social i individual, precisament per això es posen damunt la taula mesures com les que recull aquesta llei, per tal que la reparació sigui efectiva, per tal que les ferides es puguin tancar netejades, això que es deia durant el procés d'obriment de les fosses, obrir per tancar.

80 anys després de la Guerra Civil, jo crec que ja no podem endarrerir més aquesta feina i si volem ser protagonistes del nostre futur, hem de ser valents i hem d'elaborar el que hem heretat.

I ara ja sí, vull fer un esment i un comiat espacial al meu company David Abril, que avui deixa aquest Parlament. David jo te desitj tot el millor a partir d'ara i vull que sàpigues que aquí te trobarem a faltar molt, el teu esperit crític, els teus discursos, les teves samarretes més abundants abans que ara, però també molt il·lustratives sempre.

I també parafrasejant un amic que ha modificat un dels poetes que sé que t'agraden, te dic *O Captain! My Captain!, our fearful trip is not done*", encara no hem acabat el nostre viatge a Ítaca perquè sé que tu ets un dels que no necessita una

acta de diputat per fer política. I gràcies per tot el que hem compartit en aquesta etapa, estic segura que continuarem compartint més lluites, més ganes de democràcia i de llibertat fora d'aquí.

Fins sempre company!

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Camargo. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. David Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bé, ara sí que amigues i amics voldria aprofitar aquests cinc minuts de rèplica i sense afany de llevar protagonisme a la llei que aprovam avui, que és un honor poder acabar la meva intervenció en aquest Parlament defensant-la i aprovant-la, per acomiadar-me de tots vostès, i, si m'ho permeten, amb la llicència del president, de la Mesa i dels diputats i diputades.

Me'n vaig potser em diu algú abans d'hora, empès també per qüestions personals i de salut, res que no tenguí remei, però satisfet per la feina feta, no tant tal vegada per la meua feina a nivell personal, sinó sobretot per la feina col·lectiva, amb unes poques mesures i no em cansaré de dir-ho, i s'han fet moltes més coses, que per si soles per a mi ja valen tota una legislatura, sobretot si la posam en context, perquè també hem de dir que Madrid no és que ens hagi posat les coses fàcils, de fet a dia d'avui ni tan sols hi ha pressuposts generals de l'Estat, i a Europa no és que bufin tampoc precisament vents de progrés, renda social, impost turístic, ampliacions d'espais naturals, Llei de fosses, coses que, a més, han passat també totes elles per aquest Parlament. Coses que, insistisc, serveixen per donar sentit a la política i que quan vaig entrar en aquest Parlament, fa quasi ja cinc anys, haguessin sonat una mica a ciència-ficció i ni tan sols haguessin estat segurament admeses a tràmit.

No puc fer altra cosa que expressar-vos a totes i a tots la meua màxima gratitud, en primer lloc als meus companys i companyes de partit, per haver confiat amb mi durant aquests anys de construcció d'un projecte il·lusiónant i transformador com és i ha de seguir sent MÉS. He intentat representar-vos de la millor manera possible dins i fora d'aquest Parlament.

Als amics i amigues d'altres partits d'esquerres, als que he renyat més d'una vegada, en privat, aquí des d'aquesta tribuna, o de vegades fins i tot als mitjans de comunicació, cosa que no heu de fer, però amb els que val la pena discutir de tant en tant si és per construir en comú un terra millor.

Als companys i companyes dels partits de l'oposició amb els que sempre he procurat mantenir una relació cordial, a pesar de les discrepàncies polítiques i amb qui també hem estat capaços d'arribar a acords, i avui torna ser una demostració d'això, i no s'hauria de perdre mai aquest sentit de diàleg de la política.

Als treballadors i treballadores d'aquesta casa i de totes les administracions amb qui he tenguut el plaer de coincidir en la feina aquests anys, que sempre hi són encara que la seva feina sigui tan imprescindible, com de vegades invisibilitzada.

Als companys i companyes periodistes, que saben que sempre que he pogut he estat disponible i amb qui els polítics, i els ho he dit a la roda de premsa, compartim vostès i nosaltres la tremenda responsabilitat de mitjançar entre la realitat del carrer i allò que s'acaba convertint o no en opinió pública o en motiu de debat parlamentari i que no sempre malauradament coincideix. La diferència és que vosaltres cobrau la meitat i per tant, la cosa no està compensada i per tant, que prengui nota qui ho hagi de fer.

I també i sobretot i amb això els convit a totes i a tots, però especialment als homes, a reflexionar-hi, li dec gratitud a la meua família, a qui els dec massa hores de dedicació i de desequilibri amb la corresponsabilitat necessària, sobretot amb la meua parella, que en aquesta nova etapa m'agradaria compensar.

Ja saben totes i tots vostès que som bo de trobar, però m'agradaria dir-los adéu, o potser fins més tard, mai no se sap, amb un fragment d'un poema d'un dels meus autors favorits, na Laura Camargo sabia qui era, que els he citat en més d'una ocasió des d'aquesta tribuna i que és Walt Whitman, el poeta de la democràcia com a forma de viure. És un fragment de *Poetes morts i Poetes vius* que a alguns els sonarà de la pel·lícula *El Club de los poetas muertos*, així no acabarem amb bronca, perquè vostès saben que no som tan *enfant terrible* com la fama que m'han volgut donar.

“No permetis que el dia s'acabi sense haver crescut una mica, / sense haver estat feliç, / sense haver augmentat els teus somnis / No et deixis vèncer pel desànim, / No permetis que ningú et prengui el dret a expressar-te, / que és gairebé un deure. / No abandonis les ànsies de fer de la teua vida una realitat extraordinària. / No deixis de creure que les paraules i les poesies / poden canviar el món. / Passi el que passi, la nostra essència resta intacte. / Som éssers plens de passió. / La vida és desert i oasi, / ens fa caure, ens fereix, / ens ensenya, / ens converteix en protagonistes de la nostra pròpia història. / Encara que el vent bufi en contra, / la poderosa obra continua. / Tu pots aportar una estrofa. / No deixis mai de somiar, / perquè és en somnis que som lliures. / No caiguis en el pitjor dels errors, / el silenci, / la majoria viu en un silenci espantós.”

I aquí no ho oblidin, es tracta de parlamentar.

Moltes gràcies a totes i a tots.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. Sr. Abril, (...) aquesta cambra, tant com a portaveu del seu grup parlamentari com a diputat i li desig molta sort en el seu nou camí. Fins aviat, salut David!

(Aplaudiments)

Passam al Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula la Sra. Patrícia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

No en farem ús, només era per dir també que ens afegim a les paraules de comiat per a en David, estimat company pel nostre grup també. I saps que sí, que ens trobarem segur, segur que ens trobarem pel camí! Salut!

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Doncs pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Silvia Cano.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies. *Sr. Lafuente, hemos llegado hasta donde las líneas rojas nos han permitido llegar.*

Nosaltres defensam que els espais itineraris de la memòria han de ser espais que ens ajudin a configurar un recorregut, vincular episodis de la nostra història, estructurar un relat de manera global, no disgregada i atomitzada, i això ens ha de permetre recordar i comprendre. La memòria no només té un vessant... , la memòria té un vessant epistemològic innegable. No volem devaluar el règim de protecció d'aquests espais ni tampoc eximir els propietaris dels deures de conservació. L'obligació de conservar ha de ser compartida i no pot recaure només únicament respecte de la conselleria.

Sra. Sureda, totes les administracions per llei són competents en la retirada dels elements contraris a la memòria i l'article 33 preveu fórmules de cooperació econòmica amb els consells i els ajuntaments, article 33.

A més, hi ha una disposició addicional que diu que s'han de garantir els recursos materials i humans per al desplegament de la llei.

El marc temporal d'aquesta llei és de la Segona República fins a l'Estatut i l'objecte és la dictadura franquista, la Guerra Civil i la dictadura franquista, no és ni la dictadura a Cuba ni a Xina ni a Somàlia ni a Özbekistan ni en molts d'altres indrets. Ens hem de circumscriure al nostre context històric perquè el que ens va passar aquí va ser una dictadura franquista, 40 anys sense democràcia, sense llibertat, sense drets i sense partits.

I jo reiter la meua pregunta: donaran suport a l'exposició de motius per condemnar avui la dictadura franquista? Tenim una oportunitat única com a demòcrates i per situar-nos al costat dels drets humans. Aquest és l'únic bàndol possible.

És un fet constatat que la desaparició d'infants va ser a la dècada dels quaranta com a una mesura de repressió política quan a les dones republicanes els arrebellaren els seus fills seguint les teories nazis del doctor Vallejo Nájera.

Respecte del franquisme, símbols i el seu enaltiment, no pot sortir gratis total deixar-los ni gratis ni barat, i sorprèn que

precisament ara el Partit Popular es torni incrèdul del règim sancionador quan varen aprovar a la Llei LGTBI règim sancionador; a la Llei d'igualtat, règim sancionador, i veiem com aplaudeixen determinades penes molt més dures en altres àmbits.

L'objecte de la llei és restituir les víctimes i no podem fer una nova versió de la derogada Llei de símbols o una llei mordassa a la balear. El que més bé voldria el meu grup polític és derogar aquesta llei mordassa i per això la varem dur al Tribunal Constitucional per afectar drets fonamentals.

Sr. Lafuente, el meu Grup Socialista, el meu partit té un gran bagatge democràtic, som un partit amb 139 anys d'història.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Vàrem onejar la bandera tricolor des de la balconada de Cort en la proclamació de la Segona República cridant a l'ordre i al civisme; vàrem ser el partit d'esquerres, l'únic partit d'esquerres que votà a favor del sufragi femení; vàrem votar..., vàrem formar part dels governs de la Segona República, al primer bienni i després amb el Front Popular presidint el Govern de la República Espanyola a l'exili; vàrem patir la il·legalització durant la dictadura franquista; resistirem, ens organitzarem als camps de concentració, a les presons.

Durant la transició vàrem jugar un paper cabdal i més important encara durant la democràcia i no esperaran altres grups que ens facin autoesmenes a la totalitat del nostre paper jugat durant la transició i durant la fita democràtica que va suposar la Constitució del 1978 per consagrar drets i llibertats que cal lluitar cada dia front a les retallades que els posen en entredit i reivindicam que la millor manera de retre homenatge a aquesta Constitució és actualitzar-la per protegir millor drets socials, sanitaris i en un sentit federal.

La memòria l'hem d'impulsar, l'hem d'estimular, no hi ha justícia sense memòria i se'ns presenta a la vegada com a la millor garantia de no repetició del feixisme.

Avui tancam el cercle legislatiu dels acords pel canvi en matèria de reparació, primer amb la Llei de persones desaparegudes i ara amb aquesta llei de memòria per restituir una injustícia històrica, per restituir el deute que tenim les institucions democràtiques en les nostres illes amb la veritat, justícia i reparació.

Ha estat un plaer poder compartir aquest trajecte legislatiu i poder coordinar aquesta llei amb persones com Margalida Capellà, que avui ha vingut al debat, amb Laura Camargo, amb Patrícia Font i amb el company David Abril, a qui aprofit per desitjar-li molta sort en la seva etapa i sobretot molta felicitat.

Crec que deixam un molt bon instrument per reparar, honorar i dignificar les víctimes i ara el que toca és executar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cano. Doncs una vegada que s'ha esgotat el debat passam a les votacions. Passam a la votació de les esmenes.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, les RGE núm. 7945, 7947, 7949, 7950, 7954, 7955 i 7956. Votam.

25 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de les esmenes del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, les RGE núm. 7944, 7948 i 7953. Votam.

23 vots a favor; 32 en contra; 2 abstencions.

Seguim amb les esmenes del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, les RGE núm. 7957 i 7962. Votam.

5 vots a favor; 32 en contra; 20 abstencions.

Seguim amb la votació de les esmenes del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, les 7940, 7943, 7946, 7952, 7961, 7964 i 8060. Votam.

3 vots a favor; 32 en contra; 22 abstencions.

Passam a la votació de les esmenes del Grup Parlamentari Popular, RGE núm. 8604, 8607, 8611 i 8642. Votam.

25 vots a favor; 32 en contra; cap abstenció.

Seguim amb la votació de les esmenes del Grup Parlamentari Popular, la 8650. Votam.

23 vots a favor; 32 en contra; 2 abstencions.

Seguim amb les esmenes del Grup Parlamentari Popular, la 8562. Votam.

25 vots a favor; 32 en contra; cap abstenció.

Seguim amb esmenes del Grup Parlamentari Popular, la 8560, 8623, 8644, 8645, 8647 i 8648. Votam.

22 vots a favor; 32 en contra; 3 abstencions.

Seguim amb les esmenes del Grup Parlamentari Popular, la 8599, 8628, 8633 i 8634. Votam.

22 vots a favor; 35 en contra; cap abstenció.

Seguim amb les esmenes del Grup Parlamentari Popular, la 8631 i la 8646. Votam.

20 vots a favor; 35 en contra; 2 abstencions.

Seguim amb les esmenes del Grup Parlamentari Popular, s'han retirat les de l'exposició de motius, passam a la 8563 i la 8621. Votam.

Fem dues votacions, i m'he passat d'esmenes. Ara hem votat la 8563 i la 8621. Per tant són 20 vots a favor, 31 en contra i 5 abstencions.

Votam la 8625, 8626, 8638 i 8661. Votam.

20 vots a favor; 31 en contra i 5 abstencions.

Seguim amb la votació d'esmenes del Grup Parlamentari Popular, la 8667, 8622, 8624 i 8627. Votam.

20 vots a favor; 35 en contra i 2 abstencions.

Seguim amb les esmenes del Grup Parlamentari Popular, la 8571. Votam.

20 vots a favor; 37 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans; la 8685, 8686, 8704, 8706, 8724, 8726 i 8730. Votam.

25 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Seguim amb la votació del Grup Parlamentari Mixt. Passam a la votació de la 8692, transaccionada. Votam.

57 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de la 8693. Votam.

23 vots a favor; 34 en contra i cap abstenció.

La 8718 ha estat retirada, per tant passam a la votació de l'esmena 8702. Votam.

6 vots a favor; 31 en contra i 20 abstencions.

Seguim amb les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, la 8690, 8694, 8698, 8711, 8712, 8721, 8722, 8723, 8729, 8734, 8736, 8738 i 8740. Votam.

2 vots a favor; 35 en contra i 20 abstencions.

Seguim amb les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, la 8705, 8720, 8728 i 8757. Votam.

2 vots a favor; 32 en contra i 23 abstencions.

Seguim amb les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, la 8703. Votam.

3 vots a favor; 54 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació dels articles, les denominacions, les disposicions i l'exposició de motius als quals es mantenen esmenes.

Votació de la denominació del capítol III i dels articles 11, 13 i 17. Votam.

54 vots a favor; 3 en contra i cap abstenció.

Votació de la disposició final segona. Votam.

52 vots a favor; 5 en contra i cap abstenció.

L'article 21 es votarà al final. Passam a la votació de l'article 26. Votam.

35 vots a favor; 20 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de l'article 30. Votam.

35 vots a favor; 22 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de l'article 28. Votam.

54 vots a favor; cap en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de l'article 1. Votam.

35 vots a favor; 20 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació dels articles 14, 24 i 25; denominació del títol VI; articles 34, 35, 36, 37, 38 i 39. Votam.

31 vots a favor; 25 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de la denominació del capítol II; articles 22, 23 i 29. Votam.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Per favor, president...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Demanam votació separada de l'article 29, que és on hi ha la transacció a la qual hem arribat.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs repetim la votació. Passam a la votació dels articles 22 i 23... i de la denominació del capítol II. Votam.

35 vots a favor; 22 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de l'article 29. Votam.

57 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Passam a la votació dels articles 10, 12, 15 i 16. Votam.

32 vots a favor; 5 en contra i 20 abstencions.

Passam a la votació de l'article 2. Votam.

31 vots a favor; 2 en contra i 23 abstencions.

Passam a la votació dels articles 3 i 9. Votam.

32 vots a favor; 20 en contra i 5 abstencions.

Passam a la votació de la disposició addicional sisena i de l'exposició de motius. Votam.

32 vots a favor; cap en contra i 25 abstencions.

Passam a la votació dels articles, les disposicions i les denominacions als quals no es mantenen esmenes.

Votació de l'article 5 i de la disposició addicional segona. Votam.

54 vots a favor; 1 en contra i 2 abstencions.

(Se sent una veu de fons que diu: "Molt bé!")

Votació de la disposició addicional cinquena. Votam.

35 vots a favor; 20 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de l'article 4. Votam.

35 vots a favor; 2 en contra i 20 abstencions.

Votació de la denominació del capítol quart. Votam.

57 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Passam a la votació conjunta de la denominació de la proposició de llei, denominació del títol preliminar, denominació del títol I, denominació del capítol I, denominació del capítol II, denominació del títol II, denominació del capítol I; articles 6, 7 i 8; denominació del capítol II; articles 18 i 19; denominació del títol III, denominació del capítol I; article 21; articles 20 i 21 bis; denominació del títol quart, denominació del títol cinquè, denominació del capítol I; articles 31 i 32; denominació del capítol II; article 33; disposicions addicionals primera, tercera i quarta; disposició derogatòria única; i disposicions finals primera, tercera i quarta. Votam.

57 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Doncs, es faculden els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de memòria i reconeixement democràtics de les Illes Balears.

(Aplaudiments)

Continuam la sessió plenària. Per favor no surtin, diputats i diputades, que hi ha dues votacions ara mateix.

V. Votació de la Proposició no de llei RGE núm. 668/18, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a assistència sanitària les 24 hores a Cala d'Or, atès l'empat produït en comissió.

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia, que correspon a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 668/18, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a assistència sanitària les 24 hores a Cala d'Or, atès l'empat produït a la comissió.

Atès que a la sessió de la Comissió de Salut de dia 28 de febrer de 2018 es produí un triple empat a la votació de la votació de la proposició no de llei esmentada, la sotmetrem a votació d'acord amb el que preveu l'article 95.3 del Reglament de la cambra.

Doncs procedim a la votació. Votam.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

President, m'havia dit un minut.

EL SR. PRESIDENT:

22 vots a favor, 30 en contra i cap abstenció.

Expliqui's ara, senyor...

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Sr. President, li havia demanat un minut per ús de la paraula.

EL SR. PRESIDENT:

Expliqui's.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, president. Solament per recordar la part dispositiva de la PNL, que serveixi perquè consti al *Diari de Sessions* i per refrescar la memòria a tots els diputats que som aquí.

Diu així: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears..."

(Remor de veus)

... a donar una adequada assistència sanitària als habitants de Cala d'Or convertint la unitat bàsica de salut en un PAC, amb assistència les 24 hores del dia els 365 dies de l'any. Així mateix, insta el Govern a dotar aquest centre d'una ambulància amb suport vital bàsic per donar cobertura a aquest indret".

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vidal, sap vostè el que s'ha votat aquí i el que s'ha votat és el desempat de la comissió. El debat ja es va dur a terme, per tant la votació ja està feta.

Sí, Sr. Font, digui.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Li deman la paraula perquè pareixia que anàvem a granel. Diu: "Que no surtin els diputats perquè ara farem dues votacions"; tota la gent que hi havia aquí, que estava al límit, ha anat sortint, i vostè comença i diu: "Votem". El vicepresident, que seu aquí, que vostè deu saber per què seu aquí, demana un moment la paraula, que ha demanat un minut. N'hi ha que no hem votat. No pot repetir la votació? És que anau fatal! És a dir, vostè és el primer..., anau fatal!

(Alguns aplaudiments)

De què anam, aquí?! Ell va fatal, no la Mesa, el president va fatal. És indignant, és indignant! És a dir, un poquet de respecte per part del president als seus diputats, d'acord?, que vostè és el meu president.

Jo l'he escoltat, a vostè; jo anava a fer una cosa i diu "no es moguin que hem de fer dues votacions"; d'acord...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font...

EL SR. FONT I BARCELÓ:

No, Sr. Font, no.

EL SR. PRESIDENT:

Repetirem la votació.

(Se senten veus de fons que diuen: "Molt bé!", i alguns aplaudiments)

Votam.

27 vots a favor, 31 en contra i cap abstenció.

Record que tenim un vot telemàtic; per tant són 27 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció.

VI. Informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats i de les Diputades sobre el règim d'incompatibilitats de la Sra. Margalida Isabel Cabrer i González i del Sr. Josep Ferrà i Terrasa.

Finalment sotmetrem a la consideració de la cambra l'informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats i de les Diputades sobre el règim d'incompatibilitats de la Sra. Margalida Cabrer i González i del Sr. Josep Ferrà i Terrasa.

Sra. Secretària primera, per favor, pot llegir l'informe?

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Perdonin.

“Informe que emet al Ple de la cambra la Comissió de l'Estatut dels Diputats i les Diputades en compliment de l'establert a l'article 22 del Reglament del Parlament de les Illes Balears.

La Comissió de l'Estatut dels Diputats i les Diputades, en reunió mantinguda el 16 de març de 2018, ha estudiat les declaracions presentades per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Cabrer i González i l'Hble. Diputat Josep Ferrà i Terrasa, a l'efecte de complir el que disposa el paràgraf segon de l'apartat primer de l'article 8 del Reglament de la cambra, referent a l'examen d'incompatibilitats. L'examen s'ha fet de conformitat amb el que estableixen els articles 3 i 5 de la Llei 8/1986, de 26 de novembre, electoral de la comunitat autònoma de les Illes Balears, i les modificacions posteriors, i els apartats 2 i 3 de l'article 155 de la Llei Orgànica 5/1985, de 19 de juny, de règim electoral general, i les modificacions posteriors.

Atesa la normativa abans esmentada, aquesta comissió resol d'informar el Ple de la cambra que l'Hble. Diputada Sra. Margalida Cabrer i González i l'Hble. Diputat Sr. Josep Ferrà i Terrasa no estan subjectes a cap tipus d'incompatibilitat per a l'exercici del seu càrrec.”

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Doncs... passam a la votació. Silenci, per favor. Passam a la votació. Votam.

58 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

S'ha emès un vot telemàtic; per tant són 59 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Doncs, com que no hi ha més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
